

การศึกษาพฤติกรรมการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs

โดย

นางสาวปฐมพร ทรงสุโรจน์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การศึกษาพฤติกรรมการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs

โดย

นางสาวปฐมพร ทรงสุโรจน์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

STUDYING LOAN BEHAVIOR OF SMALL AND MEDIUM-SIZED
ENTERPRISE ENTREPRENEURS IN THAILAND

BY

MISS PATHOMPORN SONGSUROJ

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
FACULTY OF COMMERCE AND ACCOUNTANCY
THAMMASAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2016
COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

การค้นคว้าอิสระ

ของ

นางสาวปฐมพร ทรงสุโรจน์

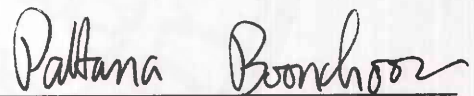
เรื่อง

การศึกษาพฤติกรรมการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

เมื่อ วันที่ 8 S.ค. 2559

ประธานกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

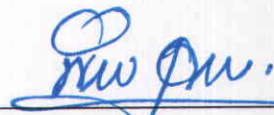
(อาจารย์ ดร. พัฒน์ชนะ บุญชู)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(อาจารย์ ดร. สุทธิกร กิ่งแก้ว)

คณบดี

(รองศาสตราจารย์ ดร. พิภพ อุดร)

หัวข้อการศึกษาอิสระ	การศึกษาพฤติกรรมการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs
ชื่อผู้เขียน	นางสาวปฐมพร ทรงสุโรจน์
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
คณะ/มหาวิทยาลัย	คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ	อาจารย์ ดร. สุทธิกร กิ่งแก้ว
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

ในภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบันส่งผลต่อธุรกิจ SMEs เกิดอุปสรรคในด้านการลงทุน ขยายธุรกิจ และเงินทุนหมุนเวียน ทำให้ผู้ประกอบการจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น รวมถึงการเข้ามาช่วยเหลือของภาครัฐบาลให้กับธุรกิจ SMEs เพื่อลดภาระทางการเงินของผู้ประกอบการ ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs ผลกระทบของเศรษฐกิจต่อการดำเนินงาน SMEs และความคิดเห็นของผู้ประกอบการในมาตรการของรัฐบาลที่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการ SMEs จำนวน 10 ราย โดยทำการวิเคราะห์ และสรุปเนื้อหาร่วมกับการทบทวนวรรณกรรม

จากการศึกษาพบว่า ด้านพฤติกรรมการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการมีการระดมทุนในส่วนของเจ้าของและผู้ถือหุ้นรวมถึงกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์มากที่สุด สำหรับปัญหาในการดำเนินธุรกิจส่วนมากเกิดจากปัญหาเรื่องสภาพคล่องของเงินทุนหมุนเวียน การกู้ยืมสินเชื่อและสินเชื่อเบิกเกินบัญชีมีมากที่สุดซึ่งเป็นการกู้ยืมเงินระยะสั้นและระยะกลาง ผู้ประกอบการส่วนมากไม่มีอุปสรรคใด ๆ ต่อการกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์และปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ที่แจ้งไว้กับธนาคารพาณิชย์ทุกประการ นอกจากนี้ในส่วนของผลกระทบของเศรษฐกิจต่อธุรกิจ SMEs ผู้ประกอบการบางรายเห็นว่าเศรษฐกิจต่อผลประกอบการค่อนข้างมากในเรื่องแรงงาน ต้นทุนการผลิต การแข่งขันภายในธุรกิจ ส่วนความคิดเห็นต่อมาตรการรัฐบาลในการให้ความช่วยเหลือ SMEs พบว่า ผู้ประกอบการได้รับความช่วยเหลือในเรื่องอัตราดอกเบี้ยเงินกู้และวงเงินค้ำประกัน สามารถช่วยเหลือธุรกิจ SMEs ในการลดภาระด้านวงเงินค้ำประกันไปได้จำนวนหนึ่งแต่ก็ยังไม่พอต่อความต้องการของผู้ประกอบการที่มีอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, สินเชื่อเบิกเกินบัญชี, ผู้ประกอบการ, มาตรการรัฐบาล

Independent Study Title	STUDYING LOAN BEHAVIOR OF SMALL AND MEDIUM-SIZED ENTERPRISE ENTREPRENEURS IN THAILAND
Author	Miss Pathomporn Songsuroj
Degree	Master of Business Administration
Faculty/University	Faculty of Commerce and Accountancy Thammasat University
Independent Study Advisor	Suthikorn Kingkaew, Ph.D.
Academic Year	2016

ABSTRACT

Qualitative research was used to study loan behavior of small and medium-sized enterprise (SME) entrepreneurs, its economic effect, and views of current government policies. Ten samples provided data through in-depth interviews. The analyzed data was summarized and compared to a literature review.

Results were that loan behavior among SME entrepreneurs depended on the source of investment funds gathered from the owner, shareholders, and bank loans. Financial cash flow was a key problem. Short- and mid-term loans and overdraft loans were preferred by SME entrepreneurs, who experienced no difficulties with bank loans, which worked according to bank explanations. Some entrepreneur stated that the economy caused higher labor and production costs, as well as interdivisional competition. SMEs were supported by government policies on interest rates and bank guarantees, useful for avoiding difficulties with bank guarantees. These might be made more available on a continuous basis. These findings may help to avoid obstacles in product investment, business expansion, and cash flow. SME entrepreneur should benefit from government policies to help them reduce financial problems.

Keywords: Small and Medium Enterprise, Overdraft, Entrepreneur, Government policy

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ทั้งนี้ได้รับความอนุเคราะห์จาก อาจารย์ ดร.สุทธิกร กิ่งแก้ว อาจารย์ที่ปรึกษางานศึกษาอิสระที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และ รูปแบบในการจัดทำ การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ รวมถึง อาจารย์ ดร.พัฒนธนะ บุญชู ที่ให้เกียรติเป็น กรรมการ ซึ่งให้คำแนะนำรวมทั้งข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการทำ การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ให้มีความ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณคณาจารย์โครงการปริญญาโทบริหารธุรกิจของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ได้ให้โอกาสในการศึกษางานค้นคว้าอิสระและความรู้ต่าง ๆ สามารถนำมา ปรับใช้กับการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ อีกทั้งขอขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 10 ท่าน ที่สละเวลาและให้ ความอนุเคราะห์ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อ การศึกษางานค้นคว้าอิสระ รวมถึงความช่วยเหลือและ กำลังใจจากครอบครัว หัวหน้างาน และเพื่อน ๆ MBA 58 ทุกคน ที่ทำให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การศึกษา ค้นคว้าอิสระฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อ ผู้ประกอบการ SMEs และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้ที่สนใจสามารถนำความรู้ไปต่อยอด ต่อไปได้

นางสาวปฐมพร ทรงสุโรจน์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญตาราง	(9)
สารบัญภาพ	(10)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	7
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	8
1.5 นิยามคำศัพท์	8
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการกู้ยืม	9
2.1.1. ความหมายของพฤติกรรม	9
2.1.2 ความหมายของการกู้ยืมเงิน	10
2.2 แหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs	10
2.3 ความหมาย และประเภทของสินเชื่อ	11
2.3.1 วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ	11
2.3.2 ประเภทสินเชื่อตามระยะเวลา	11
2.3.3 สินเชื่อตามผู้ขอรับสินเชื่อ	12
2.3.4 สินเชื่อตามผู้ให้สินเชื่อ	12
2.3.5 สินเชื่อตามหลักประกัน	12

2.4 ความหมายและลักษณะของสินเชื่อเพื่อผู้ประกอบการ SMEs	12
2.5 ความหมายของสถาบันการเงิน	14
2.5.1 ประเภทของสถาบันการเงิน	14
2.6 ธนาคารและสถาบันการเงินที่ให้บริการสินเชื่อเพื่อผู้ประกอบการ SMEs	15
2.7 อุปสงค์และอุปทานของสินเชื่อ	17
2.8 นโยบายการส่งเสริม SMEs ของภาครัฐบาล	17
2.8.1 กระทรวงอุตสาหกรรม	17
2.8.2 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	18
2.8.3 สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)	18
2.8.3.1 แผนยุทธศาสตร์ สสว. ปี 2557 – 2559	18
2.8.3.2 แผนยุทธศาสตร์ สสว. ปี 2560 – 2564	19
2.8.4 มาตรการการเงินการคลังเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ระยะเร่งด่วน	19
2.9 การวิเคราะห์การตัดสินใจของผู้บริโภค	20
2.10 การทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	23
3.1 วิธีการวิจัย	23
3.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	23
3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	23
3.2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัย	23
3.3 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัย	24
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	24
3.4.1 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)	24
3.4.2 การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม	25
3.5 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	25
3.5.1 ทดสอบความเที่ยงตรง (Validity)	25
3.5.2 ทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability)	25
3.6 การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ผล	25

บทที่ 4 ผลการวิจัยและอภิปรายผล	26
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	26
4.2 ลักษณะธุรกิจ สัดส่วนการลงทุน ของผู้ประกอบการ SMEs	29
4.2.1 ลักษณะธุรกิจ สัดส่วนการลงทุน	29
4.2.2 ลักษณะของสินค้าและลูกค้า มีการเพิ่มขึ้น หรือลดลง ตามปัจจัยสำคัญ	31
4.2.3 สัดส่วนของค่าใช้จ่ายหลักมีอะไรบ้าง มีการลงทุนที่สำคัญเพิ่มเติม	31
4.3 ข้อมูลด้านการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs	32
4.3.1 แหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs	32
4.3.2 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ	32
4.3.3 วัตถุประสงค์หลักในการกู้ยืมเงิน	33
4.3.4 แหล่งกู้ยืมเงินของผู้ประกอบการ และรูปแบบสินเชื่อ	33
4.3.5 วงเงินในการกู้ยืม อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ระยะเวลาในการกู้ยืมเงิน และหลักทรัพย์ค้ำประกัน	34
4.3.6 อุปสรรคที่เกิดขึ้นในการขอกู้ยืมเงิน	35
4.3.7 การปฏิบัติในการชำระหนี้ตรงตามกำหนด	36
4.3.8 การปฏิบัติในการกู้ยืมเงินนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่แจ้งไว้กับสถาบันการเงิน	36
4.3.9 ผู้ประกอบการนำกำไรสุทธิที่ได้มาลงทุนต่อในกิจการ	36
4.4 แนวคำถามเกี่ยวกับผลกระทบในเชิงเศรษฐกิจต่อธุรกิจที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบัน	37
4.4.1 ความคิดเห็นต่อเศรษฐกิจในปัจจุบันกับการดำเนินธุรกิจ SMEs	37
4.5 ด้านนโยบายหรือมาตรการของรัฐบาลในการส่งเสริมธุรกิจและช่วยเหลือ SMEs และ ความต้องการของผู้ประกอบการ SMEs ต่อนโยบายหรือมาตรการของรัฐบาล	38
4.5.1 ปัจจุบันผู้ประกอบการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลในมาตรการส่งเสริมธุรกิจ SMEs	38
4.5.2 มาตรการหรือนโยบายของภาครัฐบาลอำนวยความสะดวกให้กับธุรกิจ SMEs และสามารถแก้ไขปัญหาของธุรกิจ SMEs ได้ตรงจุด	38
4.5.3.1 ลดภาษีนิติบุคคลและค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ผ่านธนาคารพาณิชย์	39
4.5.3.2 มาตรการหรือนโยบายที่ให้ความช่วยเหลือของรัฐบาลต้องเข้าถึง SMEs จริง ๆ	39

4.5.3.3	เพิ่มการประชาสัมพันธ์และมีความชัดเจนในโครงการของรัฐบาล ที่ให้กับผู้ประกอบการ SMEs มากขึ้น	40
4.5.3.4	ด้านค่าแรงขั้นต่ำและข้อกำหนดกฎเกณฑ์ของทางรัฐบาล	40
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ		41
5.1	สรุปผลการวิจัย	41
5.1.1	พฤติกรรมการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs	41
5.1.1.1	แหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs	41
5.1.1.2	ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ	41
5.1.1.3	วัตถุประสงค์หลักในการกู้ยืมเงิน	42
5.1.1.4	แหล่งกู้ยืมเงินของผู้ประกอบการ และรูปแบบสินเชื่อ	42
5.1.1.5	วงเงินในการกู้ยืม	42
5.1.1.6	อุปสรรคที่เกิดขึ้นในการขอกู้ยืมเงิน	43
5.1.1.7	การปฏิบัติในการชำระหนี้ตรงตามกำหนด	43
5.1.1.8	การปฏิบัติในการกู้ยืมเงินนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่แจ้งไว้กับ สถาบันการเงิน	44
5.1.1.9	ผู้ประกอบการนำกำไรสุทธิที่ได้มาลงทุนต่อในกิจการ	44
5.1.2	ผลกระทบในเชิงเศรษฐกิจต่อธุรกิจ SMEs ที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบัน	44
5.1.3	ความคิดเห็นต่อนโยบายหรือมาตรการของรัฐบาลในด้านการส่งเสริมธุรกิจ SMEs และความต้องการของผู้ประกอบการ SMEs ต่อนโยบายหรือ มาตรการของรัฐบาล	45
5.1.3.1	ความช่วยเหลือจากรัฐบาลในมาตรการส่งเสริมธุรกิจผู้ประกอบการ SMEs	45
5.1.3.2	มาตรการหรือนโยบายของภาครัฐบาลอำนวยความสะดวกให้กับ ธุรกิจ SMEs และสามารถแก้ไขปัญหา SMEs ได้	45
5.1.3.3	ข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการ SMEs ต่อนโยบายรัฐบาล ในการส่งเสริมธุรกิจ SMEs	46
5.3	ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย	47
5.4	ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในอนาคต	48

(8)

รายการอ้างอิง

49

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก แนวคำถามในการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs

52

ภาคผนวก ข บันทึกการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ SMEs

54

ประวัติผู้เขียน

66

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 หลักเกณฑ์แบ่งตามลักษณะวิสาหกิจของจำนวนสินทรัพย์ถาวรและจำนวนการจ้างงาน	1
1.2 เครื่องชี้การจ้างงาน	3
1.3 ดัชนีความเชื่อมั่น	3
2.1 รายชื่อธนาคารและสถาบันการเงินที่ให้บริการสินเชื่อเพื่อผู้ประกอบการ SMEs	16
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	26

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 การขยายตัวของ GDP SMEs และ GDP ประเทศ (YOY%) ปี 2555 – 2558	2
1.2 ดัชนีความต้องการกู้ยืมเงินของหน่วยธุรกิจรายไตรมาส ปี 2557-2559	4
1.3 ดัชนีคาดการณ์ความต้องการกู้ยืมเงินของหน่วยธุรกิจรายไตรมาสปี 2557-2559	5

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การประกอบธุรกิจเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจเป็นอย่างมากทั้งในด้านการผลิต การบริการ และการบริโภค ช่วยให้เกิดการกระจายรายได้จากกลุ่มผู้ประกอบการไปยังกลุ่มคนต่าง ๆ ทำให้เกิดการจ้างงานมีรายได้ส่งผลให้เศรษฐกิจและสังคมดีขึ้น ภายหลังจากเกิดภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจ (Recession) กลุ่มธุรกิจที่ยังดำเนินต่อไปได้ คือ ธุรกิจ SMEs (Small and Medium Entrepreneurs) ซึ่งมีลักษณะเด่นเฉพาะตัวที่สำคัญ คือ มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีความยืดหยุ่น และคล่องตัวในการบริหารจัดการดำเนินการด้วยเงินทุนที่ไม่สูงมากนัก อีกทั้งสามารถเริ่มได้ด้วยตนเอง สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย มีคุณภาพ สวยงามและเป็นที่ยอมรับในระดับสากลทำให้ธุรกิจ SMEs สามารถสร้างระบบเศรษฐกิจให้เจริญเติบโตสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจให้กับประเทศและเป็นแรงผลักดันระบบเศรษฐกิจให้เคลื่อนตัวไปข้างหน้า ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 ได้กำหนดหลักเกณฑ์โดยแบ่งตามลักษณะวิสาหกิจของจำนวนสินทรัพย์ถาวรและจำนวนการจ้างงาน ดังนี้

ตารางที่ 1.1

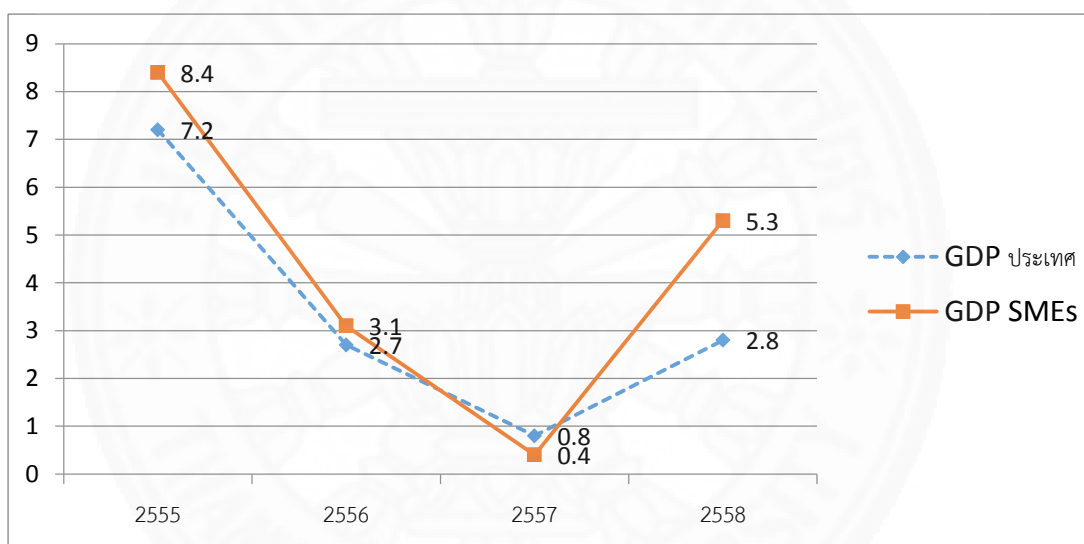
หลักเกณฑ์แบ่งตามลักษณะวิสาหกิจของจำนวนสินทรัพย์ถาวรและจำนวนการจ้างงาน

ลักษณะวิสาหกิจ	จำนวนการจ้างงาน (คน)		จำนวนสินทรัพย์ถาวร (ล้านบาท)	
	ขนาดย่อม	ขนาดกลาง	ขนาดย่อม	ขนาดกลาง
กิจการผลิตสินค้า	ไม่เกิน 50	51-200	ไม่เกิน 50	51-200
กิจการค้าส่ง	ไม่เกิน 25	26-50	ไม่เกิน 50	51-100
กิจการค้าปลีก	ไม่เกิน 15	16-30	ไม่เกิน 30	31-60
กิจการให้บริการ	ไม่เกิน 50	51-200	ไม่เกิน 50	51-200

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2559)

มูลค่าผลิตภัณฑ์โดยรวมในประเทศ GDP ปี 2558 มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 ดีขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้าที่ร้อยละ 0.8 เป็นผลมาจากเศรษฐกิจโลกเริ่มฟื้นตัวและมาตรการภาครัฐที่ส่งเสริมการบริโภคภายในประเทศ รวมถึงภาคการท่องเที่ยวที่แข็งแกร่งโดยมูลค่า GDP ในปี 2558

เท่ากับ 13,533,596 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 401,362 ล้านบาท ในขณะที่ GDP ของวิสาหกิจขนาดย่อม (SMEs) ในปี 2558 มีมูลค่า 5,559,534 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 41.1 ของ GDP รวมทั้งประเทศ ขยายตัวถึงร้อยละ 5.3 เมื่อเทียบกับปีก่อนอยู่ที่ร้อยละ 0.4 วิสาหกิจขนาดย่อม (SEs) มีบทบาทด้านมูลค่า GDP สูงกว่าวิสาหกิจขนาดกลาง (MEs) โดยมูลค่า GDP ของ SEs ปี 2558 มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 5.7 และ GDP ของ MEs ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.3 เนื่องมาจากการขยายตัวของ GDP ในภาคบริการเป็นสำคัญมีสัดส่วนต่อ GDP SMEs ร้อยละ 41.4 ในส่วนของภาพรวมจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในปี 2558 พบว่า มีจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอยู่ในกรุงเทพมหานครมากที่สุด คือ 495,769 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.92 ของจำนวนทั่วประเทศ รองลงมาเป็นจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 96,828 ราย คิดเป็นสัดส่วน 3.50 ของจำนวนทั่วประเทศ

ภาพที่ 1.1 การขยายตัวของ GDP SMEs และ GDP ประเทศ (YOY%) ปี 2555 – 2558

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) (2559)

จากภาพที่ 1.1 พบว่า อัตราการขยายตัวของ GDP ประเทศ และ GDP SMEs มีการขยายตัวในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น การเติบโตของ SMEs จึงขึ้นอยู่กับเศรษฐกิจภายในประเทศเป็นสำคัญ จากบทบาทของ SMEs จะอยู่ในภาคบริการและการค้าเป็นหลัก ในขณะที่ GDP ของประเทศในปีที่ผ่านมาได้รับผลกระทบจากทั้งภาคการเกษตรและภาคการส่งออกที่หดตัวลง รวมทั้งการชะลอตัวของภาคการผลิต เศรษฐกิจที่ฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปทำให้สถาบันการเงินมีความระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อโดยอัตราการขยายตัวของสินเชื่อภาคเอกชนจึงสูงขึ้นจากปีก่อนเพียงเล็กน้อย สินเชื่อ SMEs ขยายตัวมากขึ้นซึ่งเป็นผลมาจากมาตรการสินเชื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำของภาครัฐบาล

เศรษฐกิจไทยล่าสุดในเดือนสิงหาคม 2559 ขยายตัวในอัตราที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนก่อนซึ่งการลงทุนในภาคเอกชนดีขึ้นแต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำส่วนใหญ่จะอยู่ในภาคบริการ ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจอัตราเงินเฟ้อสูงขึ้นเล็กน้อยและอัตราการว่างงานยังคงอยู่ในระดับต่ำอย่างต่อเนื่อง (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2559)

ตารางที่ 1.2

เครื่องชี้การจ้างงาน

%	2558	2559			
	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4
อัตราการว่างงาน	1.0	0.9	1.0	0.9	0.9
การจ้างงานต่อปี	0.3	0.2	-0.9	0.8	-0.1
อัตราการทำงานต่ำกว่าระดับ	0.7	0.8	0.9	0.5	0.5
อัตราเงินเฟ้อ	0.1	-0.3	0.8	-	-

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทยและกระทรวงพาณิชย์ (2559)

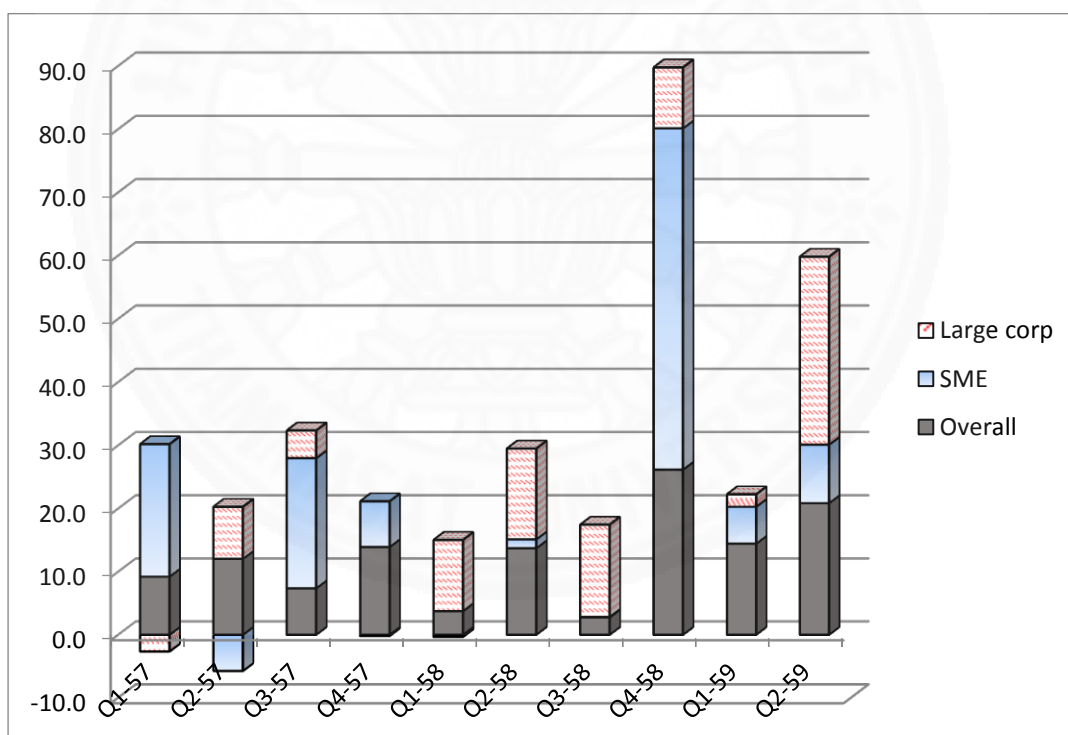
ตารางที่ 1.3

ดัชนีความเชื่อมั่น

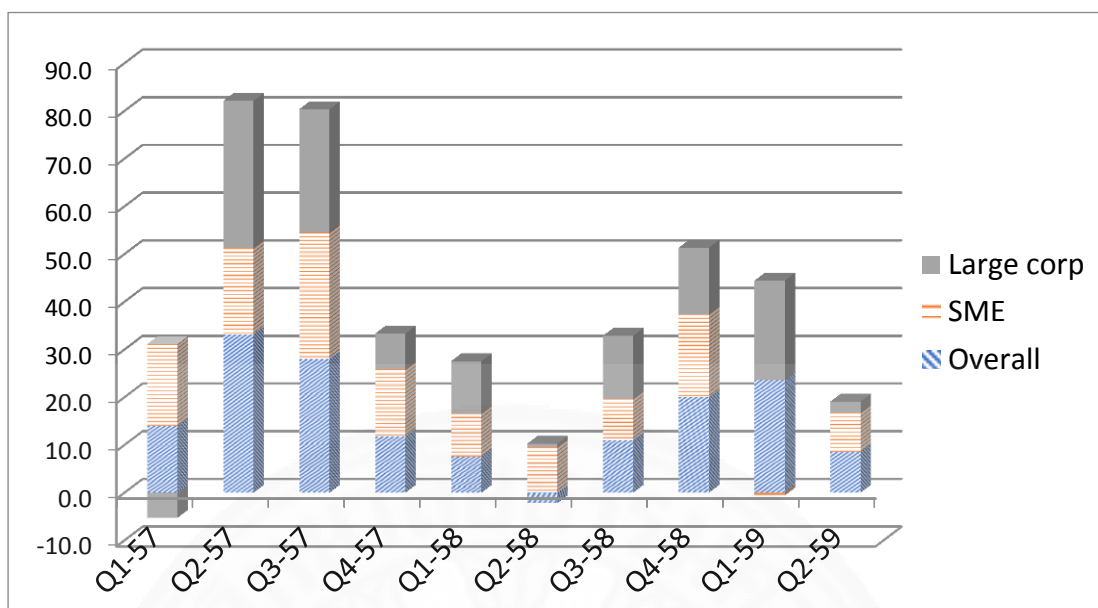
ดัชนีความเชื่อมั่น	มี.ค. 2559		เม.ย. 2559		พ.ค. 2559		มิ.ย. 2559	
	ปัจจุบัน	คาดการณ์	ปัจจุบัน	คาดการณ์	ปัจจุบัน	คาดการณ์	ปัจจุบัน	คาดการณ์
ดัชนีความเชื่อมั่น SME ภาคการค้าและบริการ (TSSI)	100.4	104.8	95.0	105.4	97.4	105.8	89.6	106.2
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมของประเทศ (TISI)	86.7	98.3	85.0	97.2	86.4	98.7	85.3	99.8
ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจของประเทศ (BSI)	103.0	107.2	99.6	108.2	99.4	107.2	100.8	105.2
ดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภค (CCI)	53.7	81.5	53.1	80.5	51.9	80.9	51.7	79.5

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) (2559)

จากดัชนีความเชื่อมั่นของเดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายน 2559 จะเห็นได้ว่า ทั้งดัชนีความเชื่อมั่น SME ภาคการค้าและบริการ ดัชนีความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจของประเทศและดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภค ในเดือนมิถุนายนลดลงจากเดือนก่อนในส่วนของปัจจุบันแต่การคาดการณ์ก็ยังมีทิศทางที่ดีขึ้นแม้ว่ามีปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ กระทบด้านธุรกิจ จากข้อมูลดังกล่าวจึงส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมและนำไปสู่ผลกระทบต่อการจัดการสภาพคล่องทางการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs จากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงส่งผลมายังธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ปัญหาและข้อจำกัดของ SMEs ผลการวิจัยของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม SMEs ของไทยยังคงประสบปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาด้านการตลาด ปัญหาด้านการขาดแคลนเงินทุน ปัญหาด้านแรงงาน ปัญหาข้อจำกัดด้านเทคโนโลยีการผลิต ปัญหาข้อจำกัดด้านการบริหารจัดการ ปัญหาการเข้าถึงบริการของรัฐ ปัญหาข้อจำกัดด้านบริการส่งเสริมพัฒนาขององค์กรภาครัฐและเอกชน และปัญหาข้อจำกัดในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ภาพที่ 1.2 ดัชนีความต้องการกู้ยืมเงินของหน่วยธุรกิจรายไตรมาส ปี 2557-2559
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2559)

ภาพที่ 1.3 ดัชนีคาดการณ์ความต้องการกู้ยืมเงินของหน่วยธุรกิจรายไตรมาสปี 2557-2559
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2559)

จากภาพที่ 1.1 จะเห็นได้ว่าดัชนีความต้องการกู้เงินโดยภาพรวมไตรมาส 2 ในปี 2559 มีสินเชื่อเพิ่มขึ้นหรือมาตรฐานการให้สินเชื่อผ่อนคลายจากไตรมาสก่อนประมาณ 6.5 รวมถึงธุรกิจ SMEs มีสินเชื่อที่เพิ่มขึ้นจากไตรมาสแรกถึง 3.4 ซึ่งไปในทิศทางเดียวกับดัชนีคาดการณ์ความต้องการกู้ยืมเงินของ SMEs ในปี 2559 ไตรมาส 2 พบว่ามีมาตรฐานการให้สินเชื่อผ่อนคลายจากไตรมาสแรกอยู่ 7.6 และเป็นตัวเลขติดลบ คือ สินเชื่อลดลงหรือมาตรฐานการให้สินเชื่อเข้มงวดจากไตรมาสก่อน ซึ่งจะเห็นได้ว่าตั้งแต่ปี 2557 ถึง 2558 ไม่มีตัวเลขติดลบมาโดยตลอด แต่ในทางกลับกันในภาพรวมจากการคาดการณ์กู้เงินในไตรมาส 2 กลับลดลงเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้าถึง 15 หน่วยและธุรกิจขนาดใหญ่ด้วยเช่นกันก็มีแนวโน้มที่ลดลงอย่างมากถึง 18.6 หน่วย ดังนั้นสรุปได้ว่าหน่วยธุรกิจ SMEs ยังคงมีแนวโน้มความต้องการกู้ยืมเงินที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

จากงานวิจัย SMEs ของ สสว. จากการสำรวจภาระหนี้และการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ SMEs พบว่า ในส่วนของแหล่งเงินทุนหลักของกิจการขนาดกลาง ร้อยละ 72.00 มาจากเงินกู้จากสถาบันการเงิน ร้อยละ 26.67 จากกำไรสะสมของกิจการเป็นหลัก ในขณะที่ร้อยละ 35.74 ของกิจการขนาดเล็กจะมาจากการกู้สถาบันการเงิน รองลงมาร้อยละ 31.98 มาจากกำไรสะสมของกิจการ ยังมีแหล่งเงินทุนหมุนเวียนจากตนเอง ญาติ และเพื่อน ร้อยละ 30.78 จากหุ้นส่วน ร้อยละ 0.45 และจากเงินทุนนอกระบบ ร้อยละ 0.45 (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2556)

กิจการขนาดกลางแหล่งเงินทุนหมุนเวียนหลัก ร้อยละ 64.00 มาจากกำไรสะสมของกิจการ และร้อยละ 36.00 มาจากการกู้สถาบันการเงิน ในส่วนของกิจการขนาดเล็กแหล่งเงินทุนหมุนเวียนหลักจะมาจากหลายแหล่ง ร้อยละ 74.74 มาจากกำไรสะสมของกิจการรองลงมา 21.20 มาจากการกู้สถาบันการเงิน ร้อยละ 3.61 มาจากตนเอง ญาติ และเพื่อน อีกร้อยละ 0.30 มาจากหุ้นส่วน และร้อยละ 0.15 มาจากเงินทุนนอกระบบ อีกทั้งกิจการขนาดกลาง ร้อยละ 98.68 จะมีการกู้เงินในระบบ และร้อยละ 1.32 ไม่เคยกู้ยืมเงินในระบบ ในขณะที่กิจการขนาดเล็กมีสัดส่วนการกู้ยืมเงินในระบบอยู่ในระดับต่ำที่สุด ร้อยละ 63.96 (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2556) จากผลสำรวจทำให้เห็นถึงศักยภาพในด้านการเงินของกิจการแต่ละขนาดโดยกิจการขนาดกลางจะมีความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนมากกว่ากิจการขนาดเล็ก อุปสรรคในการเข้าถึงสินเชื่อของกิจการเนื่องจากขาดหลักทรัพย์ค้ำประกัน การไม่มีแผนธุรกิจที่ดี และขาดประวัติการชำระเงิน ในส่วนของสถาบันการเงินโดยการกู้เงินจากสถาบันการเงินมีเงื่อนไขที่เข้มงวดมากเกินไปทำให้บางกิจการเลือกที่จะกู้เงินนอกระบบเนื่องจากผู้ประกอบการมีความเห็นว่าเป็นแหล่งง่ายเป็นทุนที่มีความรวดเร็วและกู้ง่าย

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ทางกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้รวบรวมข้อมูลและงานวิจัยซึ่งพบปัญหาของ SMEs ที่เกิดขึ้นดังนี้ (สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เครือข่ายมหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2548)

(1) ปัญหาด้านการตลาด ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการ SMEs ยังขาดความรู้ความสามารถด้านการตลาดในวงกว้างโดยเฉพาะตลาดต่างประเทศ

(2) ขาดแคลนเงินทุน ผู้ประกอบการ SMEs มักประสบปัญหาการขอกู้เงินจากสถาบันการเงินเพื่อมาลงทุน ขยายการลงทุน หรือเป็นเงินทุนหมุนเวียน เนื่องจากผู้ประกอบการไม่มีการทำบัญชีอย่างเป็นระบบและขาดหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้ทำให้ต้องพึ่งพาเงินกู้นอกระบบและจ่ายอัตราดอกเบี้ยสูง

(3) ปัญหาด้านแรงงาน การขาดแคลนแรงงานที่มีฝีมือและความชำนาญงานทำให้คุณภาพของแรงงานไม่สม่ำเสมอไม่สามารถพัฒนางานได้อย่างต่อเนื่องส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้า

(4) ข้อจำกัดด้านการบริหารจัดการวิสาหกิจ SMEs มักขาดความรู้ในด้านการจัดการหรือการบริหารงานที่เป็นระบบ เมื่อธุรกิจเริ่มขยายตัวหากไม่มีระบบการจัดการที่ดีก็จะเกิดปัญหาได้ทำให้เกิดอุปสรรคสำคัญของการแข่งขันทางธุรกิจ

(5) เทคโนโลยีการผลิต โดยทั่วไปแล้ววิสาหกิจ SMEs มักใช้เทคนิคการผลิตไม่ซับซ้อนเนื่องจากการลงทุนต่ำ อีกทั้งผู้ประกอบการและพนักงานยังขาดความรู้ความเข้าใจในเทคนิคการผลิตที่ทันสมัยทำให้ขาดการพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์และคุณภาพที่ได้มาตรฐาน

(6) ปัญหาการเข้าถึงการส่งเสริมของรัฐ การจัดตั้งกิจการของผู้ประกอบการ SMEs เป็นรูปแบบไม่เป็นทางการ เช่น ผลิตตามบ้านไม่มีการจดทะเบียนพาณิชย์หรือทะเบียนการค้าจึงค่อนข้างปิดตัวเองในการเข้ามาใช้บริการของรัฐ นอกจากนี้ในเรื่องการส่งเสริมการลงทุนถึงแม้ว่ารัฐบาลจะลดเงื่อนไขขนาดการลงทุนและการจ้างงานหรือจูงใจให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเสนอโครงการขอรับการส่งเสริมการลงทุนให้มากขึ้น แต่จากการศึกษาวิจัยพบว่ามีเพียง 1.8% เท่านั้นที่มีโอกาสได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากรัฐบาล

(7) ปัญหาข้อจำกัดในการรับรู้ข่าวสารข้อมูล ซึ่งวิสาหกิจ SMEs ค่อนข้างมีจุดอ่อนในด้านการรับรู้ข่าวสารด้านต่าง ๆ เช่น นโยบายและมาตรการของรัฐบาล ข้อมูลข่าวสารด้านการตลาด

จากข้อมูลที่กำลังมาข้างต้น เพียงให้ทราบถึงประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นของธุรกิจ SMEs มิได้อธิบายถึงพฤติกรรมทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จะทำการศึกษาวินิจฉัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเพื่อศึกษาถึงแนวทางปฏิบัติในการกู้ยืมเงิน สาเหตุการกู้เงิน และแหล่งเงินกู้ของผู้ประกอบการเพื่อให้ทราบถึงข้อมูลและสามารถนำไปพัฒนาแนวทางแก้ไขปัญหของผู้ประกอบการ SMEs ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs

1.2.2 เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของผู้ประกอบการ SMEs ต่อสภาพสังคมเศรษฐกิจในปัจจุบัน

1.2.3 เพื่อทราบถึงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการต่อมาตรการและนโยบายของภาครัฐบาลในด้านธุรกิจ SMEs

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ผลจากการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ SMEs หรือผู้ที่สนใจทั่วไปได้ทราบถึงพฤติกรรมทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs

1.3.2 ผลจากการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการเงินที่ปล่อยกู้ให้กับผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเป็นแนวทางในการบริการด้านสินเชื่อ

1.3.3 ทำให้ทราบข้อมูลพื้นฐานที่จะนำไปเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้กับผู้ประกอบการ SME

1.3.4 ผลจากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ศึกษาค้นคว้าที่จะนำข้อมูลเบื้องต้นไปศึกษาต่อในอนาคต

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีขอบเขตของการวิจัยดังต่อไปนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาพฤติกรรมการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานในการนำไปพัฒนาแนวทางแก้ไขปัญหของผู้ประกอบการ SMEs และในภาคเศรษฐกิจ

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากร

ศึกษาและเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 10 ราย

1.4.3 ขอบเขตด้านระยะเวลาการวิจัย

เก็บข้อมูลภายในวันที่ 28 พฤศจิกายน 2559 ถึงวันที่ 16 ธันวาคม 2559

1.5 นิยามคำศัพท์

SMEs ย่อมาจากภาษาอังกฤษ Small and Medium Enterprises แปลว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยความหมายของวิสาหกิจครอบคลุมกิจการใหญ่ ๆ 3 กิจการ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2554) ได้แก่

1.5.1 กิจการผลิตสินค้า หมายถึง การผลิตที่เปลี่ยนรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยเครื่องจักรหรือด้วยมือ รวมถึงการแปรรูปผลิตผลการเกษตรในลักษณะอุตสาหกรรม วิสาหกิจชุมชน และอุตสาหกรรมในครัวเรือน

1.5.2 กิจการการค้าและค้าปลีก หมายถึง การให้บริการที่เกี่ยวกับการค้า โดยการค้าส่งเป็นการขายสินค้าใหม่และใช้แล้วให้แก่ผู้ค้าปลีก และอื่น ๆ รวมถึงผู้ค้าส่งด้วยตนเอง ส่วนการค้าปลีก คือ การขายที่ไม่มีการเปลี่ยนรูปสินค้าทั้งสินค้าใหม่และใช้แล้วให้กับผู้บริโภคทั่วไป ทั้งนี้การค้ารวมถึงการเป็นนายหน้าหรือเป็นตัวแทนในการซื้อขาย

1.5.3 กิจการบริการ ครอบคลุมถึงการศึกษ การบันเทิง การขนส่ง ก่อสร้าง และการท่องเที่ยว เป็นต้น

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร บทความวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการออกแบบเครื่องมือในงานวิจัยโดยนำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการกู้ยืม
- 2.2 แหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs
- 2.3 ความหมายและประเภทของสินเชื่อ
- 2.4 ความหมายและลักษณะของสินเชื่อเพื่อผู้ประกอบการ SMEs
- 2.5 ความหมายของสถาบันการเงิน
- 2.6 ธนาคารและสถาบันการเงินที่ให้บริการสินเชื่อเพื่อผู้ประกอบการ SMEs
- 2.7 อุปสงค์และอุปทานของสินเชื่อ
- 2.8 นโยบายการส่งเสริม SMEs ของภาครัฐบาล
- 2.9 การวิเคราะห์การตัดสินใจของผู้บริโภค
- 2.10 การทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการกู้ยืม

2.1.1. ความหมายของพฤติกรรม

มีผู้ให้ความหมายได้แตกต่างกัน เช่น

พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึกเพื่อตอบสนองสิ่งเร้า (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2542)

พฤติกรรม หมายถึง การแสดงและกิริยาท่าทางซึ่งสิ่งมีชีวิต ระบบหรืออัตลักษณ์ ประดิษฐ์ที่เกิดร่วมกันกับสิ่งแวดล้อมซึ่งรวมระบบอื่นหรือสิ่งมีชีวิตโดยรวมเช่นเดียวกับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ พฤติกรรมเป็นการตอบสนองของระบบหรือสิ่งมีชีวิตต่อสิ่งเร้าหรือการรับเข้าทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอก มีสติหรือไม่มีสติระลึก ชัดเจน หรือแอบแฝงและโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2559)

2.1.2 ความหมายของการกู้ยืมเงิน

กู้ยืม หมายถึง ยืมเงินโดยให้ดอกเบี้ย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542)

การกู้ยืมเงิน เป็นสัญญาอย่างหนึ่งที่เกิดจากบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่เรียกว่า “ผู้กู้” มีความต้องการใช้เงินโดยการไปขอกู้ยืมเงินจากบุคคลอื่นที่เรียกว่า “ผู้ให้กู้” มีการตกลงว่าจะใช้คืนภายในระยะเวลาที่กำหนดซึ่งการกู้ยืมเงินจะมีผลสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อมีการส่งมอบเงินให้แก่ผู้กู้โดยที่ผู้ให้กู้จะคิดดอกเบี้ยหรือไม่ก็ได้

พฤติกรรมการกู้ยืม เป็นการกระทำระหว่าง 2 บุคคล ผู้กู้และผู้ให้กู้โดยผู้กู้กระทำการกู้ยืมในการสร้างหนี้สินผูกพันตนเองซึ่งเป็นพฤติกรรมภายใน อีกทั้งมีสัญญาระหว่างกันว่าจะชำระหนี้ตามระยะเวลาที่กำหนด

2.2 แหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs

แหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs ในการเริ่มต้นทำธุรกิจหรือขยายกิจการซึ่งเงินทุนเป็นปัจจัยสำคัญมากในการดำเนินธุรกิจโดยแหล่งเงินทุนอาจจะมาจากส่วนของเจ้าของหรือไม่ก็เป็นเงินทุนจากการก่อหนี้ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความต้องการเงินทุนระยะสั้นและระยะยาวหลากหลายประเภทแตกต่างกันไป ดังนี้

1. แหล่งเงินทุนจากส่วนของเจ้าของ เงินทุนจากส่วนของเจ้าของมักจะมาจากการออมเงินส่วนตัว หนี้ส่วนตัว หรือการขายหุ้นของบริษัทจำกัด โดยแหล่งเงินทุนที่นิยมที่สุด คือ เงินออมจากเจ้าของโดยส่วนมากจะเป็นธุรกิจขนาดย่อมและควรจัดหาเงินทุนเริ่มแรกอย่างน้อยที่สุด 50% ส่วนที่เหลืออาจจะต้องกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินหรืออื่นๆ ที่ต้องมีการชำระคืนพร้อมดอกเบี้ย หรือการเพิ่มทุนเพื่อให้กิจการมีเงินเพียงพอในการดำเนินการ

2. แหล่งเงินทุนจากการก่อหนี้ เป็นแหล่งเงินทุนสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อใช้สำหรับการเริ่มต้นธุรกิจหรือการจัดการสภาพคล่องทางการเงินภายในดังต่อไปนี้

2.1 ธนาคารพาณิชย์ เป็นแหล่งเงินกู้ระยะสั้น ส่วนมากธนาคารพาณิชย์จะไม่ให้ธุรกิจกู้ยืมเงินเพื่อนำไปใช้ในการซื้อสินทรัพย์ถาวรที่มีอายุการใช้งานนาน ๆ เช่น อาคารและที่ดิน โดยจะอนุญาตในกู้ยืมเพื่อนำไปซื้ออุปกรณ์และสินค้าคงเหลือ เป็นต้น

2.2 ผู้จัดจำหน่ายสินค้า เป็นแหล่งสินเชื่อระยะสั้นสำหรับธุรกิจขนาดย่อมโดยให้ความช่วยเหลือทางการเงินเมื่อซื้อสินค้าในช่วงเวลาสั้นๆ

2.3 ผู้ผลิตและผู้จำหน่ายอุปกรณ์ การกู้ยืมเงินจากแหล่งนี้จะอยู่ในรูปของสัญญาการผ่อนชำระเพื่อจูงใจให้ผู้ประกอบการซื้อของ

2.4 โรงงานอุตสาหกรรม ช่วยธุรกิจจัดหาเงินทุนโดยการรับซื้อลูกหนี้ค้ำประกัน หรืออาจซื้อ คัดลบบัญชีลูกหนี้ของธุรกิจ ทั้งนี้ผู้ประกอบการไม่สามารถรับประกันภัยลูกหนี้ที่เรียกเก็บไม่ได้

2.5 บริษัทการเงิน จะอยู่ในรูปของการซื้อสัญญาผ่อนชำระจากธุรกิจ โดยลูกค้ามีการทำสัญญากับธุรกิจนี้แล้วขายให้กับบริษัทการเงิน ส่วนมากจะเป็นการขายรถยนต์และเครื่องใช้ขนาดใหญ่

2.6 บริษัทประกันภัย ให้เงินกู้ยืมระยะยาวแก่ธุรกิจขนาดย่อมที่มีหลักประกันมูลค่าสูงเพื่อเป็นการประกันการชำระคืนเงินกู้ เป็นการกู้เพื่อนำไปซื้อสินทรัพย์ถาวรและบริษัทประกันภัยจะเก็บค่าเบี้ยประกันภัยตามกรรมธรรม์

2.7 นักลงทุนเอกชน เต็มใจเสี่ยงในการนำเงินไปลงทุนในธุรกิจเพื่อรับดอกเบี้ยในอัตราที่สูง โดยธุรกิจจะกู้ยืมเงินที่มีระยะเวลาชำระคืนระหว่าง 1-5 ปี

2.3 ความหมาย และประเภทของสินเชื่อ

ความหมายของสินเชื่อ คือ เมื่อฝ่ายหนึ่งส่งมอบสินค้าหรือบริการ (เจ้าหนี้) ให้กับอีกฝ่ายหนึ่ง (ลูกหนี้) โดยปฏิบัติตามข้อตกลงกันว่า จะชำระราคาสินค้าหรือบริการตาม วัน เวลา สถานที่ และจำนวนตามที่ได้ตกลงกัน โดยรากศัพท์คำว่า สินเชื่อ (Credit) มาจากภาษาลาตินซึ่งเป็นภาษายุโรปโบราณคือ คำว่า Credere มีความหมายว่าไว้นับถือ (to trust หรือ to believe) (ดารณี พทุทธิบุญ, 2543, น. 2)

2.3.1 วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ

2.3.1.1 สินเชื่อเพื่อการผลิต หรือสินเชื่อเพื่อธุรกิจ แบ่งเป็นสินเชื่อเพื่อนำมาใช้จ่ายในการซื้อวัตถุดิบ และเครื่องมือเครื่องใช้เพื่อนำไปผลิตสินค้าหรือบริการ สินเชื่อที่หน่วยงานธุรกิจเป็นผู้ใช้เพื่อทำให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงาน เช่น สินเชื่อเพื่อการเคหะ สินเชื่อเพื่อการเกษตร สินเชื่อเพื่อธุรกิจ SMEs เป็นต้น

2.3.1.2 สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภค เป็นสินเชื่อที่ผู้บริโภคใช้ในการซื้อสินค้าและบริการ รวมถึงการกู้ยืมเงินสดเพื่อนำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ก่อให้เกิดความสะดวกสบาย เป็นการปรับปรุงวิถีการดำรงชีวิต เป็นต้น

2.3.2 ประเภทสินเชื่อตามระยะเวลา

2.3.2.1 สินเชื่อระยะสั้น คือ สินเชื่อที่มีอายุไม่เกิน 1 ปี

2.3.2.2 สินเชื่อระยะกลาง คือ สินเชื่อที่มีอายุระหว่าง 1-5 ปี

2.3.2.3 สินเชื่อระยะยาว คือ สินเชื่อที่มีอายุตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

2.3.3 สินเชื่อตามผู้ขอรับสินเชื่อ

2.3.3.1 สินเชื่อภาคเอกชน คือ การกู้ยืมเงินหรือซื้อขายสินค้าหรือบริการเป็นเงินเชื่อโดยบุคคลธรรมดา นิติบุคคล ธุรกิจเอกชน เพื่อนำไปใช้จ่ายส่วนตัวหรือแสวงหากำไร เช่น สินเชื่อเพื่อธุรกิจและสินเชื่อเพื่อการบริโภค

2.3.3.2 สินเชื่อภาครัฐบาล การที่รัฐบาลมีความจำเป็นต้องกู้เงินหรือซื้อสินค้าเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานซึ่งอาจอยู่ในรูปของตัวเงินคลัง พันธบัตรรัฐบาลรูปแบบต่าง ๆ

2.3.4 สินเชื่อตามผู้ให้สินเชื่อ

2.3.4.1 บุคคลเป็นผู้ให้ เช่น การให้กู้ยืมในหมู่คนรู้จักญาติพี่น้อง หรือการปล่อยกู้ในระบบ เป็นต้น

2.3.4.2 สถาบันการเงินเป็นผู้ให้ ซึ่งสถาบันการเงินก็มีหลายประเภท เงื่อนไข และประเภทของวัตถุประสงค์ของการให้สินเชื่อจะแตกต่างกันออกไป เช่น ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารเพื่อการนำเข้าและส่งออก ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

2.3.4.3 หน่วยงานอื่น ๆ เป็นผู้ให้ เช่น มูลนิธิ องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร หน่วยงานการกุศล และกองทุนต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชน

2.3.5 สินเชื่อตามหลักประกัน

2.3.5.1 สินเชื่อที่ไม่มีหลักประกัน สินเชื่อประเภทนี้มีความน่าเชื่อถือและความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้เป็นเครื่องพิจารณาการให้สินเชื่อ สินเชื่อประเภทนี้จึงมีความเสี่ยงสูงเพราะไม่มีหลักประกันให้แก่ผู้ให้กู้เนื่องจากผู้กู้มีฐานะการเงินดี ผลประกอบการดี

2.3.5.2 สินเชื่อที่มีหลักประกัน เป็นสินเชื่อที่นำทรัพย์สินมาจำนอง จำนำเป็นหลักประกัน สินเชื่อประเภทนี้มีความเสี่ยงต่ำกว่าเนื่องจากผู้กู้มีหลักประกันแก่ผู้ให้กู้เพื่อชดเชยความเสี่ยงหากเกิดการผิดสัญญาขึ้น เช่น การจำนองที่ดิน สหกรณ์ทรัพย์ เช่น พันธบัตร ทองคำ หรืออยู่ในรูปของการค้ำประกันจากบุคคล

2.4 ความหมายและลักษณะของสินเชื่อเพื่อผู้ประกอบการ SMEs

สินเชื่อ SMEs เพื่อผู้ประกอบการถูกนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาในการขอสินเชื่อเพื่อนำมาลงทุน การเริ่มต้นธุรกิจ การขยายการลงทุน หรือเป็นเงินทุนหมุนเวียน ทั้งผู้ประกอบการรายใหม่และผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจอยู่แล้ว ซึ่งผลิตภัณฑ์สินเชื่อสำหรับผู้ประกอบการมีหลากหลายประเภท และหลายสถาบันการเงิน สำหรับสถาบันการเงินเอกชน

สินเชื่อจะแบ่งตามผลิตภัณฑ์บริการและบริการเพื่อธุรกิจ ได้แก่ สินเชื่อระยะยาว สินเชื่อหมุนเวียน บริการรับจ่ายบริหารเงิน ประกัน และหนังสือค้ำประกัน สินเชื่อตามความต้องการ โดยคัดสรรตามความต้องการของผู้ประกอบการ SMEs เช่น การให้วงเงินยืม ระยะเวลาผ่อนนาน วงเงินเพื่อการค้าต่างประเทศ และสินเชื่อที่ไม่ต้องใช้หลักประกัน สินเชื่อตามประเภทธุรกิจโดยพิจารณาสินเชื่อตามลักษณะธุรกิจแบ่งได้เป็นธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจการขนส่งสินค้า ธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง ธุรกิจรับเหมาก่อสร้างเอกชน ธุรกิจเคมีภัณฑ์ และธุรกิจร้านทอง เป็นต้น (ธนาคารไทยพาณิชย์, 2559) นอกจากนี้ยังมีสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐให้บริการด้านสินเชื่อสำหรับผู้ประกอบการทั่วไปที่ประกอบกิจการครอบคลุมทั้งด้านการผลิต การค้า การบริการ รับจ้าง ฯลฯ เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ช่วยให้ผู้ประกอบการได้รับสินเชื่อจำนวนมากขึ้นโดยได้รับสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลและยังรวมถึงผู้ประกอบการรายย่อยที่มีกิจการขนาดเล็กครอบคลุมการค้าขาย ผลิต หรือธุรกิจบริการรับจ้าง หาบเร่ แผงลอย เป็นต้น (บรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม, 2559)

สำหรับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้แบบคงที่ (Fixed Rate) และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้แบบลอยตัว (Floating Rate) (MoneyHub, 2557)

1. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้แบบคงที่ (Fixed Rate) คือ อัตราดอกเบี้ยที่กำหนดเป็นตัวเลขเฉพาะคงที่ตลอดอายุสัญญา เช่น ดอกเบี้ย 5% ต่อปี

2. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้แบบลอยตัว (Floating Rate) คือ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ผูกกับค่าอ้างอิงโดยอัตราดอกเบี้ยเปลี่ยนไปตามต้นทุนของธนาคารในแต่ละช่วงเวลาต่าง ๆ เช่น MLR MOR และ MRR

MLR (Minimum Loan Rate) คือ อัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารเรียกเก็บจากลูกค้ารายใหญ่ชั้นดีเป็นเงินกู้แบบมีระยะเวลาส่วนใหญ่เป็นเงินกู้แบบระยะยาวที่มีระยะเวลากำหนดแน่นอน

MOR (Minimum Overdraft) คือ อัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารเรียกเก็บจากลูกค้ารายใหญ่ชั้นดีประเภทวงเงินเกินบัญชี

MRR (Minimum Retail Rate) คือ อัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารเรียกเก็บจากลูกค้ารายย่อยชั้นดี เช่น สินเชื่อส่วนบุคคล สินเชื่อที่อยู่อาศัย และสินเชื่อบัตรเครดิต

ทั้งนี้ธนาคารจะกำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้แบบลอยตัวโดยพิจารณาจากระดับความเสี่ยงของลูกค้าว่าจะกำหนดเป็น MRR บวกหรือลบ

ปัจจัยที่ต้องพิจารณาก่อนขอสินเชื่อสำหรับผู้ประกอบการ SMEs

ในการขอสินเชื่อสำหรับผู้ประกอบการก่อนที่จะตัดสินใจขอสินเชื่อจะต้องพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. อัตราดอกเบี้ย วงเงินและระยะเวลา ซึ่งอัตราดอกเบี้ยของสินเชื่อแต่ละประเภทก็มีอัตราที่แตกต่างกันและมีการเพิ่มขึ้น ลดลงขึ้นอยู่กับสถานะทางการเงินของลูกค้ารวมถึงวงเงิน และระยะเวลาที่ขึ้นอยู่กับสถาบันการเงิน ดังนั้นจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ผู้ประกอบการควรพิจารณาในการขอสินเชื่อ

2. บริการทางการเงินที่ครบวงจร สิ่งอำนวยความสะดวกจากสถาบันการเงินที่ให้บริการแก่หน่วยธุรกิจอย่างครบวงจร เช่น มีวงเงินเบิกเกินบัญชี สินเชื่อเพื่อการนำเข้าส่งออก

3. การให้ความรู้และการเชื่อมต่อโอกาสทางธุรกิจ ในการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบธุรกิจ SMEs และเชื่อมต่อโอกาสในการค้าทางธุรกิจสถาบันการเงินมีการจัดโครงการส่งเสริมการลงทุนและเพิ่มความรู้ให้กับผู้ประกอบการรวมถึงมีโครงการร่วมกับรัฐบาลเสริมสร้างโอกาสในการลงทุนและสามารถขยายการลงทุนให้กว้างขวางไปยังต่างประเทศ

2.5 ความหมายของสถาบันการเงิน

สถาบันการเงิน (Financial Institution) ทำหน้าที่เป็นตัวกลางทางการเงินโดยการระดมเงินออมให้กู้ยืมแก่ผู้ที่ต้องการเงินเพื่อการบริโภคหรือการลงทุนดำเนินธุรกิจ ได้แก่ ประชาชน หน่วยธุรกิจ และหน่วยงานของรัฐ อีกทั้งยังทำหน้าที่ในการลดความเสี่ยงให้แก่ผู้ออมเงินเนื่องจากการลงทุนโดยตรงจะมีความเสี่ยงสูงกว่า นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ในการจัดหาตลาดหรือสภาพคล่องโดยสถาบันการเงินจะเป็นตัวกลางให้กับกลุ่มนักลงทุนที่ต้องการนำเงินไปประกอบการลงทุนในลักษณะของการกู้ยืม สถาบันการเงินจะเป็นผู้จ่ายดอกเบี้ยให้แก่ผู้ออมและจะคิดดอกเบี้ยจากผู้กู้ยืมโดยสถาบันการเงินสามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. สถาบันการเงินในระบบ เป็นสถาบันการเงินที่ถูกตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการที่มีกฎหมายและระเบียบข้อบังคับในการควบคุมการดำเนินงานของสถาบันการเงินในแต่ละประเทศ

2. สถาบันการเงินนอกระบบ เป็นสถาบันการเงินที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติไม่มีกฎหมายและระเบียบข้อบังคับควบคุม การกู้ยืมนอกระบบเป็นการกู้เงินจากแหล่งที่ไม่ใช่สถาบันการเงินที่ถูกกฎหมาย เช่น การกู้เงินจากเพื่อนหรือญาติ การเล่นแชร์ ซึ่งในทางข้อเท็จจริงแล้วอาจจะไม่เรียกว่าเป็นสถาบันการเงินก็ได้เพราะไม่ได้ถูกรับรองด้วยกฎหมาย

2.5.1 ประเภทของสถาบันการเงิน

สถาบันการเงินแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ดังนี้

1. ประเภทของสถาบันการเงินที่พิจารณาตามอายุของหลักทรัพย์ที่สถาบันการเงินนั้นได้ออกหรือทำการซื้อขายแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 สถาบันการเงินในตลาดเงิน เป็นสถาบันการเงินที่ออกหลักทรัพย์และซื้อขายหลักทรัพย์ ที่มีอายุครบกำหนดไม่เกิน 1 ปี เป็นการกู้เงินระยะสั้น ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และบริษัทเงินทุนบางบริษัทที่ออกตั๋วสัญญาใช้เงิน รับซื้อตราสารทางการเงินที่มีอายุครบกำหนดไม่เกิน 1 ปี เช่น การกู้เงินเบิกเกินบัญชี ตัวเงินคลัง

1.2 สถาบันการเงินในตลาดหุ้น เป็นสถาบันที่ออกหลักทรัพย์และการซื้อขายหลักทรัพย์ที่มีอายุกำหนดมากกว่า 1 ปี โดยเป็นการกู้เงินในระยะยาว เช่น พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ ตั๋วสัญญาใช้เงิน

2. ประเภทของสถาบันการเงินที่พิจารณาตามหน้าที่และลักษณะการดำเนินงาน กิจกรรมหลักของสถาบันการเงินภายใต้กรอบของกฎหมาย

2.1 สถาบันการเงินเกี่ยวกับการรับฝากเงิน มีหน้าที่หลักในการระดมเงินทุน โดยการรับฝากเงินจากประชาชนอาจจะใช้ในการนำไปลงทุนหรือปล่อยกู้ยืม กู้เพื่อการลงทุนในธุรกิจ ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ เป็นต้น

2.2 สถาบันการเงินที่มีสัญญาผูกพันกับแหล่งเงินทุน ทำหน้าที่สร้างเครื่องมือทางเครดิตที่เป็นสัญญาผูกพันกับเจ้าของเงินทุนและผู้ออม เช่น บริษัทประกันชีวิต กองบำนาญโดยนำเงินที่ได้นั้นไปให้ผู้อื่นกู้ หรือนำเงินไปลงทุนในโครงการต่าง ๆ ในระยะยาวเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น

2.3 สถาบันการเงินที่ระดมเงินทุนโดยการออกเครื่องมือทางการเงิน สถาบันการเงินจะทำการออกหุ้นกู้หรือตั๋วสัญญาการใช้เงินเพื่อระดมเงินทุนจากประชาชนในการออมทรัพย์และสถาบันการเงินนั้นจะนำเงินที่ได้ไปให้กู้ยืมในด้านต่าง ๆ หรือนำไปลงทุนในหลักทรัพย์อื่น ๆ

2.4 สถาบันการเงินที่มีหน้าที่หลักในการให้กู้ทำหน้าที่ให้กู้ยืมเงินทุนส่วนใหญ่มาจากการขายหุ้นของเจ้าของและการกู้ยืมจากภายในและภายนอกประเทศ เช่น บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และโรงรับจำนำ

2.6 ธนาคารและสถาบันการเงินที่ให้บริการสินเชื่อเพื่อผู้ประกอบการ SMEs

สถาบันการเงินที่ให้บริการสินเชื่อสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ทั้งในส่วนของธนาคารพาณิชย์ในประเทศและสถาบันการเงินของต่างประเทศรวมถึงสถาบันการเงินอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1

รายชื่อธนาคารและสถาบันการเงินที่ให้บริการสินเชื่อเพื่อผู้ประกอบการ SMEs

	รายชื่อสถาบัน	ประเภทสินเชื่อ
ธนาคารพาณิชย์ ในประเทศไทย	ธนาคารกรุงไทย	สินเชื่อกรุงไทยใจดีช่วย SME สินเชื่อธุรกิจขนาดเล็ก (sSME Generic Product) สินเชื่อธุรกิจกรุงไทย กู้แลกเปลี่ยน กู้แลกให้
	ธนาคารกรุงเทพ	สินเชื่อบัวหลวงทันใจ สินเชื่อบัวหลวงกรีน สินเชื่อโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
	ธนาคารกสิกรไทย	สินเชื่อ K SME
	ธนาคารไทยพาณิชย์	SCB SME
	ธนาคารกรุงศรีอยุธยา	สินเชื่อเกินร้อย กรุงศรี SME กู้ง่ายได้สูงสุด 3 เท่า สินเชื่อ Quick loan สินเชื่อพร้อมให้ ไม่ใช่หลักทรัพย์
	ธนาคารทหารไทย	สินเชื่อ TMB SME 3 เท่าพลัส
	ธนาคารธนาชาต	สินเชื่อธนาชาต SME Upsize
	ธนาคารยูโอบี	ยูโอบี บิสมันนี่ ยูโอบี บิสพร้อมเพอร์ดี
	ธนาคารซีไอเอ็มบี ไทย	สินเชื่อ SME พาโกอินเตอร์
	ธนาคาร ออมสิน	สินเชื่อออมสิน SME
	ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร	สินเชื่อ ธ.ก.ส.
สถาบันการเงิน ที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์	บริษัทประกันสินเชื่อ อุตสาหกรรมขนาดย่อม	สินเชื่อ บสย.
	ไทยเอส แคปิตอล	สินเชื่อธุรกิจ (SME & Corporate)
	ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาด ย่อมแห่งประเทศไทย	สินเชื่อผู้ประกอบการ SMEs ไทย

2.7 อุปสงค์และอุปทานของสินเชื่อ

ในทางเศรษฐศาสตร์ระบบเศรษฐกิจมีการใช้ทรัพยากรที่ไม่สมดุลกัน บางคนมีความต้องการใช้สินค้าและบริการมากกว่าที่มีอยู่ในปัจจุบันแต่ในขณะที่อีกคนมีทรัพยากรเหลือใช้เกินความต้องการ ดังนั้น หากมีการโอนทรัพยากรที่เหลือไปให้ผู้ที่มีความต้องการหรือขาดแคลนก็จะสามารถก่อประโยชน์ได้โดยมีการตกลงว่าจะชำระเงินคืนแก่เจ้าของเดิมในอนาคต เกิดการจัดสรรการใช้ทรัพยากรในระบบเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2549) ดังนั้น สินเชื่อ หมายถึง อำนาจในการเข้าถึงการใช้สินค้าและบริการโดยมีข้อตกลงว่าจะต้องชดเชยคืนในอนาคตโดยสินเชื่ออาจอยู่รูปของสินค้าและบริการหรือในรูปของเงินก็ได้ สินเชื่อส่วนใหญ่เกิดขึ้นในรูปการได้รับสินเชื่อจากสถาบันการเงินเพื่อการลงทุนในเชิงพาณิชย์ต่าง ๆ โดยลักษณะของอุปสงค์และอุปทานของสินเชื่อจากสถาบันการเงินมีดังต่อไปนี้

1. **อุปสงค์ต่อสินเชื่อ** คือ ความเต็มใจหรือความต้องการที่จะลงทุนของผู้ลงทุน สินเชื่อจากสถาบันการเงินในรูปของสินเชื่อเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น เพื่อการบริโภคและเพื่อการลงทุน อาจจะเป็นอุปสงค์ที่มาจากภาครัฐหรือภาคเอกชนก็ได้ หากเป็นอุปสงค์ต่อสินเชื่อภาครัฐอาจจะไม่ขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ยหรือกลไกตลาดแต่ขึ้นอยู่กับนโยบายของภาครัฐ เป็นต้น ส่วนใหญ่แล้วสินเชื่อจากสถาบันการเงินมักเป็นสินเชื่อเพื่อการลงทุนจากภาคเอกชนซึ่งการจัดหาเงินทุนของภาคเอกชนไม่ได้มาจากการขอสินเชื่อผ่านสถาบันการเงินเพียงอย่างเดียวแต่อาจมาจากแหล่งอื่น ๆ เช่น การออกหุ้นสามัญ การออกหุ้นกู้เองโดยตรงทำให้สามารถทดแทนการขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินได้

2. **อุปทานของสินเชื่อ** หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณที่จะให้กู้และอัตราผลตอบแทนหรืออัตราดอกเบี้ยที่สถาบันการเงินจะได้รับ โดยอุปทานของสินเชื่อจะพิจารณาจากอุปสงค์ต่อเงินซึ่งกระทบต่ออุปทานของสินเชื่อในทางผกผัน นอกจากนี้การใช้นโยบายการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อเพิ่มหรือลดปริมาณเงินในระบบผ่านการซื้อขายพันธบัตรก็มีผลกระทบต่ออุปทานของสินเชื่อเช่นกัน สำหรับชาวต่างชาตินำเงินเข้ามาปล่อยกู้ในประเทศหรือมาลงทุนในตราสารหนี้ก็เป็นการเพิ่มอุปทานของสินเชื่ออีกทางหนึ่ง

2.8 นโยบายการส่งเสริม SMEs ของภาครัฐบาล

2.8.1 กระบวนการอุตสาหกรรม

นโยบายการเสริมสร้างศักยภาพวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้ประกอบการใหม่และเชื่อมโยงผู้ประกอบการกับนวัตกรรม อีกทั้งยังสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม พัฒนาขีดความสามารถด้านนวัตกรรมและปัจจัยส่งเสริมที่ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2.8.2 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

มีนโยบายที่จะมุ่งเน้นการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs ให้มีสมรรถนะ และขีดความสามารถในการประกอบการ โดยกำหนดยุทธศาสตร์ในปี 2559-2560 ในการส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs ไทยสามารถแข่งขันในตลาดอาเซียนและระดับโลกนำไปสู่ความยั่งยืนให้กับระบบเศรษฐกิจของประเทศ ประกอบด้วย 3 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. สร้างสรรค์ มุ่งสร้างผู้ประกอบการใหม่ (New Entrepreneurs) เพื่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ก่อให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มและเสริมสร้างความเข้มแข็งต่อระบบเศรษฐกิจ ได้แก่ โครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (NEC) โครงการสร้างธุรกิจใหม่ (New Business Creation: NBC)
2. ส่งเสริม การให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ต้องการฟื้นฟูกิจการหรือผู้ประกอบการที่ประสบปัญหาการดำเนินธุรกิจโดยการเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิต การลดต้นทุน และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เช่น โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมและโครงการพัฒนาศักยภาพ SMEs ด้วยระบบดิจิทัล เป็นต้น
3. ซ่อมแซม การให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ประสบปัญหาในการดำเนินธุรกิจทั้งในเรื่องกระบวนการผลิต การเข้าถึงแหล่งเงินทุนหรือขาดแคลนการแรงงานฝีมือ โดยให้คำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงจุดภายใต้โครงการปรับแผนธุรกิจและเพิ่มขีดความสามารถ SMEs รวมถึงการสร้างเชื่อมโยงและบูรณาการกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น สวทช. SME Bank และสถาบันการเงินอื่น ๆ

2.8.3 สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

2.8.3.1 แผนยุทธศาสตร์ สสว. ปี 2557 – 2559

1. วางแผนและจัดทำยุทธศาสตร์การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เป้าหมาย: สนับสนุนรัฐบาลในการแปลงนโยบายและยุทธศาสตร์ภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถบูรณาการกับภาครัฐบาลและเอกชน รวมทั้งพัฒนาองค์ความรู้และฐานข้อมูลให้มีความแม่นยำสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการ SMEs และเพิ่มประสิทธิภาพในการติดตามและประเมินผลโครงการ

2. ให้ความช่วยเหลือ อุดหนุน สนับสนุนและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เป้าหมาย: ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การจัดทำฐานข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่าง ๆ และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อเพิ่มผลผลิตทางทางการดำเนินธุรกิจ การบริหารจัดการมาตรฐานและคุณภาพของสินค้าและบริการ การขยายโอกาสทางการตลาด เป็นต้น

3. เสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศ

เป้าหมาย: เชื่อมโยงการค้าและธุรกิจกับต่างประเทศเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในสถานการณ์ทางการค้าซึ่งจะมีผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจในสาขาต่าง ๆ ทำให้ผู้ประกอบการมีความพร้อมรับมือกับการแข่งขันที่เกิดขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศ

4. เสริมสร้างศักยภาพการบริหารจัดการองค์กร

เป้าหมาย: เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้มีความคล่องตัว และสามารถแก้ไขปัญหาข้อจำกัดที่เกิดความล่าช้าโดยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมขององค์กรในปัจจุบันมีความชัดเจน โปร่งใส และตรวจสอบได้

2.8.3.2 แผนยุทธศาสตร์ สสว. ปี 2560 – 2564

1. บูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานส่งเสริม SME ทุกภาคส่วน เพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็ง (Co-creation of Service) โดยมีเป้าหมาย คือ สร้างโครงการร่วมกับหน่วยงานอื่นที่มีผลกระทบทางเศรษฐกิจสูง

2. ผลักดันงานตามแผนการส่งเสริม SME ขับเคลื่อนเป้าหมายในการส่งเสริม SME (Co-delivery of Service) ร่วมโครงการส่งเสริม SME โดยมีเป้าหมาย คือ รายได้และจำนวนการจ้างงานมากขึ้น จำนวน SME ที่ได้รับสินเชื่อมีการเติบโตจากขนาด S ไป M

3. สร้างการเข้าถึงบริการเพื่อพัฒนา SME สร้างการเข้าถึงของ สสว. ให้มากขึ้นโดยเป้าหมายเป็นจำนวนศูนย์ OSS ที่สามารถให้บริการแก่ SME ได้ตามศักยภาพที่กำหนด

4. เพิ่มศักยภาพองค์กร พัฒนาองค์กรให้ได้คุณภาพมาตรฐานให้เป็นที่ยอมรับ

2.8.4 มาตรการการเงินการคลังเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ระยะเร่งด่วน

มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ประกอบการ SMEs สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น รวมทั้งบรรเทาภาระภาษี และเพิ่มขีดความสามารถของ SMEs เพื่อสามารถแข่งขันกับผู้ประกอบการรายใหญ่ได้ ดังต่อไปนี้

1. โครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs มีวัตถุประสงค์เพื่อบรรเทาปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs และช่วยเสริมสภาพคล่องให้ SMEs สามารถประกอบตัวให้อยู่รอดและดำเนินธุรกิจต่อไปได้

2. การปรับปรุงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการค้ำประกันสินเชื่อโครงการ ค้ำประกันสินเชื่อในลักษณะ Portfolio Guarantee Scheme (PG8-5) ผ่านบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) เพื่อช่วยให้ SMEs ที่ขาดหลักประกันในการกู้ยืมสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น

3. มาตรการสนับสนุน SMEs ผ่านการร่วมลงทุนใน SMEs ระยะเริ่มต้น (Start-up) ที่มีศักยภาพสูง จากความร่วมมือของหลาย ๆ ธนาคารพาณิชย์ในการจัดตั้งกองทุนร่วมลงทุนเพื่อเป็นแหล่งเงินทุนอีกทางหนึ่งสำหรับ SMEs ที่มีศักยภาพให้สามารถเติบโตต่อไปได้

4. มาตรการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับผู้ประกอบการ SMEs เพื่อบรรเทาภาระภาษีให้แก่ผู้ประกอบการ และเพิ่มขีดความสามารถให้สามารถแข่งขันกับรายใหญ่ได้ กำไรสุทธิตั้งแต่ 300,001 บาทขึ้นไปขอเสนอคิดเป็น ร้อยละ 10 ของกำไรสุทธิ จากเดิมที่อยู่ร้อยละ 15 และ 20 ของกำไรสุทธิ

5. มาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการรายใหม่ (New Start-up) ยกเว้นภาษีนิติบุคคลสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ที่ประกอบกิจการที่จดทะเบียนพาณิชย์ประกอบกิจการระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2558 ถึง 31 ธันวาคม 2559 เป็นเวลา 5 รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน

2.9 การวิเคราะห์การตัดสินใจของผู้บริโภค

ในทุกวันนี้ชีวิตประจำวันของแต่ละคนมีการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ มากมายซึ่งมีเหตุการณ์ใดที่ทำให้เราต้องตัดสินใจ ดังนั้นจึงเกิดความหมายของ “การตัดสินใจคือการเลือกทางใดทางหนึ่งจากทางเลือกสองหรือมากกว่าสองทางเลือก และทางเลือกจะต้องมีพร้อมให้บุคคลได้ทำการตัดสินใจเลือก (Schiffman, Kanuk, & Lazar, 2007, p. 508, อ้างถึงใน นววรรณ คมนารักษ์, 2556, น. 283) โดยนำไปสู่ระดับการตัดสินใจของผู้บริโภคที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการตัดสินใจมากขึ้น แตกต่างกันแบ่งเป็น การตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลรอบด้านซึ่งต้องใช้ข้อมูลจำนวนมากเพื่อนำมากำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาตัดสินใจอย่างรอบคอบ การตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลจำกัด ซึ่งผู้บริโภคนั้นมีเกณฑ์ในการพิจารณาอยู่แล้วแต่ยังไม่มั่นใจว่าจะสามารถตอบสนองความต้องการได้อย่างแท้จริงหรือไม่ และการตัดสินใจบนพื้นฐานความเคยชิน ผู้บริโภคมีความเคยชินและมีประสบการณ์เป็นอย่างดีโดยมีข้อมูลที่ตนเองมีประกอบการตัดสินใจ แบบแผนในการตัดสินใจของผู้บริโภคจะแบ่งออกเป็นดังนี้

1. การนำเข้า (Input) ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรมของผู้บริโภคโดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนแรกเป็นปัจจัยที่เข้าไปมีอิทธิพลโดยตรงต่อผู้บริโภคเป็นรูปแบบกลยุทธ์ของส่วนประสมทางการตลาดประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ ราคา การส่งเสริมการตลาด และช่องทางการจัดจำหน่าย ส่วนที่สอง ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม เช่น ครอบครัว เพื่อน ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ชนชั้นทางสังคม วัฒนธรรม และวัฒนธรรมย่อย จะเห็นได้ว่าปัจจัยทั้งสองส่วนนี้มีอิทธิพลโดยตรงต่อการตัดสินใจของผู้บริโภค

2. กระบวนการ (Process) เป็นอิทธิพลภายในประกอบด้วยการรับรู้ บุคลิกภาพ และทัศนคติที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้บริโภคแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1. การตระหนักถึง

ความต้องการเมื่อผู้บริโภครู้ปัญหาหรือความต้องการในสิ่ง ๆ นั้นซึ่งผู้บริโภคมักจะทำการค้นหาข้อมูลก่อนตัดสินใจ 2. การค้นหาก่อนการซื้อ ผู้บริโภคมีการรับรู้ความต้องการของตนเองจนเกิดความพึงพอใจจากการบริโภคซึ่งผู้บริโภคได้มีการเก็บข้อมูลข่าวสารก่อนการตัดสินใจซื้อแล้วอาจจะมีมาจากระบบการรับรู้ในอดีตของผู้บริโภคเองนำมาใช้ในการประเมินทางเลือกของการตัดสินใจ 3. การประเมินทางเลือก จากการเก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสารจากนั้นจึงนำมาเปรียบเทียบกับลำดับความสำคัญและคุณสมบัติอื่น ๆ ซึ่งนำมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจเลือกของผู้บริโภค

3. ผลลัพธ์ (Result) ประกอบไปด้วยพฤติกรรม การซื้อและการประเมินหลังซื้อเพื่อเพิ่มความพึงพอใจให้กับผู้บริโภค พฤติกรรม การซื้อแบ่งได้เป็นการทดลองซื้อ การซื้อซ้ำ และการซื้อที่เกิดจากการผูกมัดระยะยาว โดยผู้บริโภคจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาใช้ประกอบ

4. ก่อนการตัดสินใจ สำหรับการประเมินหลังการซื้อส่วนสำคัญของการประเมินคือเพื่อลดความไม่มั่นใจของผู้บริโภค ซึ่งจะต้องทำให้ผู้บริโภคเกิดความมั่นใจในการตัดสินใจเลือกสามารถตอบสนองผู้บริโภคทำให้เกิดประสบการณ์ที่ดีก็จะส่งผลต่อการซื้อซ้ำต่อไป

2.10 การทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งเป็นการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะปัจจัยที่มีผลกระทบท่อการใช้สินเชื่อของผู้ประกอบการ SMEs และมาตรการสนับสนุนของรัฐบาล ดังนี้

จากงานวิจัยของ สุรศักดิ์ อำนวยประวิทย์ (2559) ที่ได้ทำการศึกษากลยุทธ์การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่าปัญหาหลักของเจ้าของกิจการส่วนใหญ่จะประสบปัญหาเรื่องเงินทุนที่จะนำมาบริหารจัดการเพื่อเสริมสภาพคล่องทางธุรกิจและเป็นเงินทุนหมุนเวียน (Cash flow) ภายในซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญมากในธุรกิจ SMEs จากการศึกษาวิจัยของ เบญจมาศ ไครตหนองบัว กรวิทย์ ดันศรี และ กฤษปסק จุลเกษม (2551) เรื่องการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ SMEs กรณีศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าผู้ประกอบการต้องให้ความสำคัญกับการจัดเก็บเอกสาร ระบบบัญชี งบการเงิน การบริการจัดการและการค้าประกัน รวมถึงสถาบันการเงินควรมีนโยบายในการสนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้นและหาร่วมกับสถาบันการเงินเพื่อที่จะกำหนดมาตรการและแนวทางช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ในด้านต่าง ๆ

ศิริพร นพวัฒน์พงศ์ (2550) งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการสนับสนุนสินเชื่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมพบปัญหาการขาดสภาพคล่องทางการเงิน หลักทรัพย์ที่ไม่เพียงพอและความพร้อมอื่น ๆ ของผู้ประกอบการ SMEs รวมถึงระบบการเงินที่ยังไม่ถูกต้อง อีกทั้งการบริหาร

จัดการที่ยังเป็นลักษณะกิจการเจ้าของคนเดียว ทุนที่ไม่เพียงพอและการไม่รักษาเครดิตของตนเองทำให้ธนาคารพาณิชย์ไม่ปล่อยกู้ให้กับผู้ประกอบการรายเล็ก ๆ หรือรายใหม่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชื่นจิตร อังวรารวงศ์ และ นงคินี จันทร์จรัส (2546, น. 53) ทำการศึกษาเรื่องปัญหาแหล่งเงินทุนของ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย ปัญหาด้านผู้ประกอบการ SMEs ได้แก่ ปัญหาความต้องการ หลักทรัพย์ในการค้ำประกัน ขาดความน่าเชื่อถือจากสถาบันการเงิน ขาดประสบการณ์ในธุรกิจ ไม่มี แผนธุรกิจที่ชัดเจน อีกทั้งยังพบปัญหาด้านสถาบันการเงินในด้านเงื่อนไขในการให้สินเชื่อที่ยุกยากและ ระยะเวลาในการขอสินเชื่อนาน

สำหรับมาตรการภาครัฐบาลที่ให้การสนับสนุน SMEs ในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ สรศักดิ์ อำนาจประวิทย์ (2559) ที่ บสย. เข้ามาช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ในการค้ำประกันสินเชื่อ ซึ่งในส่วนหลักประกันยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ ซึ่งเป็นไปแนวทางเดียวกับ ชื่นจิตร อังวรารวงศ์ และ นงคินี จันทร์จรัส (2546, น.53) ในเรื่องงบประมาณที่จำกัดโดยปัญหาที่พบมาก ได้แก่ ปัญหาด้านการ ต้องการหลักทรัพย์ในการค้ำประกัน

การศึกษาวิจัยของ อังสนา ประสี และ ขจรวรรณ อธิรัตน์ (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการดำเนินงานและความต้องการสนับสนุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนครสวรรค์ พบว่า สภาพธุรกิจในปัจจุบันมีการแข่งขันกันค่อนข้างสูง ส่วนใหญ่จะประสบปัญหาทางการเงิน ด้านสภาพคล่อง และขาดแหล่งเงินทุน สอดคล้องกับ นันทนา คินิมาน (2546) จากการศึกษาความต้องการพัฒนาศักยภาพในการประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของผู้ประกอบการใน เขตกรุงเทพมหานคร พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ เงินทุนหมุนเวียนไม่เพียงพอ

สำหรับผลการศึกษาในส่วนของนโยบายรัฐบาลและสถาบันการเงินเพื่อช่วยเหลือ ผู้ประกอบการ SMEs โดย สฤณี มนัสสกุล (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยในเรื่องนโยบายรัฐบาลเพื่อ การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) พบว่า นโยบายภาครัฐควรให้การสนับสนุน ทางด้านการเงิน คือ การช่วยเหลือทางการเงินเพื่อเพิ่มสภาพคล่องผ่านสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFI) โดยเกิดจากผู้ประกอบการมีศักยภาพทางด้านหลักทรัพย์ค้ำประกันไม่เพียงพอ และผลประกอบการที่ ต้องมีกำไรต่อเนื่องไม่ต่ำกว่า 2 ปี เป็นต้น นอกจากนี้การศึกษาของ เพิ่มเกียรติ อัมมาเจริญสถิต (2554) ได้ทำการศึกษาถึงบทบาทของสถาบันการเงินของรัฐในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) พบว่า สถาบันการเงินของภาครัฐมีส่วนสนับสนุนผู้ประกอบการในมาตรการระยะสั้นเพื่อเสริม สภาพคล่องทางการเงินซึ่งอาจไม่ช่วยในการสร้างความเข้มแข็งในระยะยาว

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs ภาพรวมของการกำหนดระเบียบวิธีการวิจัยหรือกระบวนการวิจัย (Methodology) นี้เป็นกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) สำหรับการนำเสนอระเบียบวิธีการวิจัยหรือกระบวนการวิจัย (Methodology) ทางผู้จัดทำได้กำหนดกรอบและขอบเขตของระเบียบวิธีการวิจัยหรือกระบวนการวิจัย (Methodology) ดังต่อไปนี้

3.1 วิธีการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อศึกษาข้อมูลและเหตุผลประกอบการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs ซึ่งการสัมภาษณ์เชิงลึกจะทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและตรงประเด็นสำคัญที่เป็นผลจากประสบการณ์โดยตรงของผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมและสาเหตุการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำความเข้าใจในด้านทัศนคติของผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็นที่ผู้วิจัยที่ทำการศึกษา

3.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นผู้ประกอบการ SMEs ที่ประกอบธุรกิจด้านต่าง ๆ จำนวน 10 ราย การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในกระบวนการวิจัยได้กำหนดให้ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) โดยกระบวนการวิธีการสัมภาษณ์แบบชี้นำ (Guided interview) ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ที่ไม่มีการกำหนดโครงสร้างคำถามอย่างชัดเจนเป็นเพียงการกำหนดลักษณะคำถามแบบเปิดกว้างและมีคำนำสำคัญ (Keywords) มาใช้ประกอบในการสัมภาษณ์เชิงลึก

3.2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัย

1. ผู้วิจัยเตรียมการในด้านความรู้เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ SMEs ทั้งในด้านทฤษฎี แนวคิดและการบริหารงานจากหนังสือและสื่ออิเล็กทรอนิกส์

2. ผู้วิจัยเตรียมความรู้ด้านระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ จรรยาบรรณของนักวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้เข้าใจในระเบียบการวิจัยเพื่อความถูกต้องและตรงประเด็นของการศึกษาวิจัย

3. แนวคำถามในการสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการศึกษาประเด็นคำถามและการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องโดยสร้างเป็นคำถามให้ครอบคลุมขอบเขตของงานวิจัยและตรงประเด็นสำคัญเพื่อให้งานวิจัยบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยการเรียงลำดับคำถามและเนื้อหาของคำถามเป็นลักษณะของคำถามปลายเปิด

โครงสร้างคำถามในการสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แนวคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา สถานที่ทำงาน และตำแหน่งงานปัจจุบัน

ส่วนที่ 2 แนวคำถามเกี่ยวกับการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs

ส่วนที่ 3 แนวคำถามเกี่ยวกับผลกระทบในเชิงเศรษฐกิจต่อการกู้เงินของผู้ประกอบธุรกิจ SMEs

ส่วนที่ 4 แนวคำถามในด้านนโยบายหรือมาตรการของรัฐบาลในด้านการส่งเสริมธุรกิจ SMEs และความต้องการของผู้ประกอบการ SMEs ต่อนโยบายหรือมาตรการของรัฐบาล

3.3 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัย

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Source) มาจากการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source) จากการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ วารสาร บทความทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และฐานข้อมูลออนไลน์

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

โดยสัมภาษณ์ผู้ประกอบการและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อศึกษารูปแบบการดำเนินงานและลักษณะการกู้ยืมเงินของธุรกิจ อุปสรรคที่เกิดขึ้น รวมข้อคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อมาตรการและนโยบายภาครัฐที่มีต่อธุรกิจ SMEs

3.4.2 การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม

เป็นการสังเกตด้วยตัวเองจากลักษณะภายนอกของผู้ประกอบการ สภาพทั่วไปของธุรกิจ เป็นต้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้นั้นมาอธิบายถึงความเชื่อมโยงในวัตถุประสงค์และประเด็นคำถามต่อไปได้

3.5 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจะใช้ทดสอบด้านความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) เพื่อความแม่นยำ น่าเชื่อถือ และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ดังนี้

3.5.1 ทดสอบความเที่ยงตรง (Validity)

ในการทดสอบความเที่ยงตรงของคำถามสัมภาษณ์เชิงลึก โดยการสร้างประเด็นคำถามแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ตรวจสอบโครงสร้างคำถามรวมถึงประเด็นในการวิจัย อีกทั้งยังทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ลักษณะการใช้ภาษา การตั้งคำถามที่ชัดเจน และง่ายในการทำความเข้าใจ เป็นต้น

3.5.2 ทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability)

การนำประเด็นคำถามที่ได้แก้ไขแล้วนำมาสัมภาษณ์จริงและนำข้อมูลที่ได้มานั้นวิเคราะห์เปรียบเทียบกับข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมาจากแหล่งค้นคว้าต่าง ๆ มาเปรียบเทียบเพื่อความถูกต้องของข้อมูล

3.6 การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ผล

3.6.1 ใช้ความรู้ในทฤษฎี แนวคิดที่ได้จากการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องนำมาช่วยในการวิเคราะห์และตีความ

3.6.2 การสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs โดยใช้แนวคำถามในการสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแนวคำถามจะทำให้ทราบแนวทางในการกู้เงินสภาพการเงิน และแนวนโยบายของรัฐบาลต่อผู้ประกอบการ จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาทำการถอดบทสนทนาเพื่อให้เกิดความเข้าใจในภาพรวมของข้อมูลและประเด็นสำคัญที่ได้

3.6.3 การรวบรวมข้อมูลจากเอกสารจากแหล่งข้อมูลและสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ในการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการกู้ยืมเงินของผู้ประกอบการ SMEs ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเพื่อศึกษาพฤติกรรมการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs และผลกระทบของผู้ประกอบการ SMEs ต่อสภาพสังคมเศรษฐกิจในปัจจุบัน รวมถึงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการต่อมาตรการและนโยบายของภาครัฐบาลในด้านธุรกิจ SMEs

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการกู้ยืมเงินของผู้ประกอบการ SMEs โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) จากผู้ประกอบการ SMEs จำนวนทั้งหมด 10 บริษัท ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นในการวิเคราะห์ผลการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 ลักษณะธุรกิจ สัดส่วนการลงทุน และสภาพการแข่งขันของผู้ประกอบการ SMEs

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นต่อเศรษฐกิจในปัจจุบันกับการดำเนินธุรกิจ SMEs

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นต่อนโยบายหรือมาตรการของรัฐบาลในด้านการส่งเสริมธุรกิจ SMEs และความต้องการของผู้ประกอบการ SMEs ต่อนโยบายหรือมาตรการของรัฐบาล

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตารางที่ 4.1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	ชื่อกิจการ
1	คุณพยุงศักดิ์ หอมหวล	บริษัท ยู-อินดัสเทรียล เทค จำกัด
2	คุณสุदारิช ออมพิทักษ์ธรรม	บริษัท เอ เอ็ม พี เมทัลเวคส์ (ประเทศไทย) จำกัด
3	คุณมีศักดิ์ ภัทรโอฬารรัฐ	บริษัท แอลโลแอนซ์ เอ็นจิเนียริง เซ็นเตอร์ จำกัด
4	คุณสิทธิเดช ท้วมประถม	บริษัท ทีจี คอนโทรล จำกัด
5	คุณกนก โป้สมบุญ	บริษัท เพาเวอร์เมติก จำกัด

ตารางที่ 4.1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	ชื่อกิจการ
6	คุณณัฐพล จักรภักดิ์ศิริสุข	บริษัท ซี.ซี.พี. เมททอล จำกัด
7	คุณสุทธิชัย วรรณภิญโญ	บริษัท อินโนไดรฟ์ จำกัด
8	คุณณัฐวรรธก์ จีระภัทร์	บริษัท แอปป์ เอ็กซิปปัน จำกัด
9	คุณธำรงรัตน์ เจริญมาศก	บริษัท ดี.เค. อุตสาหกรรม จำกัด
10	คุณชาญวุฒิ เปรมธรรมพร	บริษัท ทีเอ็นเมททอล เวิร์ค จำกัด

ข้อมูลส่วนบุคคลพร้อมทั้งบรรยายลักษณะและบรรยากาศในการสัมภาษณ์ ผู้ประกอบการ SMEs

คุณพยุงค์ดี หอมหวล (หมายเลข 1) กรรมการผู้จัดการจากบริษัทยู-อินดัสเทรียล เทค จำกัด ระดับการศึกษาสูงสุด คือระดับปริญญาโท จากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในด้านการบริหารมาเป็นระยะเวลานาน การเก็บข้อมูลครั้งนี้ในการสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์ยินดีที่จะให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลและตอบคำถามเป็นไปอย่างราบรื่น เนื่องจากผู้วิจัยได้ส่งคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ไปล่วงหน้าทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์มีความพร้อมในการตอบคำถาม ประกอบกับผู้ให้สัมภาษณ์มีความรู้ทางด้านการบริหารและการเงินเป็นอย่างดีทำให้การตอบคำถามมีความชัดเจนตรงประเด็น

คุณสุตารักษ์ อมรพิทักษ์ธรรม (หมายเลข 2) จากบริษัท เอ เอ็ม พี เมทัลเวคส์ (ประเทศไทย) จำกัด ระดับการศึกษาสูงสุด คือระดับปริญญาโท เป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ทั้งในด้านการบริหารและด้านการเงินของบริษัท การสัมภาษณ์มีความเป็นกันเองผู้สัมภาษณ์ยินดีที่จะให้ความร่วมมือในการตอบคำถามเป็นอย่างดีและให้คำแนะนำ ให้ความรู้เพิ่มเติมแก่ผู้สัมภาษณ์ทำให้การสัมภาษณ์เป็นไปอย่างสมบูรณ์

คุณมีศักดิ์ ภัทรโอฬารรัฐ (หมายเลข 3) ผู้บริหารฝ่ายขายจากบริษัท แอลโลแอนซ์ เอ็นจิเนียริง เซ็นเตอร์ จำกัด ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม ผู้ซึ่งมีประสบการณ์ทางด้านฝ่ายขายมาเป็นระยะเวลานาน ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเต็มใจที่จะให้สัมภาษณ์และตอบคำถามได้อย่างครบถ้วน บรรยากาศในการสัมภาษณ์มีความเป็นกันเองทำให้การสัมภาษณ์เป็นไปอย่างราบรื่น

คุณสิทธิเดช ท่วมประถม (หมายเลข 4) กรรมการผู้จัดการจากบริษัท ทีจี คอนโทรล จำกัด ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง บรรยากาศในการ

สัมภาษณ์เป็นแบบเรียบง่ายมีความเป็นกันเอง ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบคำถามได้อย่างชัดเจนครบถ้วนและ
สอดแทรกให้ความรู้เพิ่มเติม พร้อมทั้งให้แง่คิดและคำแนะนำในสถานการณ์ดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเพื่อ
เป็นความรู้นำไปปรับประยุกต์ใช้ต่อไป

คุณกนก โปสมบุญ (หมายเลข 5) ผู้จัดการฝ่ายบัญชีจากบริษัท เพาเวอร์เมติก จำกัด
จบการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี มีความรู้ความชำนาญทางด้านการบัญชีการเงินของบริษัทให้
คำแนะนำปรึกษาทางด้านการบัญชีได้เป็นอย่างดี ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม
และเพิ่มความรู้อื่น ๆ ประกอบในเรื่องการบัญชีทำให้เกิดความเข้าใจในมากยิ่งขึ้น โดยรวมภาพ
บรรยากาศในการสัมภาษณ์ไม่ถึงเครียดผู้สัมภาษณ์มีความเป็นกันเองอย่างมาก

คุณณัฐพล จักรภีศิริสุข (หมายเลข 6) ผู้ประกอบการของบริษัท ซี.ซี.พี. เมททอล จำกัด
กำลังศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปัจจุบันคุณณัฐพลทำหน้าที่วางแผนงานใน
สายการผลิตให้มีประสิทธิภาพที่สุด ควบคุมต้นทุนให้ต่ำที่สุด กำหนดราคาขายสินค้า จัดสภาพคล่อง
ของวงเงิน ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบคำถามได้อย่างชัดเจนตรงประเด็นและมีความเป็นกันเอง

คุณสุทธิชัย วรรณภิญโญ (หมายเลข 7) กรรมการผู้จัดการบริษัท อินโนไดร์ฟ จำกัด
จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี เป็นผู้บริหารที่มีสามารถและมี
ประสบการณ์ทำงานสูง ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบคำถามตรงไปตรงมาตามประเด็นคำถาม ทำให้การ
สัมภาษณ์ดำเนินไปด้วยความราบรื่น

คุณณัฐวรรธก์ จีระภัทร์ (หมายเลข 8) ผู้ประกอบการบริษัท แสบป์ เอ็กซิซิชั่น จำกัด
จบการศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นผู้บริหารที่มีความรู้ความชำนาญ
มา 12 ปี ดูแลในส่วนของการตลาด การผลิต ในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบคำถาม
อย่างตรงประเด็นพร้อมสอดแทรกความรู้ในเนื้อหาของกิจการพร้อมทั้งให้แนวคิดในการทำธุรกิจอีก
ด้วยทำให้การสัมภาษณ์ไปเป็นอย่างดี

คุณธำรงรัตน์ เจริญมาศ (หมายเลข 9) ผู้ประกอบการบริษัท ดี.เค. อุตสาหกรรม จำกัด
จบการศึกษาสูงสุดปริญญาโท บริษัทดำเนินธุรกิจมาแล้วกว่า 35 ปี เป็นผู้บริหารที่มีประสบการณ์ด้าน
การบริหารงานมายาวนาน บรรยากาศในการสัมภาษณ์มีความเป็นกันเองอย่างมาก ผู้ให้สัมภาษณ์
ตอบคำถามได้อย่างชัดเจนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีทำให้การสัมภาษณ์เป็นไปอย่างราบรื่น

คุณชาญวุฒิ เปรมธรรมพร (หมายเลข 10) ดูแลภาพรวมทางด้านงานขาย การตลาดและ
บริการ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามงบประมาณที่วางไว้ของ บริษัท ทีเอ็นเอ็มทอล เวอร์ค จำกัด จบการศึกษา
สูงสุดปริญญาตรี บรรยากาศในการสัมภาษณ์เป็นไปอย่างราบรื่น โดยทางผู้สัมภาษณ์ได้ส่งแบบโครง
คำถามไปให้ทางผู้ให้สัมภาษณ์ล่วงหน้าทำให้มีการเตรียมตัวข้อมูลมาตอบคำถามได้เป็นอย่างดี

4.2 ลักษณะธุรกิจ สัดส่วนการลงทุน ของผู้ประกอบการ SMEs

4.2.1 ลักษณะธุรกิจ สัดส่วนการลงทุน

บริษัทหมายเลข 1

เป็นตัวแทนจำหน่ายอุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีชื่อเสียงระดับโลก เช่น ABB (Motors and AC Drives), PHILIPS (Lighting), SOCOMEC (Power Meter), Chicago Pneumatic (Air com), Atlas Copco (Low Pressure Screw Blower), AMW Auto Motion Works (Intralogistics Auto Warehouse Systems) เป็นหนึ่งในบริษัทชั้นนำที่ดำเนินธุรกิจด้านการจัดจำหน่ายอุปกรณ์ไฟฟ้าของประเทศไทย อีกทั้งให้ความสำคัญกับกลุ่มโรงงานอุตสาหกรรมสูงสุดเพื่อให้ลูกค้าได้รับความพึงพอใจสูงสุด และระบบจัดส่งสินค้าที่มีประสิทธิภาพ โดยบริษัทมีจำนวนสินทรัพย์ถาวรทั้งสิ้น 30 ล้านบาท

บริษัทหมายเลข 2

เป็นบริษัทผลิตชิ้นส่วนโลหะ เหล็กแผ่น ตามความต้องการของลูกค้าด้วยประสบการณ์และความชำนาญในการผลิตมากกว่า 30 ปี บริษัทสามารถรองรับความต้องการการผลิตชิ้นส่วนโลหะในอุตสาหกรรม เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ การสื่อสาร อุปกรณ์เครื่องใช้ภายในอาคาร รวมถึงการบริหารอื่น ๆ แบบครบวงจร เช่น งานเขียนแบบเชิงวิศวกรรม งานตัดชิ้นส่วนด้วยเครื่องเลเซอร์ เครื่องตัด CNC งานพับ งานเชื่อม งานพ่นสี งานสกรีน รวมทั้งการให้คำปรึกษาและแนะนำการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้กับลูกค้า ส่วนใหญ่ผลิตให้กับลูกค้าภายในประเทศมากกว่าซึ่งมีการส่งออกไปยังต่างประเทศบ้างประมาณ 2% โดยสัดส่วนการลงทุนเป็นส่วนของผู้ถือหุ้น 100%

บริษัทหมายเลข 3

บริษัทดำเนินธุรกิจด้านจัดจำหน่ายอุปกรณ์ไฟฟ้าและมอเตอร์ไฟฟ้า โดยครอบคลุมถึงงานรับเหมาติดตั้งซ่อมบำรุงงานระบบไฟฟ้า ระบบสื่อสาร ระบบปรับอากาศ ระบบระบายอากาศ ระบบสุขาภิบาล ระบบควบคุมอุปกรณ์ไฟฟ้าและเครื่องจักร กลุ่มลูกค้าโรงงานอุตสาหกรรม อาคารสำนักงาน โรงพยาบาล ห้างสรรพสินค้า โดยวิศวกรที่มีประสบการณ์ที่พร้อมให้คำปรึกษาได้ตลอดเวลา สัดส่วนการลงทุนเป็นส่วนเจ้าของลงทุนประมาณ 80% ส่วนผู้ถือหุ้นประมาณ 20%

บริษัทหมายเลข 4

เป็นตัวแทนจำหน่าย Inverter ABB อย่างเป็นทางการจากบริษัท เอบีบี จำกัด (ABB Co., Ltd) เป็นผู้ดำเนินการอนุรักษ์ และการจัดการพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ผลิตภัณฑ์ภายใต้แบรนด์ ABB โดยจำหน่ายอินเวอร์เตอร์ (Inverter) หรือ (AC

Drives, VSD) ซึ่งเป็นอุปกรณ์ปรับความเร็วรอบมอเตอร์ที่มีศักยภาพ อีกทั้งบริษัทยังเป็นส่วนหนึ่งในโปรแกรม Drives Channel Partner ในระดับ Sales and Support ของบริษัท เอบีบี จำกัด สัดส่วนการลงทุนเป็นส่วนของผู้ถือหุ้น 100%

บริษัทหมายเลข 5

ผลิต จัดจำหน่าย และให้บริการผลิตภัณฑ์ประเภทปรับปรุงและแก้ไขคุณภาพไฟฟ้า (Power Quality) ได้แก่ เครื่องสำรองไฟ (UPS) เครื่องปรับแรงดันไฟฟ้าอัตโนมัติ (AVR) อุปกรณ์ป้องกันไฟกระชาก (Surge Protection) รวมไปถึงการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้โดยครอบคลุมตั้งแต่งานออกแบบจนไปถึงการบำรุงรักษาซ่อมแซม นอกจากนี้ยังมีผลิตภัณฑ์ระบบปรับอากาศอีกด้วย ล้วนเป็นที่ยอมรับในระดับสากลทั้งในด้านคุณภาพและประสิทธิภาพในการประหยัดพลังงาน สัดส่วนการลงทุนเป็นส่วนของผู้ถือหุ้น 100%

บริษัทหมายเลข 6

รูปแบบธุรกิจ คือ การรับวัตถุดิบแปรรูปและส่งให้รายย่อยจำพวกเหล็กแผ่น ขวดดำ เหล็กม้วนขวดดำ เหล็กแผ่นชุบสังกะสี และเหล็กแผ่นเคลือบสังกะสี บริการรับ ตัด ซอย และ Slit เหล็ก สิ้นทรัพย์ประมาณ 20 ล้านบาท สัดส่วนในการลงทุนเป็นส่วนของผู้ถือหุ้นโดยลงทุนในประเทศ 100%

บริษัทหมายเลข 7

ดำเนินธุรกิจเป็นตัวแทนจำหน่ายมอเตอร์ ABB อุปกรณ์ปรับความเร็วรอบมอเตอร์ และชุดควบคุมการสตาร์ท อีกทั้งมีเกียร์ทดรอบของ DODGE BENZLERS อุปกรณ์ชิ้นส่วนส่งกำลังและอุปกรณ์ซีลียี่ห้อ SKF สำหรับมอเตอร์ ABB ถูกออกแบบมาให้ประหยัดพลังงานและยังทนต่อสภาพแวดล้อมและการสึกกร่อนได้เป็นอย่างดี มอเตอร์มีทั้งแบบมาตรฐานที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรมทั่วไปและมอเตอร์พิเศษที่ต้องผลิตเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการเฉพาะของลูกค้า นอกจากนี้มีการให้บริการด้านการออกแบบพิเศษเฉพาะงานและการให้คำปรึกษาด้านระบบกำลังแก่ลูกค้าทั้งกลุ่มผู้ผลิตเครื่องจักรและโรงงานอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ สัดส่วนการลงทุนเป็นส่วนของผู้ถือหุ้น 64% และหุ้นส่วนอีก 36%

บริษัทหมายเลข 8

บริษัทก่อตั้งเมื่อปี 2548 เป็นผู้ผลิต ออกแบบ และติดตั้งงานเคาน์เตอร์เครื่องสำอางค์ ผลิตตามแบบของต่างประเทศ 100% รวมถึงงานตกแต่งร้านค้าชั้นนำต่าง ๆ บริษัทได้ดำเนินการและมีกลุ่มลูกค้ามากกว่า 20 แปรณต์ชั้นนำระดับโลก เช่น กลุ่มงานน้ำหอม กลุ่มงานเคาน์เตอร์ กลุ่มงานตกแต่งร้านค้า และอื่น ๆ ลูกค้าของบริษัทส่วนใหญ่เป็นลูกค้าจะต่างประเทศ เช่น SKII Bobbi Brown Clinique และ Chanel สภาพการแข่งขัน “คู่แข่งก็มีอยู่เยอะ คู่แข่งทางตรงน่าจะเป็นผู้รับเหมาในประเทศ ส่วนทางอ้อมก็จะเป็นผู้รับเหมาจากต่างประเทศซึ่งบริษัทมี

ความสามารถในการผลิตได้ตรงตามแบบที่ลูกค้าต้องการ เน้นงานที่ละเอียดทำให้ได้รับความไว้วางใจจากลูกค้า” สัดส่วนการลงทุนเป็นส่วนของผู้ขายของลงทุน 100%

บริษัทหมายเลข 9

เป็นผู้ผลิตและส่งออกเฟอร์นิเจอร์ที่ทำจากไม้สัก ผลิตตามแบบที่ลูกค้าสั่งโดยส่งออกไปยังต่างประเทศทั้งหมดลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นลูกค้าต่างประเทศสภาพการแข่งขัน “คู่แข่งไม่เยอะมาก บริษัทผลิตสินค้าตามคำสั่งซื้อของลูกค้าเป็นหลัก” สัดส่วนการลงทุนเป็นส่วนของผู้ขายของลงทุน 100%

บริษัทหมายเลข 10

เป็นผู้ดำเนินการผลิตและนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมหลายหลายกลุ่มสินค้า เช่น มอเตอร์ ปั๊มน้ำ พัดลม ด้วยประสบการณ์กว่า 25 ปี อีกทั้งบริการซ่อมบำรุง ปรับปรุง และดูแลลูกค้าหลังการขาย งานตรวจสอบวัดประสิทธิภาพของมอเตอร์ ปั๊มน้ำ พัดลม รวมถึงงานอบรมให้กับบุคลากรของลูกค้าที่ใช้สินค้าของบริษัท สัดส่วนการลงทุนเป็นส่วนของผู้ขายของลงทุน 100%

4.2.2 ลักษณะของสินค้าและลูกค้า มีการเพิ่มขึ้น หรือลดลง ตามปัจจัยสำคัญ

“ในส่วนของลูกค้าก็จะขยายตัวตามห้าง เช่น โรบินสันไปเปิดที่ไหนก็ตามไปเปิด นอกจากนี้ยังมีในส่วนที่เป็น Renovation คือมีร้านอยู่แล้วมาปรับโฉมใหม่ ส่วน Pop up หรือ Road Show ก็มีบ้างแต่เล็กน้อย ลูกค้าทำเป็นสัญญาปีต่อปีแล้วก็ต่อไปเรื่อย ๆ ซึ่งธุรกิจนี้ดีที่ว่าหาคนทำได้ยากเนื่องจากเป็นงานที่จุกจิก ต้องการฝีมือแรงงาน และการลงทุนที่สูง” (หมายเลข 8)

“สินค้าและลูกค้าที่เปลี่ยนแปลงไปจะขึ้นอยู่กับสภาพเศรษฐกิจทั่วโลก สภาพเศรษฐกิจจากต่างประเทศจะส่งผลกระทบต่อผลประกอบการของบริษัท เนื่องจากเป็นลูกค้าต่างประเทศทั้งหมด” (หมายเลข 9)

4.2.3 สัดส่วนของค่าใช้จ่ายหลักมีอะไรบ้าง มีการลงทุนที่สำคัญเพิ่มเติม

“จะเป็นเรื่องของคนประมาณ 20% วัตถุดิบประมาณ 40% ที่เหลือจะเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหาร มีการลงทุนเพิ่มเติมโดยลงทุนเพิ่มทุกปี เช่น การซื้อเครื่องจักรมีการซื้อที่บ่อยปีละ 2-3 เครื่อง” (หมายเลข 8)

“หลัก ๆ จะเป็นในเรื่องของค่าแรง สำหรับการลงทุนเพิ่มเติมในช่วงนี้ยังไม่มีมีแต่ผลิตเฟอร์นิเจอร์ส่งออกต่างประเทศอย่างเดียว” (หมายเลข 9)

4.3 ข้อมูลด้านการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs

4.3.1 แหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs

แหล่งเงินทุนเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการเริ่มต้นทำธุรกิจ แหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการที่นำมาใช้ในการเริ่มทำธุรกิจนั้นอาจจะมาส่วนของผู้เจ้าของ หรือส่วนของการก่อหนี้

“มีการระดมทุนจากกรรมการบริษัทและจากการกู้ยืมเงินจากธนาคารพาณิชย์ ซึ่งเป็นเงินกู้ระยะยาวจำนวนประมาณ 32 ล้านบาท” (หมายเลข 1)

“เริ่มต้นใช้เงินทุนจดทะเบียนและส่วนของผู้เจ้าของ ส่วนกำไรสะสมเอามาใช้เป็นทุนหมุนเวียนภายในบริษัท” (หมายเลข 3)

“ระดมเงินทุนจากส่วนของผู้เจ้าของและการกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์ ส่วนใหญ่จะเป็นการกู้ยืมเงินจากธนาคารถึง 90%” (หมายเลข 8)

“แหล่งเงินทุนจากกำไรสะสมเดิมและกู้ธนาคาร” (หมายเลข 9)

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการพบว่า ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจขนาดกลางโดยมีการระดมเงินทุนจากชั้นแรก คือ ส่วนของผู้เจ้าของ ผู้ถือหุ้น การกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์ และอื่น ๆ เช่น บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) และธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (SME Bank) นอกจากนี้ยังใช้ในส่วนการบริหารจากกำไรหมุนเวียนของบริษัทมาเป็นแหล่งเงินทุนอีกด้วย สำหรับธุรกิจขนาดย่อมแหล่งเงินทุนจะมาจากการกำไรสะสมเดิมและการกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์

4.3.2 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ

ในปัจจุบันการดำเนินธุรกิจแต่ละประเภทย่อมมักเกิดปัญหาและอุปสรรคแตกต่างกันออกไป ผลกระทบที่เกิดขึ้นด้วยหลากหลายปัจจัยทั้งภายในและภายนอกซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ให้ความสนใจและหาวิธีการแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะปัญหาทางการเงินซึ่งจะนำไปสู่พฤติกรรมการกู้เงินของผู้ประกอบการ

“ในปัจจุบันภาวะการแข่งขันทางธุรกิจสูง เนื่องจากมีตัวแทนจำหน่ายอุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีลักษณะเดียวกันหลายรายแต่บริษัทยังมีสภาพคล่องในการดำเนินธุรกิจ” (หมายเลข 1)

“ผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปและความต้องการขยายธุรกิจ” (หมายเลข 2)

“สภาพคล่องทางการเงินและต้องการเพิ่มทุนในส่วนที่เป็นเงินทุนหมุนเวียนจึงต้องมีการกู้ยืมเงิน” (หมายเลข 4)

“ปัญหาด้านการเมืองในประเทศส่งผลต่อบรรยากาศการลงทุน ส่งผลต่อห่วงโซ่อุปทานสินค้าที่จะขยายกิจการทำให้เกิดการเลื่อนการขยายกิจการออกไป รวมถึงเศรษฐกิจในประเทศด้วยเรื่องของการเติบโตทางธุรกิจ” (หมายเลข 8)

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs จากการสัมภาษณ์พบว่า มักจะเกิดปัญหาหลักเรื่องสภาพคล่องทางการเงิน ปัญหาด้านเงินทุนหมุนเวียน รองลงมาเป็นความต้องการขยายกิจการ รวมถึงปัจจัยการเมืองภายในประเทศ การจ่ายดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์เป็นจำนวนมาก และปัญหาด้านยอดขายของกิจการ จะเห็นได้ว่าปัญหาสภาพคล่องทางการเงินถือว่าเป็นปัญหาหลักที่เกือบทุกธุรกิจต้องเผชิญในยุคปัจจุบัน

4.3.3 วัตถุประสงค์หลักในการกู้ยืมเงิน

จากปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้นกับธุรกิจ SMEs ทำให้เกิดพฤติกรรมการกู้ยืมเงินในการกู้เงินไม่ว่าจะเป็นธนาคารพาณิชย์ หรือสถาบันการเงินต่าง ๆ ทุกกิจการย่อมจำเป็นต้องแจ้งวัตถุประสงค์ในการกู้เงินของบริษัทต่อเจ้าหน้าที่การเงินเพื่อการดำเนินการทางการเงินให้เป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม

“จุดประสงค์หลักในการกู้ยืมเงิน คือ นำมาขยายธุรกิจและนำมาลงทุนในการซื้อเครื่องจักร” (หมายเลข 2)

“กู้เงินเพื่อเสริมในส่วนสภาพคล่องของบริษัท สำหรับเวลาต้องสั่งซื้อสินค้า” (หมายเลข 3)

“กู้ยืมเงินเพื่อต้องการเพิ่ม Cash flow เพื่อเป็นทุนสำรองในการหมุนเวียน ส่วนมากบริษัทจะต้องมีเงินทุนประมาณ 5 เท่าของยอดขายภายในเดือน นอกจากนี้ยังต้องการขยายการลงทุนเพิ่มเติมอีก” (หมายเลข 4)

ผลจากการสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่า ผู้ประกอบการ SMEs ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการกู้เงินในการขยายการลงทุน การลงทุนในสินทรัพย์ถาวร และการเพิ่มสภาพคล่องโดยใช้เป็นเงินทุนสำรองหมุนเวียนภายในกิจการ จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวมีความสอดคล้องกับปัญหาและอุปสรรคส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นกับผู้ประกอบการ กล่าวคือการกู้เงินจึงตอบโจทย์ผู้ประกอบการ SMEs ในกรณีที่ผู้ประกอบการมีความจำเป็นทางการเงิน

4.3.4 แหล่งกู้ยืมเงินของผู้ประกอบการ และรูปแบบสินเชื่อ

รูปแบบสินเชื่อของผู้ประกอบการย่อมแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์และความสามารถในการต่อรองกับธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงิน ในปัจจุบันมีสินเชื่อหลากหลายรูปแบบที่ตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการได้อย่างตรงจุด

“กู้สินเชื่อบัวหลวงเพื่อรายย่อยของลูกค้า SMEs จากธนาคารพาณิชย์ (ธนาคารกรุงเทพ) และ บสย. มาช่วยค้ำประกันให้เต็มจำนวนวงเงิน” (หมายเลข 2)

“กู้เงิน SMEs โดยมี บสย. เป็นผู้ค้ำประกัน ธนาคารหลัก ๆ จะเป็นธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกสิกรไทย และธนาคารไทยพาณิชย์ โดยธนาคารไทยพาณิชย์บริษัทขอเป็นประเภทสินเชื่อเบิกเงินเกินบัญชี (OD) นอกจากนี้ยังมีในส่วนของตัวสัญญาใช้เงิน (P/N ด้วย)” (หมายเลข 5)

“กู้ยืมเงินจากธนาคารพาณิชย์เป็นสินเชื่อซื้ออาคาร (ธนาคารกรุงเทพ) และ SME Bank รวมถึงสินเชื่อเบิกเกินบัญชี (OD)” (หมายเลข 7)

จากการให้สัมภาษณ์ของผู้ประกอบการจะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการจะกู้เงินประเภทสินเชื่อเบิกเงินเกินบัญชี (OD) ในการรักษาสภาพคล่องทางการเงินของกิจการ รวมถึงการกู้สินเชื่อ SMEs และสินเชื่อทั่วไป ทั้งนี้มีเพียง 2 รายเท่านั้นที่มีการกู้เงินโดยมี บสย. เป็นผู้ค้ำประกันวงเงิน นอกจากนี้ผู้ประกอบการยังมีในส่วนของตัวสัญญาใช้เงิน (P/N) แต่ไม่เป็นที่นิยมมากนักเนื่องจากเงื่อนไขทางระยะเวลาในการชำระเงินตามที่กำหนด และอื่น ๆ เช่น ไฟแนนซ์เครื่องจักร

4.3.5 วงเงินในการกู้ยืม อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ระยะเวลาในการกู้ยืมเงิน และหลักทรัพย์ค้ำประกัน

“วงเงินในการกู้ยืม 1 ล้านบาท อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ MRR -1.5% ถึง 2% โดยมีระยะเวลาในการกู้ยืม 3 เดือน กู้เงินระยะสั้น และมีหลักทรัพย์ค้ำประกันอยู่ประมาณ 30% ของวงเงินกู้” (หมายเลข 1)

“วงเงินสูงสุด 2 แสนบาท กู้ยืมเงินด้วยอัตราดอกเบี้ย MRR+3% ต่อปี ระยะเวลา 5 ปี กู้ระยะกลาง และค้ำประกันโดยใช้หลักทรัพย์คือเครื่องจักร” (หมายเลข 2)

“วงเงินกู้ยืมประมาณ 1 ล้านบาท อัตราดอกเบี้ย OD ประมาณ 7-8%” (หมายเลข 3)

“วงเงินกู้ยืมขึ้นอยู่กับสินทรัพย์ในการกู้ยืม อัตราดอกเบี้ย MLR+1% เป็นการกู้ระยะสั้น โดยใช้หลักทรัพย์อาคารเป็นตัวค้ำประกัน” (หมายเลข 4)

“วงเงิน OD ของธนาคารกรุงเทพ 30 ล้านบาท ธนาคารกสิกรไทย 27 ล้านบาท และมีส่วนของ P/N ด้วยแต่หลัก ๆ จะเป็น OD มากกว่าเพราะ OD คล่องตัวกว่า ส่วนอัตราดอกเบี้ย MRR 7% เป็นกู้ระยะสั้น หลักทรัพย์ในการค้ำประกันที่ใช้จะมีในส่วนทรัพย์สินของเจ้าของในช่วงแรกต่อมาเปลี่ยนมาใช้ OD ค้ำ 100% ใช้เงินฝากประจำและทรัพย์สินด้วย” (หมายเลข 5)

“กู้ยืมเงินระยะยาว โดยมีวงเงิน 25 ล้านบาท อัตราดอกเบี้ย 6.25% และหลักทรัพย์ค้ำประกันใช้ที่ดินค้ำประกัน” (หมายเลข 6)

“วงเงินกู้ยืม 13 ล้านบาท อัตราดอกเบี้ยของธนาคารกรุงเทพที่ MLR 6% ส่วนของ SME Bank เป็นอัตราดอกเบี้ยคงที่อยู่ที่ 5% ระยะเวลากู้ยืมของธนาคารกรุงเทพอยู่ที่ 7 ปี และของ SME Bank อยู่ที่ 5 ปี” (หมายเลข 7)

“วงเงินกู้ยืม 23 ล้านบาท อัตราดอกเบี้ย MLR -1% เป็นการกู้เงินระยะยาว ประมาณ 7 ปี ใช้ที่ดินในการค้ำประกัน และเครื่องจักรที่มีหลักทรัพย์ในตัวมันเองอยู่แล้ว อีกทั้งมีกู้ OD ถ้าเป็น Loan จะใช้ของธนาคารกรุงศรีอยุธยา วงเงิน OD อยู่ที่ 25 ล้านบาท เช่น กู้เงิน 100 ล้านบาท ในส่วนของเงินทุนหมุนเวียนจะเป็นของโรงงาน 1 อยู่ที่ 25,000,000 บาท และส่วนโรงงานที่ 2 ประมาณ 75 ล้านบาท จะเป็นในส่วนของเงินกู้” (หมายเลข 8)

“วงเงินกู้ยืม 20 ล้านบาท โดยวงเงินครอบคลุมในส่วนของวงเงิน OD ด้วย อัตราดอกเบี้ยที่กู้ MOR 6.12% เป็นการกู้เงินระยะกลางประมาณ 2-3 ปี ใช้หลักทรัพย์ค้ำประกันโดยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ สำหรับ OD ใช้ที่ดินในการค้ำประกัน ส่วนสินเชื่อธุรกิจใช้ใบสั่งซื้อลูกค้าเป็นหลักทรัพย์ค้ำประกัน” (หมายเลข 9)

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้ประกอบการกู้เงินด้วยวงเงินและอัตราดอกเบี้ยที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับประเภทธุรกิจและวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อที่แจ้งไว้กับธนาคารพาณิชย์ การพิจารณาขึ้นอยู่กับมูลค่าหลักทรัพย์ที่ค้ำประกัน เช่น เงินฝากธนาคาร หรือสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น รวมถึงวงเงินที่ธนาคารพิจารณาก็จะดูจากมูลค่าหลักทรัพย์ที่นำมาค้ำประกันด้วย โดยส่วนใหญ่ผู้ประกอบการมักจะกู้เงินระยะยาวตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป นอกจากนี้ยังรวมถึงการกู้ OD ซึ่งเป็นการกู้เงินเพื่อนำมาเป็นเงินทุนหมุนเวียนในกิจการซึ่งเป็นการกู้ระยะสั้นซึ่งบางบริษัทจะรวมวงเงินกู้ทั้ง OD และเงินกู้เข้าด้วยกัน หลักทรัพย์ที่นำมาค้ำประกันส่วนมากจะอยู่ในรูป ที่ดิน อาคาร เครื่องจักร เงินฝากธนาคาร และใบสั่งซื้อของลูกค้า

4.3.6 อุปสรรคที่เกิดขึ้นในการขอกู้ยืมเงิน

“ในการขอกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่า ประกอบกับสถาบันการเงินเก็บค่าธรรมเนียมแรกเข้าสูง และบังคับให้กรรมการบริษัททำประกันกับสถาบันการเงินที่กำหนดซึ่งการขอกู้เงินมักจะมี การกู้ยืมเงิน พ่วงการทำประกันอยู่เสมอ” (หมายเลข 1)

“ไม่ค่อยมีอุปสรรคในการขอกู้เงินจากธนาคารแต่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมที่เก็บเพิ่ม รวมถึงมีการขายประกันควบคู่ไปด้วย” (หมายเลข 2)

“มีแล้วแต่จังหวะตอนนั้น เช่น บริษัทยื่นงบขาดทุนไปเนื่องจากกำลังเตรียมตัวเคลียร์บัญชีจึงต้องมีการปรับปรุงบัญชีทำให้ธนาคารขอเรียกดูรายละเอียดอื่น ๆ เพิ่มเติม” (หมายเลข 5)

โดยจากการให้สัมภาษณ์ของผู้ประกอบการกล่าวได้ว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการจะไม่มีอุปสรรคในการขอกู้เงินจากธนาคาร เนื่องด้วยบุคลิกลักษณะความน่าเชื่อถือของผู้ประกอบการ และข้อมูลเอกสารที่ชัดเจน ครบถ้วน อีกทั้งเห็นว่าอัตราดอกเบี้ยกู้ยืมไม่ได้ส่งผลต่อกิจการมากนัก แต่บางส่วนให้ความเห็นในเรื่องค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บและการพ่วงการทำประกันที่ไม่ค่อยเห็นด้วยในส่วนนี้

4.3.7 การปฏิบัติในการชำระหนี้ตรงตามกำหนด

การชำระหนี้ตรงตามที่สถาบันการเงินกำหนดไว้นั้นเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการมักพึงระวังและปฏิบัติตามระเบียบอย่างเคร่งครัด มิเช่นนั้นกิจการจะเสียความน่าเชื่อถือทั้งต่อสถาบันการเงินที่ปล่อยกู้และลูกค้าของกิจการ

“การชำระหนี้เป็นไปตามกำหนด โดยจะให้ความสำคัญกับเครดิตทั้งในส่วนตัวและส่วนของบริษัทและพยายามรักษาให้อย่างเคร่งครัด” (หมายเลข 3)

“ชำระหนี้ตามกำหนด สำหรับ P/N บริษัทจะชำระดอกเบี้ยก่อน ส่วนวงเงินอื่น ๆ ชำระตามกำหนดเช่นกัน ทั้งนี้ถ้าไม่ไหวก็ขอธนาคารเลื่อน 30 วันเพราะเป็นส่วนนำเข้าจึงเกิดขึ้นบ้างเล็กน้อย แต่ส่วนใหญ่ก็จะไม่ค่อยเลื่อนมิฉะนั้นจะเสียเครดิตกับทางธนาคาร” (หมายเลข 5)

“ชำระหนี้ตรงตามกำหนดโดยบางเดือนมีการชำระเงินล่วงหน้าเพิ่มต่อ เดือน ๆ” (หมายเลข 8)

ผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวโดยสรุปว่า การชำระหนี้ให้กับธนาคารพาณิชย์บริษัทจะให้ความสำคัญมากเป็นอันดับแรก ส่วนมากบริษัทจะไม่มีการเลื่อนชำระหนี้ออกไปเพราะจะทำให้บริษัทเสียความน่าเชื่อถือส่งผลต่อการกู้ยืมเงินในครั้งต่อ ๆ ไป นอกจากนี้ยังมีบางกิจการที่มีความจำเป็นที่จะต้องเลื่อนการชำระหนี้ออกไป เนื่องจากเป็นธุรกิจนำเข้าไม่สามารถกำหนดได้อย่างแน่นอน

4.3.8 การปฏิบัติในการกู้ยืมเงินนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่แจ้งไว้กับสถาบันการเงิน

“บริษัททำตามสัญญาที่ระบุไว้กับสถาบันการเงินทุกประการ ไม่ได้นำเงินจากที่กู้ยืมมาใช้ส่วนตัวแต่ประการใด” (หมายเลข 1)

จากการให้สัมภาษณ์ของผู้ประกอบการพบว่า ทุก ๆ บริษัทปฏิบัติตามสัญญาที่ระบุไว้กับสถาบันการเงินทุกประการ ไม่ได้นำเงินจากที่กู้ยืมมาใช้ส่วนตัวแต่ประการใด เช่น ในการกู้เงินแจ้งจุดประสงค์ในการกู้กับธนาคารก็ต้องทำตามที่ได้บอกไว้ ไม่นำเงินไปใช้ในส่วนอื่น ๆ ต้องมีระเบียบวินัยทางการเงินที่ดีเพื่อให้กิจการเติบโตต่อไปได้

4.3.9 ผู้ประกอบการนำกำไรสุทธิที่ได้มาลงทุนต่อในกิจการ

ผลกำไรสุทธิเป็นเงินทุนหมุนเวียนอย่างหนึ่งที่ผู้ประกอบการใช้ในกิจการ นำกำไรที่ได้มาขยายธุรกิจ ซื้อสินทรัพย์เพิ่มเติม ส่วนหนึ่งเป็นการช่วยลดการก่อหนี้เพิ่มให้บริษัท เป็นต้น

“นำกำไรสุทธิลงทุนต่อในกิจการ ไม่เคยนำมาปันผลนำมาใช้เป็นค่าใช้จ่ายในบริษัท และกำไรก็เอามาซื้อเครื่องจักรทุกปีและซื้อที่ดินขยายโรงงาน” (หมายเลข 8)

“นำกำไรสุทธิมาลงทุนต่อในกิจการ นำมาเป็นเงินทุนหมุนเวียนภายใน” (หมายเลข 9)

4.4 แนวคำถามเกี่ยวกับผลกระทบในเชิงเศรษฐกิจต่อธุรกิจที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบัน

4.4.1 ความคิดเห็นต่อเศรษฐกิจในปัจจุบันกับการดำเนินธุรกิจ SMEs

ในสภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจ SMEs มากน้อยแตกต่างกันไปตามแต่ละประเภทบริษัท จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นในด้านผลกระทบของเศรษฐกิจต่อผลประกอบการของบริษัทดังต่อไปนี้

“เศรษฐกิจในปัจจุบันที่มีการแข่งขันในธุรกิจสูงซึ่งเป็นธุรกิจประเภทเดียวกันซึ่งส่งผลกระทบต่อยอดขายของบริษัท อีกทั้งธุรกิจด้านยานยนต์มีการลงทุนลดลงทำให้ลูกค้าลดปริมาณการสั่งซื้อลง ประกอบกับปัญหาการเงินภายในประเทศที่ไม่แน่นอนซึ่งโดยรวมทั้งหมดส่งผลกระทบต่อผลประกอบการของบริษัท” (หมายเลข 1)

“จากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันส่งผลต่อผลการดำเนินงานของของบริษัทเล็กน้อย เนื่องจากบริษัทเพิ่งได้รับโปรเจกต์ใหม่มาทำ” (หมายเลข 2)

“จากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันส่งผลกระทบต่อบริษัทค่อนข้างน้อย เนื่องจากฐานลูกค้าหลักส่วนใหญ่เป็นลูกค้าชั้นดี เช่น เครื่องเจียรไนโลหะและเครื่องเคาะมอลต์รูปซึ่งเป็นสัญญาณรายปีและมีการรับงานกันต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าตลาดภายนอกจะไม่ดีจริง ๆ แต่บริษัทไม่ได้รับผลกระทบเพราะว่ามีลูกค้าที่แข็งแกร่ง” (หมายเลข 3)

“แต่ละอุตสาหกรรมมีการเคลื่อนไหวขึ้นลงตามสภาวะเศรษฐกิจ ซึ่งในปีนี้บริษัทก็โตขึ้นประมาณ 20%” (หมายเลข 4)

“การดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน มีต้นทุนเรื่องต้นทุนแรงงานที่มีสูงขึ้นเมื่อเทียบกับการเพิ่มมูลค่าของงานที่ทำ ทำให้บางครั้งหากยอดขายไม่ดีจะทำให้ขาดทุนได้” (หมายเลข 6)

“กระทบต่อยอดขายลดลง ผลประกอบการลดลง รวมถึงมีปัญหาเรื่องลูกหนี้บ้างเล็กน้อยแต่ไม่มีนัยสำคัญใด ๆ” (หมายเลข 7)

“เศรษฐกิจในปัจจุบันส่งผลกระทบต่อธุรกิจเศรษฐกิจภาพรวมภายในประเทศเศรษฐกิจภาคใหญ่กระทบ ภาคเล็กก็กระทบด้วย ส่วนของแรงงานมีบ้างแต่ถือว่าการดำเนินนโยบายที่ค่อนข้างดีเพราะบริษัทดูแลพนักงานค่อนข้างดี ใช้ระบบ Provident Fund เป็นการรักษาทักษะของพนักงานไว้ การมีเครื่องจักรที่ดี และการมีลูกค้าที่ดี” (หมายเลข 8)

ผลสรุปจากบทสัมภาษณ์ผู้ประกอบการในเรื่องความคิดเห็นต่อเศรษฐกิจในปัจจุบันกับการดำเนินธุรกิจ SMEs ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการจะให้ความเห็นไปในแนวทางเดียวกันคือภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันส่งผลกระทบต่อผลประกอบการของบริษัทซึ่งมีทั้งดีและไม่ดีทั้งในด้านยอดขาย การลงทุน และต้นทุนแรงงาน นอกจากนี้ให้อีกมุมหนึ่งของผู้ประกอบการให้ความเห็นเห็นว่า ภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันส่งผลกระทบต่อบริษัทค่อนข้างน้อย เนื่องจากฐานลูกค้าหลักส่วนใหญ่เป็นลูกค้าชั้นดีและมี

โปรเจกงานใหม่ ๆ เข้ามาอยู่ตลอดทำให้ภาวะการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจไม่ได้มีความสำคัญต่อกลุ่มบริษัทดังกล่าวมากนัก

4.5 ด้านนโยบายหรือมาตรการของรัฐบาลในการส่งเสริมธุรกิจและช่วยเหลือ SMEs และความต้องการของผู้ประกอบการ SMEs ต่อนโยบายหรือมาตรการของรัฐบาล

4.5.1 ปัจจุบันผู้ประกอบการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลในมาตรการส่งเสริมธุรกิจ SMEs

“การได้รับความช่วยเหลือทางด้าน SMEs ในการขยายธุรกิจจากสินเชื่อภายใต้โครงการค้ำประกันสินเชื่อ บสย.ที่ค้ำประกันให้เต็มจำนวนวงเงิน” (หมายเลข 2)

“มีกู้เงินจาก SME Bank ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุน SMEs ที่ให้ดอกเบี้ยที่ต่ำกว่า” (หมายเลข 7)

“มีบ้างสมัยน้ำท่วม วงเงินตอนน้ำท่วมกู้เงินผ่าน บสย.เอามาสร้างโรงงานกระเจก โดยลงทุนไปประมาณสิบล้านและซื้อเครื่องจักรด้วย” (หมายเลข 8)

สรุปจากบทสัมภาษณ์ผู้ประกอบการพบว่า มีผู้ประกอบการส่วนน้อยที่ได้รับความช่วยเหลือจากนโยบายของรัฐบาลเป็นการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน เช่น โครงการค้ำประกันสินเชื่อ บสย. ที่ได้รับความนิยมมากในหมู่ผู้ประกอบการด้านความช่วยเหลือในวงเงินค้ำประกันเนื่องจากบางกิจการมีหลักทรัพย์ในการค้ำประกันไม่เพียงพอต่อการกู้ยืมเงินจากธนาคารพาณิชย์ อีกทั้งยังมีในส่วนของ SME Bank ที่ให้ความช่วยเหลือในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าธนาคารอื่น ๆ ดังนั้นรัฐบาลจึงเข้ามาช่วยเหลือผู้ประกอบการในส่วนนี้ ซึ่งในบางครั้งยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ประกอบการสำหรับวงเงินที่ได้รับหรือในส่วนของโควตาที่ธนาคารพาณิชย์ได้รับยังไม่ทั่วถึงกับผู้ประกอบการ จากการสัมภาษณ์ครั้งนี้ผู้ประกอบการส่วนมากทำการกู้เงินผ่านธนาคารพาณิชย์โดยตรงไม่ผ่านโครงการช่วยเหลือของรัฐบาลใด ๆ เลย

4.5.2 มาตรการหรือนโยบายของภาครัฐบาลอำนวยความสะดวกให้กับธุรกิจ SMEs และสามารถแก้ไขปัญหาของธุรกิจ SMEs ได้ตรงจุด

“ได้รับอำนวยความสะดวกในเรื่องดอกเบี้ยในการกู้ยืมเงิน กล่าวคือ การกู้เงินโดยมีภาครัฐบาลเข้ามาช่วยเหลือจะให้อัตราดอกเบี้ยกู้ยืมในอัตราที่ถูกกว่าการกู้ยืมเงินกับสถาบันการเงินโดยตรง” (หมายเลข 2)

“ตอบโจทย์ในเรื่องอัตราดอกเบี้ยถูก โดย บสย.มาค้ำประกันให้เพราะถ้าไปกู้จากธนาคารโดยตรงทางบริษัทไม่มีทรัพย์สินมากพอ การค้ำประกันของ บสย.ก็จะคิดค่าค้ำประกันอีกซึ่งปีที่แล้ววงเงินหมดเร็วมาก” (หมายเลข 5)

“ยังไม่สามารถนำนโยบายมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้เท่าที่ควร เช่น นโยบาย เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ soft loan สำหรับการลงทุนใหม่ ๆ เนื่องจากธุรกิจ SMEs ยังไม่มีเงินทุนหมุนเวียนเท่าธุรกิจใหญ่ การตัดสินใจลงทุนสภาพเศรษฐกิจแบบนี้ ต้องมั่นใจจริง ๆ ว่าตลาดจะไปได้” (หมายเลข 6)

“โดยความเห็นแล้วผู้ประกอบการไม่ค่อยทราบข้อมูล ข้อมูลไม่ค่อยถึง SMEs ว่ารัฐบาลจะช่วยอะไรการประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลยังไม่ดีพอ เช่น วงเงินน้ำท่วม” (หมายเลข 8)

สรุปจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ SMEs ที่ได้รับความช่วยเหลือจากโครงการของรัฐบาล จะเห็นได้ว่า ผู้ประกอบการได้รับความช่วยเหลือในด้านอัตราดอกเบี้ยในการกู้เงินที่ถูกและในด้านวงเงินค้ำประกัน ในจุดนี้ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจมากโดยมีความต้องการวงเงินค้ำที่เยอะกว่านี้ซึ่งปริมาณที่ได้ไม่เพียงพอต่อความต้องการ นอกจากนี้ยังมีความคิดเห็นอื่น ๆ ในนโยบายของรัฐบาลที่ยังไม่สามารถนำมาปรับใช้กับกิจการได้จริง ๆ เช่น นโยบายเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ soft loan เนื่องจากการตัดสินใจลงทุนในภาวะเศรษฐกิจตอนนี้ผู้ประกอบการยังไม่มี的信心ในตลาดมากนัก รวมถึงการให้ข้อมูลและประชาสัมพันธ์โครงการของรัฐบาลด้านความช่วยเหลือทางการเงินให้กับผู้ประกอบการ SMEs ยังไม่ทั่วถึง เช่น วงเงินน้ำท่วมที่รัฐบาลให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการที่อยู่ในพื้นที่ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมซึ่งบางกิจการไม่ทราบข้อมูลทำให้เสียโอกาสในส่วนนี้ไป

4.5.3 ผู้ประกอบการ SMEs มีความต้องการในด้านใดบ้างต่อนโยบายรัฐในการส่งเสริมธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs

4.5.3.1 ลดภาษีนิติบุคคลและค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ผ่านธนาคารพาณิชย์

“อยากให้รัฐบาลช่วยเพิ่มนโยบายหรือมาตรการช่วยเหลือในด้านการลดภาษีนิติบุคคล เพื่อให้ธุรกิจมีโอกาสการทำกำไรมากขึ้นเกิดการขยายการลงทุนที่เพิ่มมากขึ้นจากแรงจูงใจในการลดภาษีนิติบุคคล ทำให้การลงทุนเกิดการขยายตัวทั้งในประเทศและต่างประเทศส่งผลต่อเศรษฐกิจขยายตัวมากยิ่งขึ้น” (หมายเลข 1)

“อยากให้ลดค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ที่เก็บผ่านธนาคารต่างหาก ทั้งนี้ใช้ SMEs ของมาตรการภาครัฐมาโดยตลอดจึงอยากให้มีการพิจารณาในด้านงบประมาณวงเงิน” (หมายเลข 2)

4.5.3.2 มาตรการหรือนโยบายที่ให้ความช่วยเหลือของรัฐบาลต้องเข้าถึง SMEs จริง ๆ

“มาตรการในการกระตุ้นและให้ความช่วยเหลือ SMEs ก็ได้อยู่แล้ว อีกทั้งควรพยายามให้เข้าถึง SMEs เพราะบางครั้งการนำหลักทรัพย์มาเป็นตัวค้ำประกันผู้ประกอบการบางรายไม่มีหลักทรัพย์หรือบางบริษัทเพิ่งเปิดมาไม่นานแต่มีความสามารถในการดำเนินงาน ซึ่งรัฐบาลยังคงกำหนดแต่เงื่อนไขที่ว่าบริษัทจะต้องเปิดไม่น้อยกว่า 3 ปีต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกัน จึงอยากให้รัฐบาล

พิจารณาและให้โอกาสในความสามารถในการดำเนินธุรกิจได้และสามารถชำระคืนนี้ได้ โดยอาจจะพิจารณาจากใบสั่งซื้อจากลูกค้า ใบอินวอยซ์ หรือหลักฐานอื่น ๆ เป็นต้น” (หมายเลข 3)

“อยากให้ภาครัฐส่งเสริม SMEs แบบบูรณาการไม่ใช่แค่คำพูดอย่างเดียว ไม่ใช่แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ดังนั้นรัฐบาลควรมีที่จะมีศูนย์ให้คำปรึกษาในองค์ความรู้ต่าง ๆ ให้แก่ SMEs และต้องรู้จักจริงในเรื่องนั้น ๆ ด้วยเพื่อให้ได้กระบวนการที่มีประสิทธิภาพต่อ SMEs นอกจากนี้อยากให้รัฐบาลส่งเสริมในมุมมองของคนไทยในการใช้จ่ายสินค้าหรือการท่องเที่ยวในประเทศมากกว่านอกประเทศ” (หมายเลข 4)

“อยากให้มาตรการของรัฐบาลในการส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs โดยให้มีการฝึกอบรมการบริหารทางการเงิน การสัมนาหรือเทรนนิ่งให้มากขึ้น อีกทั้งควรลดดอกเบี้ย soft loan ในการกู้ยืมเงินของ SMEs ลงซึ่งปัจจุบันที่ได้รับอยู่ที่ 5% จึงอยากให้ลดเหลือประมาณ 3% เหมือนตอนช่วงน้ำท่วมที่รัฐบาลเข้ามาช่วยเหลือ SMEs ในเวลานั้น” (หมายเลข 7)

4.5.3.3 เพิ่มการประชาสัมพันธ์และมีความชัดเจนในโครงการของรัฐบาลที่ให้กับผู้ประกอบการ SMEs มากขึ้น

“ต้องการให้หน่วยงานของภาครัฐบาลมีการประชาสัมพันธ์ให้กับผู้ประกอบการ SMEs ให้มากกว่านี้” (หมายเลข 6)

“สืบเนื่องจากโครงการ บสย.ซึ่งวงเงินค่าประกันหมดเร็วมากทำให้ผู้ประกอบการได้รับวงเงินไม่ได้ตามที่ต้องการ เนื่องจากบที่ตังไว้ไม่เพียงพอต่อความต้องการที่เพิ่มมากขึ้น อยากให้โครงการของรัฐบาลมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นในการปฏิบัติการต่อผู้ประกอบการ” (หมายเลข 5)

4.5.3.4 ด้านค่าแรงขั้นต่ำและข้อกำหนดกฎเกณฑ์ของทางรัฐบาล

“ค่าแรงขั้นต่ำและข้อกำหนดกฎเกณฑ์ของทางรัฐบาลจะเป็นอุปสรรคกับทาง SMEs เนื่องจากบริษัทเป็นบริษัทส่งออกไม่ได้เป็นบริษัทขนาดใหญ่ ทำให้ไม่สามารถขึ้นค่าแรงขั้นต่ำเยอะได้ จึงเป็นอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจมากกว่ามาตรการทางการเงินและมองว่าด้วยกฎเกณฑ์ของรัฐบาลทำให้มีค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามมา จึงอยากให้ช่วยเหลือในจุดนี้” (หมายเลข 9)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ SMEs จำนวน 10 บริษัท ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำการศึกษาพฤติกรรมการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs และผลกระทบของผู้ประกอบการ SMEs ต่อสภาพสังคมเศรษฐกิจในปัจจุบัน รวมถึงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการต่อมาตรการและนโยบายของภาครัฐบาลในด้านการธุรกิจ SMEs

ผู้วิจัยได้บันทึกและสัมภาษณ์ผู้ประกอบการโดยแบ่งเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 พฤติกรรมการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs

ส่วนที่ 2 ผลกระทบในเชิงเศรษฐกิจต่อธุรกิจ SMEs ที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบัน

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อนโยบายหรือมาตรการของรัฐบาลในด้านการส่งเสริมธุรกิจ SMEs และความต้องการของผู้ประกอบการ SMEs ต่อนโยบายหรือมาตรการของรัฐบาล

5.1.1 พฤติกรรมการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs

5.1.1.1 แหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs

ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 10 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 100.00 พบว่า แหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs โดยมีการระดมเงินทุนในส่วนของเจ้าของและผู้ถือหุ้นรวมถึงกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์มากที่สุด จำนวน 6 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาเป็นในส่วนของการกู้ยืมและการกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์ จำนวน 3 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 30.00 และอื่น ๆ อีกร้อยละ 10.00 แหล่งเงินทุนมาจากการกู้เงินธนาคารพาณิชย์อย่างเดียว จากผลสรุปจากกลุ่มตัวอย่างจะเห็นว่า แหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นการระดมทุนในส่วนของเจ้าของและผู้ถือหุ้น เป็นแหล่งเงินทุนเพื่อใช้เริ่มต้นธุรกิจซึ่งเป็นแหล่งเงินทุนที่ดีที่สุดและนิยมใช้มากที่สุดให้เป็นเงินทุนที่เพียงพอในการดำเนินกิจการ

5.1.1.2 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ

ผลจากการศึกษาพบว่า มีจำนวน 4 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 40.00 เกิดปัญหาเรื่องสภาพคล่องทางการเงิน และปัญหาด้านเงินทุนหมุนเวียนมากที่สุด รองลงมาเป็นความต้องการขยายกิจการจำนวน 3 บริษัทคิดเป็นร้อยละ 30.00 และอื่น ๆ อีกร้อยละ 30.00 จากปัญหา

ในปัจจุบันที่ภาวะการแข่งขันทางธุรกิจสูงและปัญหาด้านการเมืองในประเทศ สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ สุรศักดิ์ อำนวยประวิทย์ (2559) พบว่า

ปัญหาหลักของเจ้าของธุรกิจแทบทุกรายประสบปัญหาในเรื่องเงินทุนในการบริหารจัดการเพื่อเสริมสภาพคล่องทางธุรกิจ และเป็นเงินทุนหมุนเวียนในกิจการตัวเอง ซึ่งเป็นไปแนวทางเดียวกับงานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการสนับสนุนสินเชื่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของ ศิริพร นพวัฒนพงศ์ (2550) พบปัญหาการขาดสภาพคล่องทางการเงิน หลักทรัพย์ที่ไม่เพียงพอและความพร้อมอื่น ๆ ของผู้ประกอบการ SMEs และนันทนา คินิมาน (2546) จากการศึกษาความต้องการพัฒนาศักยภาพในการประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าปัญหาสำคัญที่สุดคือเงินทุนหมุนเวียนไม่เพียงพอ ดังนั้น จากผลสรุปจากกลุ่มตัวอย่าง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่าปัญหาหลักของการดำเนินธุรกิจ SMEs คือ ปัญหาขาดสภาพคล่องทางการเงิน ส่งผลต่อการดำเนินกิจการ การวางแผนในการซื้อสินทรัพย์ หรือขยายกิจการ ซึ่งจากปัญหาดังกล่าวจึงนำมาสู่พฤติกรรมการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อที่จะปลดล็อคปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน สามารถปรับโครงสร้างทางการเงินของผู้ประกอบการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.1.1.3 วัตถุประสงค์หลักในการกู้ยืมเงิน

บริษัททั้งหมดมีความต้องการกู้เงินโดยมีวัตถุประสงค์หลักที่สำคัญที่สุดคือ เพื่อมาขยายกิจการ ลงทุนในสินทรัพย์ และเสริมสภาพคล่องให้กับธุรกิจซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พบว่าวัตถุประสงค์หลักในการกู้ยืมเพื่อปรับปรุง และขยายกิจการ รวมทั้งใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในกิจการ

5.1.1.4 แหล่งกู้ยืมเงินของผู้ประกอบการ และรูปแบบสินเชื่อ

พบว่า มี 5 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 50.00 กู้สินเชื่อธุรกิจและสินเชื่อเบิกเงินการบัญชี (OD) จากธนาคารพาณิชย์มากที่สุด รองลงมาเป็นการกู้สินเชื่อธุรกิจเพียงอย่างเดียว และกู้สินเชื่อ OD เพียงอย่างเดียวในสัดส่วนเท่า ๆ กัน และอื่น ๆ เป็นตัวสัญญาใช้เงิน (P/N) ผลสรุปจากกลุ่มตัวอย่างจะเห็นได้ว่าแหล่งกู้เงินส่วนใหญ่ที่ผู้ประกอบการใช้บริการในการกู้สินเชื่อจะมาจากธนาคารพาณิชย์ โดยมีสินเชื่อธุรกิจและสินเชื่อเบิกเงินเกินบัญชี (OD) ได้รับความนิยมในผู้ประกอบการมากที่สุด ในส่วนสินเชื่อธุรกิจจะอยู่ในส่วนระยะปานกลาง และสินเชื่อ OD อยู่ในส่วนระยะสั้นเพื่อจัดการสภาพคล่อง เงินทุนหมุนเวียน เป็นต้น

5.1.1.5 วงเงินในการกู้ยืม

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ระยะเวลาในการกู้เงิน และหลักทรัพย์ค้ำประกัน พบว่า วงเงินที่ผู้ประกอบการกู้ยืมมีตั้งแต่ 200,000 – 100,000,000 บาท ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการวงเงินกู้ยืมที่แตกต่างกันไปตามลักษณะของกิจการ จากการศึกษาวิจัยของ

ปริญญ์ เอ็มสิงห์ (2555) พบว่า ลักษณะทั่วไปของกิจการด้านวงเงินกู้สินเชื่อไม่มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกใช้สินเชื่อเพื่อการพาณิชย์ในทุกด้าน เนื่องจากวงเงินกู้ของธุรกิจนั้นอาจขึ้นอยู่กับการณ์ของธนาคารด้วย ซึ่งบางกิจการอาจมีการขอสินเชื่อในหลาย ๆ ธนาคารเพื่อให้แต่ละแห่งพิจารณาและเลือกธนาคารที่ให้ต้นทุนต่ำที่สุด สำหรับระยะเวลาเงินพบว่าการกู้ยืมสั้นและระยะกลางมีจำนวน 6 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 60.00 ส่วนการกู้ระยะยาว มีจำนวน 4 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 40.00 ทั้งนี้ในด้านอัตราดอกเบี้ยมีทั้ง MLR MRR และ MOR ซึ่งส่วนมากจะเป็นอัตราดอกเบี้ย MLR และ MRR ซึ่งขึ้นอยู่กับธนาคารพาณิชย์พิจารณาให้กับ SMEs ตามหลักทรัพย์ในการค้ำประกันควบคู่กัน โดยหลักทรัพย์ที่ใช้ในการค้ำประกันส่วนมากจะเป็น ที่ดิน อาคาร และเครื่องจักร นอกจากนี้ยังมีในส่วนของเงินฝากประจำและใบสั่งซื้อจากลูกค้า

5.1.1.6 อุปสรรคที่เกิดขึ้นในการขอกู้ยืมเงิน

จากการให้สัมภาษณ์ของผู้ประกอบการสรุปได้ว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการ SMEs 100% ไม่พบอุปสรรคในการขอเงินจากธนาคารพาณิชย์ เนื่องจากบุคลิกลักษณะความน่าเชื่อถือของผู้ประกอบการ และข้อมูลเอกสารที่ชัดเจน ครบถ้วน ไม่เป็นไปทิศทางเดียวกับการศึกษาของ สุรีย์พร จิระวัชรวิทย์ (2551) พบว่าปัญหาของผู้ประกอบการ SMEs ที่มักพบมากคือ การติดต่อกับสถาบันการเงินซึ่งมีขั้นตอนที่ยุ่งยาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปริญญ์ เอ็มสิงห์ (2555) พบว่าพฤติกรรมการเลือกใช้สินเชื่อเพื่อการพาณิชย์ไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยในการเลือกธนาคารพาณิชย์ด้านผลิตภัณฑ์ เนื่องจากธนาคารพาณิชย์มีเงื่อนไขที่ค่อนข้างคล้ายคลึงกัน แต่มีบางส่วนที่ไม่เห็นด้วยในเรื่องค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่สูงกว่าธุรกิจขนาดใหญ่ และการพ่วงการรับประกันกับธนาคารพาณิชย์

5.1.1.7 การปฏิบัติในการชำระหนี้ตรงตามกำหนด

พบว่า ผู้ประกอบการทั้งหมด 100% มีการชำระหนี้เป็นไปตามกำหนดที่ธนาคารพาณิชย์ตั้งไว้ซึ่งทุก ๆ บริษัทจะคำนึงถึงความสำคัญของการชำระหนี้ตรงเวลามาก บริษัทไม่ยอมเสียความน่าเชื่อถือที่ส่งผลต่อการกู้ยืมเงินในครั้งต่อ ๆ ไป นอกจากนี้ยังมีบางกิจการที่มีความจำเป็นที่จะต้องเลื่อนการชำระหนี้ออกไป เนื่องจากเป็นธุรกิจนำเข้าไม่สามารถกำหนดได้อย่างแน่นอนสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรศักดิ์ อำนวยประวิทย์ (2559) ด้านกลยุทธ์ในการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการ SMEs สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้จะต้องมีวินัยทางการเงิน มีเป้าหมายที่ชัดเจน มีประวัติการชำระหนี้ดี มีความโปร่งใส ผลสรุปจากกลุ่มตัวอย่างและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่า การชำระหนี้ตรงตามกำหนดเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการทุกคนให้ความสำคัญอย่างมากเพื่อไม่ให้กิจการสูญเสียความน่าเชื่อถือต่อสายตารธนาคารและลูกค้า ซึ่งกิจการที่ทำแบบนี้ได้จะต้องมีวินัยทางการเงินที่ดีไม่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นกับธนาคารและส่งผลต่อวงเงินการกู้ยืมในครั้งถัด ๆ ไป

5.1.1.8 การปฏิบัติในการกู้ยืมเงินนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่แจ้งไว้กับสถาบันการเงิน

พบว่า ผู้ประกอบการทั้งหมด 100% ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้กับธนาคารพาณิชย์และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดไม่ได้นำเงินจากที่กู้ยืมมาใช้ส่วนตัวแต่ประการใดจากผลสรุปของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ SMEs จะไม่นำเงินกู้ที่ได้รับการอนุมัติไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ หรือผลกำไรที่สามารถนำมาชำระหนี้คืนให้แก่ธนาคารได้ โดยผลที่ตามมาทำให้ผู้ประกอบการเกิดหนี้ที่มีปัญหาและสูญเสียความน่าเชื่อถือจากธนาคาร

5.1.1.9 ผู้ประกอบการนำกำไรสุทธิที่ได้มาลงทุนต่อในกิจการ

จากการสัมภาษณ์พบว่า บริษัทส่วนใหญ่จะนำกำไรสุทธิมาลงทุนในกิจการ ซื้อสินทรัพย์ เช่น เครื่องจักร อีกทั้งใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนภายในกิจการอีกด้วย อีกทั้งผู้ประกอบการไม่ได้นำกำไรสุทธิมาเป็นค่าใช้จ่ายอื่น ๆ หรือนำมาจ่ายในส่วนเงินปันผลใด ๆ ทำให้กิจการได้รับเงินทุนเพิ่มเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน และนำไปลงทุนขยายกิจการต่อไป

5.1.2 ผลกระทบในเชิงเศรษฐกิจต่อธุรกิจ SMEs ที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบัน

ความคิดเห็นต่อเศรษฐกิจในปัจจุบันกับการดำเนินธุรกิจ SMEs จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ พบว่า สามารถแบ่งกลุ่มผู้ประกอบการออกได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

- 1) กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจที่สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันส่งผลต่อกิจการ
- 2) กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจที่ไม่ได้รับผลกระทบ หรือได้รับผลกระทบค่อนข้าง

น้อยต่อการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน

ผู้ประกอบการส่วนหนึ่งเห็นด้วยที่ว่าสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันส่งผลต่อผลประกอบการของบริษัททั้งในด้านการลงทุน แรงงาน การแข่งขันภายในธุรกิจ ด้านการเงิน และสภาพเศรษฐกิจจากต่างประเทศที่กระทบการส่งออก เป็นต้น เช่น ค่าแรงงานขั้นต่ำที่เพิ่มสูงขึ้นกระทบต่อต้นทุนการผลิตประกอบกับเป็นธุรกิจ SMEs ขนาดกลางจึงไม่มีการประหยัดจากขนาด (Economy of Scale) ได้ดีเทียบเท่าการผลิตของธุรกิจขนาดใหญ่ และจำนวนคู่แข่งในหน่วยธุรกิจเดียวที่เพิ่มขึ้นอย่าง จึงเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการของกิจการ นอกจากนี้ในอีกมุมหนึ่ง คือ กลุ่มผู้ประกอบการที่ให้ความเห็นว่า ภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันส่งผลกระทบต่อบริษัทค่อนข้างน้อยเนื่องจากฐานลูกค้าหลักส่วนใหญ่เป็นลูกค้าชั้นดีและมีโปรเจกงานใหม่ ๆ เข้ามาอยู่ตลอดทำให้ภาวะการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจไม่ได้มีความสำคัญต่อบริษัทมากนัก ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการที่มีลูกค้าเป็นลูกค้าชั้นดีผลกระทบในเชิงเศรษฐกิจจะไม่ส่งผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการมากนักเมื่อเปรียบเทียบกับธุรกิจอื่น ๆ ที่สภาพเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบันส่งผลต่อผลประกอบการของบริษัทค่อนข้างมาก ในมุมมองการกู้ยืมเงินของผู้ประกอบการ SMEs สำหรับหน่วยธุรกิจของผู้ประกอบการที่

ไม่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจมากนักจะมีพฤติกรรมการกู้ยืมระยะสั้น ส่วนมากกู้ยืมเป็นวงเงิน OD เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนในกิจการใช้บริหารสภาพคล่องทางการเงิน เป็นต้น

5.1.3 ความคิดเห็นต่อนโยบายหรือมาตรการของรัฐบาลในด้านการส่งเสริมธุรกิจ SMEs และความต้องการของผู้ประกอบการ SMEs ต่อนโยบายหรือมาตรการของรัฐบาล

5.1.3.1 ความช่วยเหลือจากรัฐบาลในมาตรการส่งเสริมธุรกิจผู้ประกอบการ SMEs

จากการสัมภาษณ์ พบว่า โครงการค้ำประกันสินเชื่อ บสย. เป็นโครงการที่ผู้ประกอบการส่วนมากใช้ในการกู้สินเชื่อธุรกิจที่ให้ความช่วยเหลือในวงเงินค้ำประกัน สำหรับวงเงินค้ำประกันของ บสย. ไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ประกอบการในวงเงินที่ได้รับหรือในส่วนของโควตาที่ธนาคารพาณิชย์ได้รับยังไม่ทั่วถึงกับผู้ประกอบการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชื่นจิตร อังวรารงค์ และ นงคินี จันทร์จรัส (2546) ปัญหาด้านผู้ประกอบการ SMEs ได้แก่ ปัญหาความต้องการหลักทรัพย์ในการค้ำประกัน ซึ่งไปในแนวทางเดียวกันกับงานวิจัยของ ในทัศนคติของผู้ประกอบการ SMEs ของ บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) ที่เข้ามาช่วยค้ำประกันสินเชื่อในส่วนที่หลักประกันไม่เพียงพอ โดยเป็นไปในทิศทางเดียวกับงานวิจัยของสุริย์พร จิระวัชรวิทย์ (2551) พบว่า หน่วยงานที่เป็นสถาบันการเงินของภาครัฐที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการในปัจจุบันที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ในส่วนของ SME Bank ที่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการในด้านอัตราดอกเบี้ยที่น้อยกว่าธนาคารพาณิชย์อื่น ๆ เช่น ผู้ประกอบการกู้เงินในอัตราดอกเบี้ย 5% โดยเทียบจากธนาคารพาณิชย์อื่น ๆ อยู่ที่ 6-7% รวมถึงสินเชื่อช่วยน้ำท่วมสำหรับธุรกิจ SMEs ตามมาตรการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ได้รับความเสียหายจากอุทกภัยของธนาคารแห่งประเทศไทย (โครงการ Soft Loan BOT) โดยอัตราดอกเบี้ยที่ผู้ประกอบการได้รับอยู่ที่ 3% เมื่อเทียบกับไม่มีโครงการช่วยเหลือผู้ประกอบการในด้านนี้อัตราดอกเบี้ยจะอยู่ที่ 5% สามารถลดภาระต้นทุนให้กับผู้ประกอบการได้

5.1.3.2 มาตรการหรือนโยบายของรัฐบาลอำนวยความสะดวกให้กับธุรกิจ SMEs และสามารถแก้ไขปัญหา SMEs ได้

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการในมาตรการของรัฐบาลผู้ประกอบการได้รับความช่วยเหลือในเรื่องอัตราดอกเบี้ยเงินกู้และวงเงินค้ำประกัน สามารถช่วยเหลือธุรกิจ SMEs ในการลดภาระด้านวงเงินค้ำประกันไปได้จำนวนหนึ่งแต่ก็ยังไม่พอต่อความต้องการของผู้ประกอบการที่มีอย่างต่อเนื่อง จากมาตรการของรัฐบาลในการช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ (soft loan) รัฐบาลในเรื่องดอกเบี้ยสินเชื่อ และโครงการค้ำประกันสินเชื่อที่ช่วยด้านหลักประกันการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการให้การตอบรับที่ดี การให้ความช่วยเหลือในด้านอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ต่ำไม่เกิน 4% โดย บสย. ค้ำประกันสินเชื่อโดยรัฐบาลจะจ่าย

ค่าธรรมเนียมให้ในปีแรก เมื่อเทียบกับการกู้สินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ที่ให้อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ประมาณ 6-7% อีกทั้งต้องมีหลักประกันทั้งเงินฝากและอสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น ซึ่งโครงการให้ความช่วยเหลือนี้จึงเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ SMEs ในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การขยายธุรกิจ และเป็นเงินทุนหมุนเวียน สอดคล้องกับ ชื่นจิตร อังคราวงค์ และ นงคินิตย์ จันทร์จรัส (2546, น.53) ในการศึกษาปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยในปัญหาด้านการต้องการหลักทรัพย์ในการค้ำประกันที่มีงบประมาณที่จำกัด เช่นเดียวกับศึกษาวิจัยของ เบญจมาศ โคตรหนองบัว กรวิทย์ ต้นศรี และ กฤษปסק จุลเกษม (2551) เรื่องการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ SMEs กรณีศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สถาบันการเงินควรมีนโยบายในการสนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้นและหาร่วมกับสถาบันการเงินเพื่อที่จะกำหนดมาตรการและแนวทางช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ในด้านต่าง ๆ

5.1.3.3 ข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการ SMEs ต่อนโยบายรัฐบาลในการส่งเสริมธุรกิจ SMEs

จากการสัมภาษณ์สามารถสรุปเป็นหัวข้อ ดังต่อไปนี้

(1) ลดภาษีนิติบุคคล ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ผ่านธนาคารพาณิชย์ ในการลดภาษีนิติบุคคลเพื่อให้ธุรกิจเพิ่มโอกาสในการทำกำไรมากขึ้นและเกิดแรงจูงใจในการขยายการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงลดค่าธรรมเนียมที่เก็บเพิ่มจากการใช้บริการผ่านธนาคารพาณิชย์ สอดคล้องกับการศึกษาของสุรศักดิ์ อำนวยประวิทย์ (2559) จากที่ผู้ประกอบการเสนอแนะเพิ่มเติมให้ภาครัฐปรับปรุงมาตรการภาษีและการลดค่าธรรมเนียมการค้าประกันลง รวมถึงการศึกษาของ สุรีย์พร จิรัชวัญรักษ์ (2551) พบว่า ควรแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในการช่วยเหลือผู้ประกอบการในอัตราดอกเบี้ยควรต่ำกว่าธนาคารอื่น ๆ ที่ไม่ได้ให้การสนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs นอกจากนี้ยังมีในส่วนให้ความช่วยเหลือในเรื่องลดอัตราดอกเบี้ย soft loan ให้เหมือนช่วงน้ำท่วม และหลักเกณฑ์ของรัฐบาลที่กำหนดเงื่อนไขที่ว่าบริษัทจะต้องเปิดไม่น้อยกว่า 3 ปี ต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกันโดยให้พิจารณาเป็นความสามารถในการชำระหนี้หรือใบสั่งซื้อจากลูกค้า เป็นต้น

(2) มาตรการหรือนโยบายที่ให้ความช่วยเหลือของรัฐบาลต้องเข้าถึง SMEs จริง ๆ โดยการส่งเสริมนโยบาย SMEs ต้องเป็นแบบบูรณาการควรมีศูนย์ให้คำปรึกษาให้ความรู้แก่ SMEs และต้องมีความรู้จริงในเรื่องนั้น ๆ ด้วยเพื่อให้ได้กระบวนการที่มีประสิทธิภาพต่อ SMEs รวมถึงการส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs โดยให้มีการฝึกอบรมการบริหารทางการเงิน การสัมมนาหรือเทรนนิ่งให้มากขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของเจริญชัย ฉิมเนียม (2547, น.124) เรื่องวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย พบว่า ภาครัฐควรพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs ในด้านความรู้ และควรออกนโยบายทางการเงินเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ

(3) เพิ่มการประชาสัมพันธ์และมีความชัดเจนในโครงการของรัฐบาลที่ให้กับผู้ประกอบการ SMEs มากขึ้น เนื่องจากโครงการของ บสย. ที่ค้ำประกันวงเงินกู้สินเชื่ของผู้ประกอบการที่มีความต้องการมากทำให้ผู้ประกอบการบางรายไม่ได้รับวงเงินนั้น ๆ หรือได้รับไม่เพียงพอ จึงอยากให้โครงการของรัฐบาลมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นในการปฏิบัติการต่อผู้ประกอบการ

(4) ความช่วยเหลือด้านค่าแรงขั้นต่ำและข้อกำหนดกฎเกณฑ์ของทางรัฐบาล ค่าแรงงานขั้นต่ำที่เพิ่มขึ้นในปัจจุบันเป็นการเพิ่มต้นทุนให้กับผู้ประกอบการที่ไม่สามารถขึ้นค่าแรงขั้นต่ำเยอะได้ จึงเป็นอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจมากกว่ามาตรการทางการเงินและด้วยกฎเกณฑ์ของรัฐบาลทำให้มีค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ดังนั้น ผู้ประกอบการจึงอยากให้รัฐบาลเข้ามาช่วยเหลือในด้านนี้

5.2 ข้อจำกัดงานวิจัย

5.2.1 งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษากลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ซึ่งส่วนใหญ่เป็นธุรกิจขนาดกลางจึงเป็นข้อจำกัดในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประกอบการอ้างอิงกับกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ทั้งหมดได้

5.2.2 งานวิจัยนี้เป็นลักษณะงานวิจัยเชิงคุณภาพที่ศึกษาถึงพฤติกรรมการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs และความคิดเห็นต่อสภาพเศรษฐกิจรวมถึงนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริม SMEs ซึ่งเป็นความคิดเห็นของผู้ประกอบการจำนวน 10 คนเท่านั้น จึงไม่สามารถนำผลสรุปจากงานวิจัยนำไปใช้เป็นความคิดเห็นส่วนใหญ่ได้

5.2.3 งานวิจัยเชิงคุณภาพในการศึกษาพฤติกรรมการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs ยังไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลของผู้ประกอบการได้อย่างละเอียด เนื่องจากข้อจำกัดทางข้อมูลของบริษัท

5.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ SMEs และผู้ที่สนใจได้รับทราบถึงพฤติกรรมการกู้เงินของธุรกิจ SMEs ในปัจจุบันว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ความคิดเห็นจากผู้ประกอบการรายอื่น ๆ ในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันที่ส่งผลต่อธุรกิจ SMEs รวมถึงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อนโยบายของรัฐบาลจากผู้ประกอบการเพื่อที่จะหาแนวทางในการแก้ไขต่อไป นอกจากนี้งานวิจัยยังเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการเงินหรือธนาคารพาณิชย์เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสินเชื่อให้ตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการได้ดียิ่งขึ้น

5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในอนาคต

5.4.1 งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้เครื่องมือวิจัยเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะมีการทำแบบสอบถามในงานวิจัยเชิงปริมาณด้วย เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยในด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เช่น ความพึงพอใจในผลิตภัณฑ์สินเชื่อ และได้ปริมาณกลุ่มตัวอย่างที่มากขึ้น

5.4.2 งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่ายังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ด้านหนี้สินของผู้ประกอบการต่อการกู้สินเชื่อซึ่งสามารถนำไปศึกษาต่อเพิ่มเติมได้เช่นกัน

5.4.3 งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยที่กล่าวถึงพฤติกรรมโดยรวมของผู้ประกอบการ SMEs ในการกู้สินเชื่อธุรกิจ ดังนั้นทางผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรศึกษาโดยแบ่งตามประเภทธุรกิจของ SMEs จะทำให้ได้ความละเอียดมากกว่า เนื่องจากว่าธุรกิจแต่ละประเภทมีการกู้เงินที่แตกต่างกันออกไป

รายการอ้างอิง

หนังสือ

นภาพรรณ คณานุกรักษ์. (2556). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: ซีวีแอลการพิมพ์.

วิทยานิพนธ์

เจริญชัย ฉิมเนียม. (2547). *วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นันทนา คินิมาน. (2546). *ความต้องการพัฒนาศักยภาพในการประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์.

ปริญญ์ เอ็มสิงห์. (2555). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกใช้สินเชื่อในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)*. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี.

ศิริพร นพพัฒน์พงศ์. (2550). *ปัจจัยที่มีผลต่อการสนับสนุนสินเชื่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุรศักดิ์ อำนวนประวิทย์. (2559). *กลยุทธ์การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่กรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.

สุรีย์พร จิรวรรักษ์. (2551). *มาตรการทางกฎหมายในการให้กู้ยืมเงินสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

สารนิพนธ์, การค้นคว้าอิสระ

ชื่นจิตร อังวรารวงศ์ และ นงคณิตย์ จันทร์จรัส. (2546). *ปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย*. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

เพิ่มเกียรติ อัสมาเจริญสถิต. (2544). *บทบาทของสถาบันการเงินของรัฐในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี.

สฤชดี มั่นสสุกุล. (2550). *นโยบายรัฐบาลเพื่อการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สำหรับผู้ประกอบการ*. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เอกสารอื่น ๆ

เบญจมาศ โคตรหนองบัว, กรวิทย์ ต้นศรี และ กฤษปסק จุลเกษม. (2551). *การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ SME: กรณีศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. กรุงเทพฯ: ธนาคารแห่งประเทศไทย
อังสนา ประสี และ ขจรวรรณ อธิรัตน์. (2551). *ปัญหาการดำเนินงานและความต้องการสนับสนุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดนครสวรรค์*. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, คณะวิทยาการจัดการ.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

กรมสรรพากร. (16 พฤษภาคม 2559). *ลักษณะของ SMEs*. สืบค้นจาก <http://www.rd.go.th/publish/38056.0.html>.

กวิณา น้อมจิต. (22 มิถุนายน 2555). *แหล่งเงินทุนในการประกอบธุรกิจ*. สืบค้นจาก http://53010914460g12.blogspot.com/2012/06/sme_21.html.

ความหมายของสถาบันการเงิน. สืบค้นจาก www.kr.ac.th/elearning/file.php?file=/324/money.doc

จารุพัฒน์ เอี่ยมพุ่ม และอัจฉรา ตั้งวิรุฬห์. (2558). *ฐานข้อมูล SMEs ที่ ธปท.* สืบค้นจาก https://www.bot.or.th/Thai/Statistics/Articles/Doc_Lib_StatinFocus/SMEs.pdf.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. *ดัชนีและเครื่องชี้เศรษฐกิจ*. สืบค้นจาก <https://www.bot.or.th/Thai/Statistics/EconomicAndFinancial/EconomicIndices/Pages/default.aspx>

ประคอง สาธรรม. (2554). *การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าในการวิจัยเชิงคุณภาพ*. สืบค้นจาก <https://www.gotoknow.org/posts/399468>

สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เครือข่ายมหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2548). *ความรู้เกี่ยวกับ SMEs เบื้องต้น*. สืบค้นจาก <http://home.kku.ac.th/uac/sme/smebasic.htm>

สาระดีดี.คอม. *ปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม*. สืบค้นจาก http://www.sara-dd.com/index.php?option=com_content&view=article&id=199:main-problems-for-smes&catid=%2025:the-project&Itemid=72

- สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. *ประเภทของสินเชื่อ*. สืบค้นจาก <http://www.fpo.go.th/S-Source/ECO/ECO29.htm>
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2559). *ความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SMEs ภาคการค้าและบริการในเดือนมิถุนายน 2559*. สืบค้นจาก <http://www.sme.go.th/th/index.php/news1/1107-2016-08-05-01>
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2559). *รายงานสถานการณ์ SMEs ปี 2559*. สืบค้นจาก <http://www.sme.go.th/th/index.php/data-alert/alert/report-smes-year/report-year/report-year-2559>
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. *Editorinput*. สืบค้นจาก <http://www.sme.go.th/Lists/EditorInput/DispF.aspx?List=15dca7fb-bf2e-464e-97e5-440321040570&ID=1934>
- สำนักนโยบายภาษี สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. (8 กันยายน 2558). *มาตรการการเงินการคลังเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ระยะเร่งด่วน*. สืบค้นจาก http://www.mof.go.th/home/Press_release/News2015/072.pdf
- หอการค้าไทย. *นโยบายการส่งเสริม SMEs*. สืบค้นจาก http://www.thaichamber.org/scripts/static_detail.asp?Tag=8&nPAGEID=137&nTopimg=5
- MoneyHub. (20 พฤศจิกายน 2557). *ความแตกต่างของดอกเบี้ยแต่ละชนิด MLR, MOR, MRR*. สืบค้นจาก <https://moneyhub.in.th/article>
- Novabizz. (2560). *ประเภทของสินเชื่อ และแหล่งที่มาของสินเชื่อ*. สืบค้นจาก <http://www.novabizz.net/credit-2.html>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แนวคำถามในการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs

แนวคำถามในการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามปลายเปิดโดยอิงจากวัตถุประสงค์ของการวิจัย แนวคำถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. ขั้นเริ่มการสนทนา

การสัมภาษณ์เริ่มต้นจากการสร้างความคุ้นเคยให้กับผู้สัมภาษณ์โดยผู้วิจัยเริ่มแนะนำตัวเองและชี้แจงวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ พร้อมขออนุญาตอัดเสียงและจดบันทึก จากนั้นจึงเริ่มทำการสัมภาษณ์ข้อมูลในส่วนที่ 1 ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ประกอบการ

1. ชื่อ-นามสกุล
2. อายุ
3. ระดับการศึกษา
4. ตำแหน่งงานปัจจุบัน

2. ขั้นเข้าสู่ประเด็น

ผู้วิจัยจะตั้งแนวคำถามที่ให้ผู้สัมภาษณ์เล่าถึงความเป็นมาของธุรกิจ ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการทำธุรกิจ รวมถึงแนวคำถามเกี่ยวกับการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs โดยใช้แนวคำถามในส่วนที่ 2 ส่วนที่ 3 และส่วนที่ 4 ดังนี้

ส่วนที่ 2 ความเป็นมาของธุรกิจและแนวคำถามในการกู้เงินของผู้ประกอบการ

5. ลักษณะธุรกิจ ดำเนินธุรกิจมาแล้วกี่ปี
6. รูปแบบและการดำเนินธุรกิจเป็นอย่างไร
7. สัดส่วนการลงทุนเป็นอย่างไร
8. แหล่งเงินทุนจากที่ไหน
9. ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นกับธุรกิจ สภาพการเงินเป็นอย่างไร
10. วัตถุประสงค์หลักในการกู้ยืมเงินและกู้ยืมเงินจากแหล่งใด
11. รูปแบบของสินเชื่อเป็นแบบไหน

12. วงเงินในการกู้ยืม อัตราดอกเบี้ยที่สถาบันการเงินพิจารณาให้ ระยะเวลาในการกู้ยืมเงิน และหลักทรัพย์ค้ำประกัน
13. อุปสรรคที่เกิดขึ้นในการทำเรื่องขอกู้เงินสำหรับธุรกิจ SMEs มีด้านใดบ้าง
14. การชำระหนี้เป็นไปตามกำหนดหรือไม่ (ความสามารถในการจ่ายชำระภาระผูกพันทั้งดอกเบี้ย และเงินต้นตามที่กำหนดที่ได้ตกลงกันไว้)
15. นำกำไรสุทธิที่ได้มาลงทุนต่อในกิจการหรือไม่ อย่างไร
16. การกู้เงินเป็นไปตามที่ระบุไว้กับทางธนาคารพาณิชย์หรือไม่

ส่วนที่ 3 แนวคำถามเกี่ยวกับผลกระทบในเชิงเศรษฐกิจต่อการกู้เงินของผู้ประกอบธุรกิจ SMEs

17. มีความคิดเห็นต่อเศรษฐกิจในปัจจุบันกับการดำเนินธุรกิจว่าเกิดผลกระทบในด้านใดบ้าง

ส่วนที่ 4 แนวคำถามในด้านนโยบายหรือมาตรการของรัฐบาลในด้านการส่งเสริมธุรกิจ SMEs และความต้องการของผู้ประกอบการ SMEs ต่อนโยบายหรือมาตรการของรัฐบาล

18. ปัจจุบันผู้ประกอบการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลในมาตรการส่งเสริมด้านใดบ้าง
19. มาตรการหรือนโยบายของภาครัฐบาลอำนวยความสะดวกให้กับธุรกิจ SMEs หรือไม่อย่างไร (นโยบายรัฐบาลสามารถแก้ไขปัญหา SMEs ได้ตรงจุดหรือไม่)
20. ผู้ประกอบการ SMEs มีความต้องการในด้านใดบ้างต่อนโยบายรัฐในการส่งเสริมธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs

3. ขั้นตอนการสนทนา

เป็นขั้นที่ให้ผู้สัมภาษณ์ได้ซักถามหรือเพิ่มเติมประเด็นอื่น ๆ หลังจากที่ได้ตอบหมดทุกคำถามแล้ว จากนั้นผู้วิจัยกล่าวขอบคุณเป็นอันเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์

ภาคผนวก ข
บันทึกการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ SMEs

หมายเลข	ชื่อ-นามสกุล	อายุ (ปี)	ชื่อกิจการ	ตำแหน่งงาน
1.	คุณพยุงค์ดี หอมหวล	46	บริษัท ยู-อินดัสเทรียล เทค จำกัด	กรรมการ ผู้จัดการ
2.	คุณสุดารัช อมรพิทักษ์ธรรม	41	บริษัท เอ เอ็ม พี เมทัลเวิร์คส์ (ประเทศไทย) จำกัด	ฝ่ายบริหาร สำนักงาน
3.	คุณมีศักดิ์ ภัทรโอฬารรัฐ	49	บริษัท แอลโลแอนซ์ เอ็นจิเนียริง เซ็นเตอร์ จำกัด	ผู้บริหารฝ่ายขาย
4.	คุณสิทธิเดช ท้วมประถม	46	บริษัท ทีจี คอนโทรล จำกัด	กรรมการ ผู้จัดการ
5.	คุณกนก ไปสมบุญ	48	บริษัท เพาเวอร์เมติก จำกัด	ผู้จัดการฝ่ายบัญชี
6.	คุณณัฐพล จักรกิริศิริสุข	27	บริษัท ซี.ซี.พี. เมททอล จำกัด	ผู้ประกอบการ
7.	คุณสุทธิชัย วรรณภิญโญ	50	บริษัท อินโนไดร์ฟ จำกัด	กรรมการ ผู้จัดการ
8.	คุณณัฐวรธก จีระภัทร์	43	บริษัท แอปป์ เอ็กซิซิชั่น จำกัด	ผู้ประกอบการ
9.	คุณธำรงรัตน์ เจริญมาศก	41	บริษัท ดี.เค. อุตสาหกรรม จำกัด	ผู้ประกอบการ
10.	คุณชาญวุฒิ เปรมธรรมพร	40	บริษัท ทีเอ็นเม็ททอล เวิร์ค จำกัด	ผู้จัดการฝ่ายขาย

หมายเลข 1 คุณพยุงค์ดี หอมหวล / บริษัท ยู-อินดัสเทรียล เทค จำกัด

- เป็นตัวแทนจำหน่ายอุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีชื่อเสียงระดับโลก เป็นหนึ่งในบริษัทชั้นนำที่ดำเนินธุรกิจด้านการจัดจำหน่ายอุปกรณ์ไฟฟ้าของประเทศไทย อีกทั้งให้ความสำคัญกับกลุ่มโรงงาน
- อุตสาหกรรมสูงสุดเพื่อให้ลูกค้าได้รับความพึงพอใจสูงสุด และระบบจัดส่งสินค้าที่มีประสิทธิภาพ โดยบริษัทมีจำนวนสินทรัพย์ถาวรทั้งสิ้น 30 ล้านบาท

- สัดส่วนการลงทุนประกอบไปด้วย สินทรัพย์ 254 ล้านบาท ทุนและส่วนของผู้ถือหุ้น 94 ล้านบาท และหนี้สิน 160 ล้านบาท
- เป็นธุรกิจ SMEs ขนาดกลางโดยมีการระดมทุนจากกรรมการบริษัทและการกู้ยืมเงินของสถาบันการเงินซึ่งเป็นเงินกู้ระยะยาวจำนวนประมาณ 32 ล้านบาท
- ในปัจจุบันภาวะการแข่งขันทางธุรกิจสูง เนื่องจากมีตัวแทนจำหน่ายอุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีลักษณะเดียวกันหลายรายแต่บริษัทยังมีสภาพคล่องในการดำเนินธุรกิจ
- รูปแบบสินเชื่อจะเป็นการเบิกเกินบัญชี (OD) และตัวสัญญาใช้เงิน (PN) โดยแหล่งกู้ยืมเงินจากธนาคารพาณิชย์
- วงเงินในการกู้ยืม 100 ล้านบาท อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ MRR -1.5% ถึง 2% ระยะเวลาในการกู้ยืม 3 เดือน และหลักทรัพย์ค้ำประกันอยู่ประมาณ 30 % ของวงเงินกู้
- ในการขอกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่า ประกอบกับสถาบันการเงินเก็บค่าธรรมเนียมแรกเข้าสูง และบังคับให้ทำประกันกับสถาบันการเงินที่กำหนดซึ่งการขอกู้เงินมักจะมีการกู้ยืมเงินพ่วงการทำประกันอยู่เสมอ
- บริษัทมีความสามารถในการชำระหนี้ได้ทันตามกำหนดโดยหักจากบัญชีฝากเงินอัตโนมัติเพื่อชำระสินเชื่อทำให้คงความน่าเชื่อถือของบริษัททางการเงิน
- บริษัททำตามสัญญาที่ระบุไว้กับสถาบันการเงินทุกประการ ไม่ได้นำเงินจากที่กู้ยืมมาใช้ส่วนตัวแต่ประการใด
- เศรษฐกิจในปัจจุบันที่มีการแข่งขันในธุรกิจสูงซึ่งเป็นธุรกิจประเภทเดียวกันซึ่งส่งผลกระทบต่อยอดขายของบริษัท อีกทั้งธุรกิจด้านยานยนต์มีการลงทุนลดลงทำให้ลูกค้าลดปริมาณการสั่งซื้อลง ประกอบกับปัญหาการเงินภายในประเทศที่ไม่แน่นอนซึ่งโดยรวมทั้งหมดส่งผลกระทบต่อผลประกอบการของบริษัท
- ผู้ประกอบการยังไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือใด ๆ จากนโยบาย SMEs ของภาครัฐบาล
- ไม่ได้รับมาตรการหรือนโยบายใด ๆ จากภาครัฐบาล
- อยากให้รัฐบาลช่วยเพิ่มนโยบายหรือมาตรการช่วยเหลือในด้านการลดภาษีนิติบุคคล เพื่อให้ธุรกิจมีโอกาสการทำกำไรมากขึ้นเกิดการขยายการลงทุนที่เพิ่มมากขึ้นจากแรงจูงใจในการลดภาษีนิติบุคคล ทำให้การลงทุนเกิดการขยายตัวทั้งในประเทศและต่างประเทศส่งผลต่อเศรษฐกิจขยายตัวมากยิ่งขึ้น

หมายเลข 2 คุณสุตารักษ์ อมรพิทักษ์ธรรม / บริษัท เอ เอ็ม พี เมทัลเวอคส์ (ประเทศไทย) จำกัด

- เป็นบริษัทผลิตชิ้นส่วนโลหะ เหล็กแผ่น ตามความต้องการของลูกค้า สามารถรองรับความต้องการการผลิตชิ้นส่วนโลหะในอุตสาหกรรม เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงการบริหารอื่น ๆ แบบครบวงจร เช่น งานเขียนแบบเชิงวิศวกรรม ส่วนใหญ่ผลิตให้กับลูกค้าภายในประเทศมากกว่าซึ่งมีการส่งออกไปยังต่างประเทศบ้างประมาณ 2%
- ส่วนของเจ้าของลงทุน 100%
- เป็นธุรกิจ SMEs ขนาดกลาง แหล่งเงินทุนมาจากการกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ และบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย)
- ผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปและความต้องการขยายธุรกิจ
- จุดประสงค์หลักในการกู้ยืมเงิน คือ นำมาขยายธุรกิจและนำมาลงทุนในการซื้อเครื่องจักร
- กู้สินเชื่อบัวหลวงเพื่อรายย่อยของลูกค้า SMEs จากธนาคารกรุงเทพ และ บสย.มาช่วยค้ำประกันให้เต็มจำนวนวงเงิน
- วงเงินสูงสุด 2 แสนบาท กู้ด้วยอัตราดอกเบี้ย MRR+3% ต่อปี ระยะเวลา 5 ปี และค้ำประกันโดยใช้สินทรัพย์ คือ เครื่องจักร
- ไม่ค่อยมีอุปสรรคในการขอกู้เงินจากธนาคารแต่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมที่เก็บเพิ่มรวมถึงมีการขายประกันควบคู่ไปด้วย
- บริษัทมีความสามารถในการชำระหนี้ได้ทันตามกำหนดโดยหักจากบัญชีฝากเงินอัตโนมัติเพื่อชำระสินเชื่อทำให้คงความน่าเชื่อถือของบริษัททางการเงิน
- บริษัททำตามสัญญาที่ระบุไว้กับสถาบันการเงินทุกประการ ไม่ได้นำเงินจากที่กู้ยืมมาใช้ส่วนตัวแต่ประการใด
- จากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันส่งผลต่อผลการดำเนินงานของของบริษัทเล็กน้อย เนื่องจากบริษัทเพิ่งได้รับโปรเจกต์ใหม่มาทำ
- การได้รับความช่วยเหลือทางด้าน SMEs ในการขยายธุรกิจจากสินเชื่อภายใต้โครงการค้ำประกันสินเชื่อ บสย. ที่ค้ำประกันให้เต็มจำนวนวงเงิน
- ได้รับอำนวยความสะดวกในเรื่องดอกเบี้ยในการกู้ยืมเงิน การกู้เงินโดยมีภาครัฐบาลเข้ามาช่วยเหลือจะให้อัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าการกู้ยืมเงินกับธนาคารพาณิชย์โดยตรง
- อยากให้ลดค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ที่เก็บผ่านธนาคารต่างหาก ทั้งนี้ใช้ SMEs ของนโยบายภาครัฐมาโดยตลอดจึงอยากให้มีการพิจารณาในด้านงบประมาณวงเงิน

หมายเลข 3 คุณมีศักดิ์ ภัทรโอฬารรัฐ / บริษัท แอลโลแอนซ์ เอ็นจิเนียริง เซ็นเตอร์ จำกัด

- บริษัทดำเนินธุรกิจด้านจัดจำหน่ายอุปกรณ์ไฟฟ้าและมอเตอร์ไฟฟ้า รับเหมาติดตั้งซ่อมบำรุงงานระบบไฟฟ้า และระบบปรับอากาศ กลุ่มลูกค้าโรงงานอุตสาหกรรม อาคารสำนักงาน โรงพยาบาล ห้างสรรพสินค้า
- ส่วนเจ้าของลงทุนประมาณ 80% และส่วนผู้ถือหุ้นประมาณ 20%
- เป็นธุรกิจ SMEs ขนาดกลาง โดยเริ่มต้นใช้เงินทุนจดทะเบียนและส่วนของผู้ถือหุ้น ส่วนกำไรสะสมเอามาใช้เป็นทุนหมุนเวียนภายในบริษัท
- ปัญหาทางสภาพการหมุนเวียนเงินภายในธุรกิจจึงทำให้จำเป็นต้องมีการกู้ยืมวงเงิน OD
- กู้เงินเพื่อเสริมในส่วนสภาพคล่องของบริษัท สำหรับเวลาต้องสั่งซื้อสินค้า
- การเบิกเงินเกินบัญชี (OD) จากธนาคารกรุงไทย
- วงเงินกู้ยืมประมาณ 1 ล้านบาท อัตราดอกเบี้ย OD ประมาณ 7-8%
- ไม่มีปัญหาอุปสรรคใด ๆ ที่เกิดขึ้นกับการกู้ยืมเงินของกิจการ
- การชำระหนี้เป็นไปตามกำหนด โดยจะให้ความสำคัญกับเครดิตทั้งในส่วนตัวและส่วนของบริษัท และพยายามรักษาให้อย่างเคร่งครัด
- บริษัททำตามสัญญาที่ระบุไว้กับสถาบันการเงินทุกประการ ไม่ได้นำเงินจากที่กู้ยืมมาใช้ส่วนตัวแต่ประการใด
- จากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันส่งผลกระทบต่อบริษัทค่อนข้างน้อย เนื่องจากฐานลูกค้าหลักส่วนใหญ่เป็นลูกค้าชั้นดี เช่น เครือเจริญโภคภัณฑ์ และเครือเดอะมอลล์กรุ๊ปซึ่งเป็นสัญญารายปี และมีการรับงานกันต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าตลาดภายนอกจะไม่ดีจริง ๆ แต่บริษัทไม่ได้รับผลกระทบเพราะว่ามีลูกค้าที่แข็งแกร่ง
- ไม่ได้ใช้ความช่วยเหลือจากมาตรการ หรือนโยบายของรัฐบาลในด้านธุรกิจ SMEs
- ไม่ได้ใช้มาตรการใด ๆ จากทางรัฐบาลในส่วนของการภาค SMEs เลย
- มาตรการในการกระตุ้น และให้ความช่วยเหลือ SMEs ก็ดีอยู่แล้ว อีกทั้งควรพยายามให้เข้าถึง SMEs จริง ๆ เพราะบางครั้งการนำหลักทรัพย์มาเป็นตัวค้ำประกันผู้ประกอบการบางรายไม่มีหลักทรัพย์ หรือบางบริษัทเพิ่งเปิดมาไม่นานแต่มีความสามารถในการดำเนินงาน ซึ่งรัฐบาลยังคงกำหนดแต่เงื่อนไขที่ว่าบริษัทจะต้องเปิดไม่น้อยกว่า 3 ปี ต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกัน จึงอยากให้รัฐบาลพิจารณา และให้โอกาสในความสามารถในการดำเนินธุรกิจได้ และสามารถชำระคืนนี้ได้ โดยอาจจะพิจารณาจากใบสั่งซื้อจากลูกค้า ใบอินวอยซ์ (Invoice) หรือหลักฐานอื่น ๆ

หมายเลข 4 คุณสิทธิเดช ท้วมประถม / บริษัท ทีจี คอนโทรล จำกัด

- เป็นตัวแทนจำหน่าย Inverter ABB โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ผลิตภัณฑ์ภายใต้แบรนด์ ABB โดยจำหน่าย อินเวอร์เตอร์ (Inverter)
- ส่วนของเจ้าของลงทุน 100%
- ใช้การบริหารจากกำไรหมุนเวียนของบริษัทซึ่งมีปริมาณไม่เพียงพอจึงต้องมีการกู้ยืมเงินจากธนาคารพาณิชย์บ้าง
- สภาพคล่องทางการเงิน และต้องการเพิ่มทุนในส่วนที่เป็นเงินทุนหมุนเวียนจึงต้องมีการกู้ยืมเงิน
- กู้ยืมเงินเพื่อต้องการเพิ่ม Cash flow เป็นทุนสำรองในการหมุนเวียน ส่วนมากบริษัทจะต้องมีเงินทุนประมาณ 5 เท่าของยอดขายภายในเดือน นอกจากนี้ยังต้องการขยายการลงทุนเพิ่มเติมอีก
- สินเชื่อ SMEs ขนาดกลางจากธนาคารกรุงเทพ และธนาคารกรุงไทย รวมถึงสินเชื่อเบิกเงินเกินบัญชี (OD)
- วงเงินกู้ยืมขึ้นอยู่กับสินทรัพย์ในการกู้ยืม อัตราดอกเบี้ย MLR+ %1 เป็นการกู้ระยะสั้น โดยใช้หลักทรัพย์เป็นอาครค่าประกัน
- ปัญหาและอุปสรรคไม่เกิดขึ้นกับการกู้ยืมเงินของกิจการ
- บริษัทมีความสามารถในการชำระหนี้ได้ทันตามกำหนดโดยหักจากบัญชีฝากเงินอัตโนมัติเพื่อชำระสินเชื่อทำให้คงความน่าเชื่อถือของบริษัททางการเงิน
- บริษัททำตามสัญญาที่ระบุไว้กับสถาบันการเงินทุกประการ ไม่ได้นำเงินจากที่กู้ยืมมาใช้ส่วนตัวแต่ประการใด
- แต่ละอุตสาหกรรมมีการเคลื่อนไหวขึ้นลงตามสภาวะเศรษฐกิจ ซึ่งในปีบริษัทก็ได้ขึ้นประมาณ 20%
- การกู้เงินได้รับความช่วยเหลือจาก บสย. ซึ่งใช้สินทรัพย์ค้ำแต่จะง่ายกว่า
- ความเห็นในปัจจุบันเห็นว่า SMEs ยังคงต้องเอาตัวรอดด้วยตัวเอง ธุรกิจที่สามารถอยู่ได้ ณ ตอนนี้ คือ ธุรกิจท่องเที่ยว
- อยากให้ภาครัฐบาลส่งเสริม SMEs แบบบูรณาการไม่ใช่แค่คำพูดอย่างเดียวไม่ใช่แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ดังนั้นรัฐบาลควรมีที่จะมีศูนย์ให้คำปรึกษาในองค์ความรู้ต่าง ๆ ให้แก่ SMEs และต้องจริงจังในเรื่องนั้น ๆ ด้วยเพื่อให้ได้กระบวนการที่มีประสิทธิภาพต่อ SMEs นอกจากนี้อยากให้รัฐบาลส่งเสริมในมุมมองของคนไทยในการใช้จ่ายสินค้า หรือการท่องเที่ยวในประเทศมากกว่านอกประเทศ

หมายเลข 5 คุณนกนก ไปสมบุญ / บริษัท เพาเวอร์เมติก จำกัด

- ผลิต จัดจำหน่าย และให้บริการผลิตภัณฑ์ประเภทปรับปรุงและแก้ไขคุณภาพไฟฟ้า รวมไปถึงการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้โดยครอบคลุมตั้งแต่งานออกแบบจนไปถึงการบำรุงรักษาซ่อมแซม
- ส่วนของเจ้าของลงทุน 100%
- อย่างแรกคือมาจากส่วนของเจ้าของ และเงินทุนหมุนเวียนจะใช้จากธนาคารด้วย
- ปัญหาจากยอดขายบ้าง อีกทั้งมีส่วนของเงินทุนหมุนเวียนที่ต้องกู้จากแบงค์เพราะอยู่ในช่วงลงทุน เนื่องจากต้องการขยายการลงทุนเพิ่มใน Business Unit ให้มากขึ้น
- จุดประสงค์หลัก ๆ คือต้องการขยายการลงทุน และเป็นทุนในการหมุนเวียนกิจการ
- กู้เงิน SMEs โดยมี บสย. เป็นผู้ค้ำประกัน จากธนาคารหลัก ๆ จะเป็นธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกสิกรไทย และธนาคารไทยพาณิชย์ ซึ่งธนาคารไทยพาณิชย์กิจการขอเป็นประเภทสินเชื่อเบิกเงินเกินบัญชี (OD) นอกจากนี้ยังมีในส่วนของตัวสัญญาใช้เงิน (P/N) ด้วย
- วงเงิน OD ของธนาคารกรุงเทพ 30 ล้านบาท ธนาคารกสิกรไทย 27 ล้านบาท และมีส่วนของ P/N ด้วยแต่หลัก ๆ จะเป็น OD มากกว่าเพราะ OD คล่องตัวกว่า ส่วนอัตราดอกเบี้ย MRR 7% เป็นกู้ยืมระยะสั้น หลักทรัพย์ในการค้ำประกันที่ใช้จะมีในส่วนทรัพย์สินของเจ้าของในช่วงแรก ต่อมาเปลี่ยนมาใช้ OD ค้ำ 100% ใช้เงินฝากประจำ และทรัพย์สินด้วย
- มีแล้วแต่จังหวะตอนนั้น เช่น บริษัทยื่นขอลดทุน เนื่องจากบริษัทกำลังเตรียมตัวเคลียร์บัญชี จึงต้องมีการปรับปรุงบัญชีทำให้ธนาคารขอเรียกดูรายละเอียดอื่น ๆ เพิ่มเติม
- ขำระหนี้ตามกำหนด สำหรับ P/N บริษัทจะชำระดอกเบี้ยก่อน ส่วนวงเงินอื่น ๆ ขำระตามกำหนดเช่นกัน ทั้งนี้ถ้าไม่ไหวก็ขอธนาคารเลื่อน 30 วันเพราะเป็นส่วนนำเข้าจึงเกิดขึ้นบ้างเล็กน้อย แต่ส่วนใหญ่ก็จะไม่ค่อยเลื่อนมิฉะนั้นจะเสียเครดิตกับทางธนาคาร
- บริษัททำตามสัญญาที่ระบุไว้กับสถาบันการเงินทุกประการ ไม่ได้นำเงินจากที่กู้ยืมมาใช้ส่วนตัวแต่ประการใด
- มีโครงการของ บสย. ของธนาคารกรุงเทพที่ให้ความช่วยเหลือในเรื่องการค้ำประกันวงเงินในการขอกู้ยืมเงิน SMEs
- ตอบโจทย์ในเรื่องอัตราดอกเบี้ยถูกโดย บสย. มาค้ำประกันให้เพราะถ้าไปกู้จากธนาคารโดยตรงทางบริษัทไม่มีทรัพย์สินมากพอ การค้ำประกันของ บสย. ก็จะทำให้ค้ำประกันอีกซึ่งปีที่แล้ววงเงินหมดเร็วมาก
- สืบเนื่องจากโครงการ บสย. ซึ่งวงเงินค้ำประกันหมดเร็วมากทำให้ผู้ประกอบการได้รับวงเงินไม่ได้ตามที่ต้องการ เนื่องจากบที่ตั้งไว้ไม่เพียงพอต่อความต้องการที่เพิ่มมากขึ้น จึงอยากให้โครงการของรัฐบาลมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นในการปฏิบัติการต่อผู้ประกอบการ

หมายเลข 6 คุณณัฐพล จักรภีศิริสุข / บริษัท ซี.ซี.พี. เมทтол จำกัด

- รูปแบบธุรกิจ คือ การรับวัตถุดิบแปรรูป และส่งให้รายย่อยจำพวกเหล็กแผ่นขาวดำ เหล็กม้วนขาวดำ เหล็กแผ่นชุบสังกะสี และเหล็กแผ่นเคลือบซิงค์ บริการรับ ตัด ซอย และSlit เหล็ก
- สินทรัพย์ประมาณ 20 ล้านบาท และส่วนของผู้ถือหุ้นโดยลงทุนในประเทศ 100%
- เป็นธุรกิจขนาดกลางโดยแหล่งเงินทุนจากผู้ถือหุ้น และจากการกู้ยืมธนาคาร
- ดอกเบี้ยเงินกู้จากธนาคารต่อปีมีมากไป และสภาพการเงินในปัจจุบันมีสภาพคล่องดีแต่รายจ่ายดอกเบี้ยต่อปีเยอะ
- กู้ยืมเงินเพื่อนำมาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในธุรกิจ โดยกู้ยืมจากธนาคารพาณิชย์
- กู้ยืมเงินจากธนาคารพาณิชย์เป็นการกู้ยืมระยะยาว
- กู้ยืมเงินระยะยาว โดยมีวงเงิน 25 ล้านบาท อัตราดอกเบี้ย 6.25% และหลักทรัพย์ค้ำประกันใช้ที่ดินค้ำประกัน
- ไม่มีปัญหาอุปสรรคใดๆ ที่เกิดขึ้นกับการกู้ยืมเงินของกิจการ
- บริษัทมีความสามารถในการชำระหนี้ได้ทันตามกำหนดโดยหักจากบัญชีฝากเงินอัตโนมัติเพื่อชำระหนี้เพื่อให้คงความน่าเชื่อถือของบริษัททางการเงิน
- บริษัททำตามสัญญาที่ระบุไว้กับสถาบันการเงินทุกประการ ไม่ได้นำเงินจากที่กู้ยืมมาใช้ส่วนตัวแต่ประการใด
- การดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน มีต้นทุนเรื่องต้นทุนแรงงานที่มีสูงขึ้นเมื่อเทียบกับการเพิ่มมูลค่าของงานที่ทำ ทำให้บางครั้งหากยอดขายไม่ดีจะทำให้ขาดทุนได้
- ไม่ได้ใช้ความช่วยเหลือจากมาตรการหรือนโยบายของรัฐบาลในด้านธุรกิจ SMEs
- ยังไม่สามารถนำนโยบายมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้เท่าที่ควร เช่น นโยบายเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ (Soft Loan) สำหรับการลงทุนใหม่ ๆ เนื่องจากธุรกิจ SMEs ยังไม่มีเงินทุนหมุนเวียนเท่าธุรกิจใหญ่ การตัดสินใจลงทุนสภาพเศรษฐกิจแบบนี้ต้องมั่นใจจริง ๆ ว่าตลาดจะไปได้
- ต้องการให้หน่วยงานของภาครัฐบาลมีการประชาสัมพันธ์ให้กับผู้ประกอบการ SMEs ให้มากกว่านี้

หมายเลข 7 คุณสุทธิชัย วรรณภิญโญ / บริษัท อินโนไดร์ฟ จำกัด

- ดำเนินธุรกิจเป็นตัวแทนจำหน่ายมอเตอร์ ABB อุปกรณ์ปรับความเร็วรอบมอเตอร์ และชุดควบคุมการสตาร์ท นอกจากนี้มีการให้บริการด้านการออกแบบพิเศษเฉพาะงานและการให้คำปรึกษาด้านระบบกำลังแก่ลูกค้าทั้งกลุ่มผู้ผลิตเครื่องจักรและโรงงานอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ
- ส่วนของเจ้าของ 64% และหุ้นส่วน 36%
- ธุรกิจขนาดกลาง มีการระดมทุนจากผู้ถือหุ้น และกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงไทย รวมถึงธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (SME Bank)
- จุดประสงค์ในการกู้ยืมเงินเพื่อขยายธุรกิจ และเพิ่มกระแสเงินสดหมุนเวียนในกิจการ
- กู้ยืมเงินจากธนาคารพาณิชย์เป็นสินเชื่ออาคารจากธนาคารกรุงไทย และ SME Bank รวมถึงสินเชื่อเบิกเกินบัญชี (OD)
- วงเงินกู้ยืม 13 ล้านบาท อัตราดอกเบี้ยของธนาคารกรุงไทยที่ MLR 6% ส่วนของ SME Bank เป็นอัตราดอกเบี้ยคงที่อยู่ที่ 5% ระยะเวลากู้ยืมของธนาคารกรุงไทยอยู่ที่ 7 ปี และของ SME Bank อยู่ที่ 5 ปี
- ไม่มีปัญหาอุปสรรคใดๆ ที่เกิดขึ้นกับการกู้ยืมเงินของกิจการ
- บริษัทมีความสามารถในการชำระหนี้ได้ทันตามกำหนดโดยหักจากบัญชีฝากเงินอัตโนมัติเพื่อชำระสินเชื่อทำให้คงความน่าเชื่อถือของบริษัททางการเงิน
- บริษัททำตามสัญญาที่ระบุไว้กับสถาบันการเงินทุกประการ ไม่ได้นำเงินจากที่กู้ยืมมาใช้ส่วนตัวแต่ประการใด
- เศรษฐกิจในปัจจุบันกระทบต่อยอดขายลดลง ผลประกอบการลดลง รวมถึงมีปัญหาเรื่องลูกหนี้บ้างเล็กน้อยแต่ไม่มีนัยสำคัญใด ๆ
- มีกู้เงินจาก SME Bank ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุน SMEs ที่ให้ดอกเบี้ยที่ต่ำกว่า
- SME Bank ให้ความสะดวกดีในเรื่องการกู้ยืมเงิน และอัตราดอกเบี้ยที่ให้กับผู้ประกอบการ SMEs
- อยากให้มาตรการของรัฐบาลในการส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs โดยให้มีการฝึกอบรมการบริหารทางการเงิน การสัมนา หรือเทรนนิ่งให้มากขึ้น อีกทั้งควรลดดอกเบี้ย Soft Loan ในการกู้ยืมเงินของ SMEs ลงซึ่งปัจจุบันที่ได้รับอยู่ที่ 5% จึงอยากให้ลดเหลือประมาณ 3% เหมือนตอนช่วงน้ำท่วมที่รัฐบาลเข้ามาช่วยเหลือ SMEs ในเวลานั้น

หมายเลข 8 คุณณัฐวรรณ์ จีระภัทร์ / บริษัท แอปป์ เอ็กซ์ซิชั่น จำกัด

- ผู้ผลิต ออกแบบ และติดตั้งงานเคาน์เตอร์เครื่องสำอางค์ ผลิตตามแบบของต่างประเทศ 100% รวมถึงงานตกแต่งร้านค้าชั้นนำต่าง ๆ บริษัทได้ดำเนินการ และมีกลุ่มลูกค้ามากกว่า 20 แปรนด์ชั้นนำระดับโลก
- คู่แข่งของบริษัทก็มีอยู่เยอะ คู่แข่งทางตรงน่าจะเป็นผู้รับเหมาในประเทศ ส่วนทางอ้อมก็จะเป็นผู้รับเหมาจากต่างประเทศ
- ลูกค้าของบริษัทส่วนใหญ่เป็นลูกค้าจะต่างประเทศ เช่น SKII, Bobbi Brown, Clinique, Chanel
- ในส่วนของลูกค้าก็จะขยายตัวตามห้าง เช่น โรบินสันไปเปิดที่ไหนก็ตามไปเปิด นอกจากนี้ยังมีในส่วนที่เป็น Renovation คือ มีร้านอยู่แล้วมาปรับโฉมใหม่ ส่วน Pop up หรือ Road Show ก็มีบ้างแต่เล็กน้อย ลูกค้าทำเป็นสัญญาปีต่อปีแล้วก็ต่อไปเรื่อย ๆ ซึ่งธุรกิจนี้ดีที่ว่าหาคนทำได้ยากเนื่องจากเป็นงานที่จุกจิกต้องการฝีมือแรงงาน และการลงทุนที่สูง
- ค่าใช้จ่ายจะเป็นเรื่องของบุคลากรประมาณ 20% วัตถุดิบประมาณ 40% ที่เหลือจะเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหาร มีการลงทุนเพิ่มเติมโดยลงทุนเพิ่มทุกปี เช่น การซื้อเครื่องจักรมีการซื้อที่บ่อยปีละ 2-3 เครื่อง
- ส่วนของเจ้าของลงทุน 100%
- บริษัทเป็นธุรกิจขนาดกลาง ระดมเงินทุนจากส่วนของเจ้าของ และการกู้เงินจากธนาคาร ส่วนใหญ่จะเป็นการกู้ยืมเงินจากธนาคารถึง 90%
- ปัญหาด้านการเมืองในประเทศส่งผลต่อบรรยากาศการลงทุน ส่งผลต่อห้างสรรพสินค้าที่จะขยายกิจการทำให้เกิดการเลื่อนการขยายกิจการออกไป รวมถึงเศรษฐกิจในประเทศด้วยเรื่องของการเติบโตทางธุรกิจ
- วัตถุประสงค์หลักจะเป็นเรื่องของการขยายการลงทุน และส่วนของเงินทุนหมุนเวียนภายในบริษัท
- ส่วนใหญ่กู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงศรีอยุธยา และธนาคารทหารไทย มีไฟแนนซ์เครื่องจักรจากไทยโอลีก และฮิตาชิรวมถึงวงเงิน OD
- วงเงินกู้ยืม 23 ล้านบาท อัตราดอกเบี้ย MLR -1% เป็นการกู้เงินระยะยาวประมาณ 7 ปี ใช้ที่ดินในการค้ำประกัน ส่วนเครื่องจักรมีหลักทรัพย์ในตัวเองอยู่แล้ว อีกทั้งมีกู้ OD ถ้าเป็น Loan จะใช้ของธนาคารกรุงศรีอยุธยา วงเงิน OD อยู่ที่ 25 ล้านบาท เช่น กู้เงิน 100 ล้านบาท ในส่วนของเงินทุนหมุนเวียนจะเป็นของโรงงาน 1 อยู่ 25 ล้านบาท และส่วนโรงงานที่ 2 ประมาณ 75 ล้านบาท จะเป็นในส่วนของเงินกู้

- ไม่มีปัญหาอุปสรรคใดๆ ที่เกิดขึ้นกับการกู้ยืมเงินของกิจการ
- ชำระหนี้ตรงตามกำหนดโดยบางเดือนมีการชำระเงินล่วงหน้าเพิ่มต่อเดือน ๆ
- บริษัททำตามสัญญาที่ระบุไว้กับสถาบันการเงินทุกประการ ไม่ได้นำเงินจากที่กู้ยืมมาใช้ส่วนตัวแต่ประการใด
- นำกำไรสุทธิลงทุนต่อในกิจการ ไม่เคยนำมาปันผลนำมาใช้เป็นค่าใช้จ่ายในบริษัท และกำไรก็เอามาซื้อเครื่องจักรทุกปี และซื้อที่ดินขยายโรงงาน
- เศรษฐกิจในปัจจุบันส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจเศรษฐกิจภาพรวมภายในประเทศ เศรษฐกิจภาคใหญ่กระทบ ภาคเล็กก็กระทบด้วย ส่วนของแรงงานมีบ้างแต่ถือว่ามี การดำเนินนโยบายที่ค่อนข้างดีเพราะบริษัทดูแลพนักงานค่อนข้างดี ใช้ระบบ Provident Fund เป็นการรักษาทักษะของพนักงานไว้ การมีเครื่องจักรที่ดี และการมีลูกค้าที่ดี
- มีบ้างสมัยน้ำท่วม วงเงินตอนน้ำท่วมกู้เงินผ่าน บสย. เอามาสร้างโรงงานกระจกโดยลงทุนไปประมาณสิบล้าน และซื้อเครื่องจักรด้วย
- โดยความเห็นแล้วผู้ประกอบการไม่ค่อยทราบข้อมูล ข้อมูลไม่ค่อยถึง SMEs ว่ารัฐบาลจะช่วยเหลือการประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลยังไม่ดีพอ เช่น วงเงินน้ำท่วม
- อยากให้รัฐบาลเน้นในเรื่องความสะอาดและสิ่งแวดล้อมในประเทศที่ต้องดูแล อีกทั้งด้านการท่องเที่ยวที่ต้องมาร่วมมือกับผู้ประกอบการในส่วนของบริษัทพิเศษทางด้านภาษีให้แก่ผู้ประกอบการเพราะจะช่วยให้เยอะ นอกจากนี้ในส่วนของผังเมืองของโรงงาน อยากให้รัฐบาลมาดูแลใหม่และทบทวนว่าพื้นที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ เช่น สามารถขยายโรงงานได้ ซึ่งผังเมืองเป็นส่วนสำคัญ ส่วนอัตราดอกเบี้ยเงินกู้มีความคิดเห็นว่ามี Spread ที่เยอะไป

หมายเลข 9 คุณธำรงรัตน์ เจริญมาศก์ / บริษัท ดี.เค. อุตสาหกรรม จำกัด

- เป็นผู้ผลิตและส่งออกเฟอร์นิเจอร์ที่ทำจากไม้สัก ผลิตตามแบบที่ลูกค้าสั่งโดยส่งออกไปยังต่างประเทศทั้งหมดลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นลูกค้าต่างประเทศสภาพการแข่งขัน คู่แข่งไม่เยอะมาก บริษัทผลิตสินค้าตามคำสั่งซื้อของลูกค้าเป็นหลัก
- ส่วนของเจ้าของลงทุน 100%
- แหล่งเงินทุนจากกำไรสะสมเดิมและกู้ธนาคาร
- ปัญหาเรื่องสภาพคล่องในขณะนี้แต่ในอนาคตไม่แน่ว่าอาจจะมีการขยายสาขาการผลิตที่เป็นฐานในการผลิต
- กู้เงินเพื่อเสริมสภาพคล่อง
- กู้ยืมเงินจากธนาคารพาณิชย์ สินเชื่อธุรกิจ (ธนาคารกรุงไทย) รวมถึงสินเชื่อ OD
- วงเงินกู้ยืม 20 ล้านบาท โดยวงเงินครอบคลุมในส่วนของวงเงิน OD ด้วย อัตราดอกเบี้ยที่กู้ MOR 6.12% เป็นการกู้เงินระยะกลางประมาณ 2-3 ปี ใช้หลักทรัพย์สินค้ำประกันโดยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ สำหรับ OD ใช้ที่ดินในการค้ำประกัน ส่วนสินเชื่อธุรกิจใช้ใบสั่งซื้อลูกค้าเป็นหลักทรัพย์สินค้ำประกัน
- ไม่มีอุปสรรคใดเลย เพราะธนาคารเปิดทางสะดวกให้โดยทำมาเป็นเวลา 30 กว่าปีแล้วทุกอย่างจะไหลลื่น
- บริษัทมีความสามารถในการชำระหนี้ได้ทันตามกำหนดโดยหักจากบัญชีฝากเงินอัตโนมัติเพื่อชำระสินเชื่อทำให้คงความน่าเชื่อถือของบริษัททางการเงิน
- บริษัททำตามสัญญาที่ระบุไว้กับสถาบันการเงินทุกประการ ไม่ได้นำเงินจากที่กู้ยืมมาใช้ส่วนตัวแต่ประการใด
- นำกำไรสุทธิมาลงทุนต่อในกิจการ นำมาเป็นเงินทุนหมุนเวียนภายใน
- ไม่เคยได้ ทราบข่าวจากโครงการรัฐบาลในการให้ความช่วยเหลือ SMEs แต่ในตอนนั้นไม่สามารถเข้าร่วมได้เนื่องจากคุณสมบัติไม่ผ่าน
- ค่าแรงขั้นต่ำ และข้อกำหนดกฎเกณฑ์ของทางรัฐบาลจะเป็นอุปสรรคกับทาง SMEs โดยแหล่งเงินทุนไม่ได้มองว่าเป็นปัญหาแต่จะมองว่าด้วยกฎเกณฑ์ของรัฐบาลทำให้มีค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามมา จึงอยากให้ความช่วยเหลือในจุดนี้ ค่าแรงขั้นต่ำที่สูงทำให้เพิ่มต้นทุน เนื่องด้วยบริษัทเป็นบริษัทส่งออกไม่ได้เป็นบริษัทขนาดใหญ่ ทำให้ไม่สามารถขึ้นค่าแรงขั้นต่ำเยอะได้ จึงเป็นอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจมากกว่ามาตรการทางการเงิน

หมายเลข 10 คุณชาญวุฒิ เปรมธรรมพร / บริษัท ทีเอ็นเอ็มเททอล เวิร์ค จำกัด

- บริษัทดำเนินธุรกิจมากกว่า 45 ปี เป็นผู้นำในการผลิตและนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมหลายหลายกลุ่มสินค้า เช่น มอเตอร์ ปั๊มน้ำ พัดลม ด้วยประสบการณ์กว่า 25 ปี อีกทั้งบริการซ่อมบำรุง ปรับปรุง และดูแลลูกค้าหลังการขาย งานตรวจสอบวัดประสิทธิภาพของมอเตอร์ ปั๊มน้ำ พัดลม รวมถึงงานอบรมให้กับบุคลากรของลูกค้าที่ใช้สินค้าของบริษัท
- คู่แข่งสามารถเข้ามาในตลาดได้ง่าย เนื่องจากสินค้าไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง
- ลักษณะของลูกค้าของบริษัทเป็นกลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม กลุ่มผู้ผลิตเครื่องจักร กลุ่มตัวแทนจำหน่าย
- รายได้มาจากอุตสาหกรรมหลากหลายชนิด ปัจจุบันขึ้นอยู่กับสถานะเศรษฐกิจในปีนั้น ๆ
- ปัจจุบันปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อยในบางอุตสาหกรรม ควรเจาะกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวเพิ่ม และเพิ่มส่วนแบ่งการตลาดในกลุ่มอุตสาหกรรมเดิม โดยภาพรวมทางบริษัทมีการเติบโตเพิ่มสูงขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวปฐมพร ทรงสุโรจน์
วันเดือนปีเกิด	10 เมษายน 2532
วุฒิการศึกษา	ปีการศึกษา 2554: เศรษฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่ฝ่ายสัญญา บริษัท บางกอก มิตรูปิชิ ยูเอฟเจ ลีส จำกัด
ประสบการณ์ทำงาน	2556-ปัจจุบัน: เจ้าหน้าที่ฝ่ายสัญญา บริษัท บางกอก มิตรูปิชิ ยูเอฟเจ ลีส จำกัด 2555-2556: เจ้าหน้าที่ฝ่ายอนุพันธ์ บริษัทหลักทรัพย์ ฟินันเซีย ไซรัส จำกัด (มหาชน)